Sygn. akt KIO 4368/26

WYROK

Warszawa, 7 października 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Agnieszka Trojanowska

Protokolant: Patryk Pazura

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 2 września 2026 r. przez wykonawcę DREW-KOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie, ul. Szczecińska 39–41 w postępowaniu prowadzonym przez Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie z siedzibą w Warszawie, ul. Tytusa Chałubińskiego 8, prowadzący postępowanie: Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Białymstoku, ul. Hurtowa 1

orzeka:

1. Oddala odwołanie,
2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża odwołującego i:
   2.1 Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 10 000 zł 00 gr (dziesięć tysięcy złotych zero groszy) tytułem uiszczonego wpisu, 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wydatków pełnomocnika odwołującego, 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wydatków pełnomocnika zamawiającego,
   2.2 Zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę, 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu wydatków pełnomocnika zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od jego doręczenia przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca: ……

Sygn. akt KIO 4368/26

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie podstawowym pn „Naprawa wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny, gm. Stawiguda, woj. warmińsko-mazurskie” Nr postępowania: B.ROZ.270.2.63.2026 ogłoszono w Biuletynie Zamówień Publicznych nr 2026/BZP 00332822/01 z 9 lipca 2026 r.

28 sierpnia 2026 r. zamawiający poinformował o wyniku postępowania.

2 września 2026 r. wykonawca DREW-KOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koszalinie, ul. Szczecińska 39–41 wniósł odwołanie przez należycie umocowanego pełnomocnika. Do odwołania dołączono dowód jego opłacenia oraz dowód przekazania zamawiającemu.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy w zw. z art. 112 ust. 2 pkt 4 ustawy, art. 116 ust. 1 ustawy, art. 128 ust. 4 ustawy oraz art. 16 pkt 1–3 ustawy przez bezpodstawne uznanie, że odwołujący nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu dotyczącego zdolności technicznej lub zawodowej, wskutek nieprawidłowej oceny doświadczenia zdobytego przez odwołującego przy realizacji zamówienia pn. „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku – część nr 3: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku”, polegającej na:

a)zastosowaniu przy ocenie spełniania warunku udziału w postępowaniu dodatkowego wymagania, niewynikającego z treści SWZ, zgodnie z którym roboty powinny być wykonane w ramach „ciągłego, jednolitego frontu robót budowlanych na obiekcie liniowym”, podczas gdy zamawiający wymagał wykonania robót na „łącznym odcinku nie mniejszym niż 500 mb”, a zatem ustanowił parametr odnoszący się do łącznej długości kwalifikowanych odcinków robót, nie ustanawiając wymagania ich ciągłości, nieprzerwalności ani wykonywania w ramach jednego frontu robót;

b)nieprawidłowym uznaniu, że roboty wykonane w ramach zadania Słupsk stanowiły wyłącznie czynności bieżącej konserwacji i nie odpowiadały pojęciu remontu wymaganemu przez SWZ, przez oparcie tej oceny zasadniczo na nazwie użytej w dokumencie referencyjnym, z pominięciem rzeczywistego przedmiotu, zakresu i technologii wykonanych robót, obejmujących w szczególności ingerencję w korpusy i podstawy wałów przeciwpowodziowych, rozkopanie uszkodzonych części wałów do ich podstawy, ich odbudowę przez wbudowanie i zagęszczenie gruntu, odtworzenie skarp i korony wału, a w części zadania również wykonanie i odtworzenie elementów zabezpieczenia korpusu wału;

c)nieprawidłowej ocenie wyjaśnień odwołującego z 26 sierpnia 2026 r. i uznaniu, że wskazanie w tych wyjaśnieniach wartości 12.202 mb stanowiło niedopuszczalną zmianę zakresu rzeczowego doświadczenia wskazanego uprzednio w wykazie robót, podczas gdy wyjaśnienia dotyczyły tego samego zamówienia, tego samego inwestora, tej samej umowy, tego samego okresu realizacji i tych samych wykonanych robót, a wskazana wartość wynikała z dokumentacji źródłowej tego zamówienia, w której zamawiający zadania Słupsk określił 12.202 m jako „długość odcinków wałów do zabudowy";
d)zaniechaniu ustalenia i oceny rzeczywistej łącznej długości kwalifikowanych odcinków robót wykonanych przez odwołującego w ramach zadania Słupsk i zastąpieniu takiego ustalenia niewynikającym z SWZ kryterium „ciągłego, jednolitego frontu robót budowlanych", mimo że zamawiający uznał za odpowiadające warunkowi udziału 260 mb robót wykonanych w ramach zadania Stawiguda, wobec czego dla wykazania wymaganego przez SWZ łącznego parametru 500 mb wystarczające było ustalenie, że w ramach zadania Słupsk odwołujący wykonał co najmniej dalsze 240 mb robót odpowiadających rodzajowi robót i obiektów określonych w warunku udziału,
a w konsekwencji bezpodstawnym przyjęciu, że odwołujący nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu i odrzuceniu jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy;
2)art. 128 ust. 1 ustawy w zw. z art. 16 pkt 1–3 ustawy oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy przez odrzucenie oferty odwołującego również z powodu uznania dokumentu potwierdzającego należyte wykonanie zadania Słupsk za złożony w nieprawidłowej formie, przy jednoczesnym zaniechaniu wezwania odwołującego do usunięcia stwierdzonej nieprawidłowości, pomimo że:
a)po otrzymaniu przedmiotowego dokumentu zamawiający nie zakwestionował jego formy, lecz przystąpił do merytorycznego badania wykazanego nim doświadczenia;
b)stwierdzona następnie przez zamawiającego wada formalna tego konkretnego dokumentu była możliwa do zidentyfikowania już w chwili jego otrzymania;
c)zamawiający skierował następnie do odwołującego wezwanie z 24 sierpnia 2026 r. na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy dotyczące wykazanego doświadczenia, nie wskazując w nim jakichkolwiek zastrzeżeń dotyczących formy referencji;
d)dopiero w informacji o odrzuceniu oferty zamawiający po raz pierwszy poinformował odwołującego o uznaniu formy tego dokumentu za nieprawidłową i jednocześnie przyjął, że usunięcie tej nieprawidłowości nie jest już możliwe z uwagi na wyczerpanie procedury przewidzianej w art. 128 ust. 1 ustawy, a w konsekwencji pozbawił odwołującego możliwości usunięcia nieprawidłowości, której istnienia wcześniej mu nie zakomunikował, i wykorzystał tę nieprawidłowość jako samodzielną podstawę uznania warunku udziału za niewykazany oraz odrzucenia oferty odwołującego;
3)ewentualnie, w przypadku nie uznania zarzutu nr 3, art. 128 ust. 4 ustawy w zw. z art. 16 pkt 1–3 ustawy oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy przez odrzucenie oferty odwołującego z powodu uznania dokumentu potwierdzającego należyte wykonanie zadania Słupsk za złożony w nieprawidłowej formie, przy jednoczesnym zaniechaniu wezwania odwołującego do wyjaśnienia treści podmiotowego środka dowodowego, a w szczególności formy jego złożenia, bez weryfikacji czy odwołujący złożył dokument jaki faktycznie otrzymał od wystawcy referencji, czy dokonał jego nieuprawnionej zmiany;
4)art. 255 pkt 3 ustawy w zw. z art. 16 pkt 1–3 ustawy przez unieważnienie postępowania w następstwie uprzedniego, niezgodnego z przepisami ustawy odrzucenia oferty odwołującego, podczas gdy w przypadku prawidłowej oceny spełniania przez odwołującego warunku udziału w postępowaniu jego oferta nie podlegałaby odrzuceniu i pozostawałaby ofertą podlegającą badaniu i ocenie, a tym samym nie zachodziłaby przyjęta przez zamawiającego podstawa faktyczna unieważnienia postępowania, polegająca na pozostaniu w postępowaniu wyłącznie oferty, której cena przewyższa kwotę, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.
Wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:
1)unieważnienia czynności unieważnienia postępowania;
2)unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego;
3)powtórzenia czynności badania i oceny ofert, z uwzględnieniem oferty odwołującego.
Ponadto o zasądzenie od zamawiającego na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów wynagrodzenia pełnomocnika, według norm przepisanych i zgodnie z przedłożonym na rozprawie rachunkiem.
A także o przeprowadzenie dowodów z dokumentacji postępowania, w szczególności z:
1)Specyfikacji Warunków Zamówienia – na okoliczność literalnego brzmienia warunku udziału w postępowaniu oraz braku wymogu „ciągłego, jednolitego frontu robót";
2)wezwania zamawiającego z 18 sierpnia 2026 r. – na okoliczność zakresu wezwania skierowanego na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy oraz odpowiedzi odwołującego z 21 sierpnia 2026 r. wraz z wykazem robót i dowodami – na okoliczność zamówień wskazanych przez odwołującego na potwierdzenie warunku udziału;
3)wezwania zamawiającego z 24 sierpnia 2026 r. oraz odpowiedzi odwołującego z 26 sierpnia 2026 r. – na okoliczność zakresu wątpliwości zamawiającego i treści wyjaśnień dotyczących tego samego zamówienia Słupsk;
4)OPZ oraz przedmiaru dotyczącego zadania Słupsk – na okoliczność przedmiotu zamówienia, rodzaju wykonanych robót, technologii odbudowy uszkodzonych korpusów wałów, liczby uszkodzeń oraz długości odcinków wałów

wskazanych przez inwestora jako odcinki do zabudowy;
5)referencji PGW Wody Polskie RZGW w Gdańsku z 26 marca 2024 r., znak G.RPU.0800.2.2024 wraz z potwierdzeniem zgodności z dokumentem elektronicznym – na okoliczność należytego wykonania zadania oraz pochodzenia dokumentu od inwestora;
6)informacji zamawiającego z 28 sierpnia 2026 r. o odrzuceniu ofert i unieważnieniu postępowania – na okoliczność podstaw faktycznych i prawnych odrzucenia oferty odwołującego i unieważnienia postępowania.
Odwołujący wskazał, że posiada interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.
Oferta odwołującego została odrzucona z uwagi na uznanie, że nie wykazał on spełnienia warunku udziału w postępowaniu dotyczącego zdolności technicznej lub zawodowej. Następnie zamawiający unieważnił postępowanie na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy, wskazując, że po odrzuceniu trzech spośród czterech ofert jedyną ofertą pozostającą w postępowaniu była oferta KAPIBARA sp. z o.o. z ceną 2.535.674,00 zł brutto, przewyższającą kwotę przeznaczoną przez zamawiającego na sfinansowanie zamówienia.
W przypadku prawidłowej oceny spełniania przez odwołującego warunku udziału w postępowaniu jego oferta nie zostałaby odrzucona i pozostawałaby ofertą podlegającą dalszej ocenie w postępowaniu. Tym samym odwołujący zachowałby realną możliwość uzyskania przedmiotowego zamówienia.
Szkoda odwołującego polega na utracie możliwości uzyskania zamówienia, a w konsekwencji na utracie korzyści ekonomicznych związanych z jego realizacją, w szczególności wynagrodzenia i zakładanego zysku z wykonania zamówienia. Szkoda ta pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z zarzucanymi zamawiającemu naruszeniami przepisów ustawy, ponieważ to właśnie czynność odrzucenia oferty odwołującego wyeliminowała go z dalszego udziału w postępowaniu i doprowadziła następnie do unieważnienia postępowania.
Odwołujący poniósł również koszty związane z przygotowaniem i złożeniem oferty oraz udziałem w postępowaniu, które w przypadku bezprawnego wyeliminowania go z postępowania stają się kosztami poniesionymi bez możliwości osiągnięcia zamierzonego celu gospodarczego.
Uwzględnienie odwołania i unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego prowadzić będzie do przywrócenia jego oferty do postępowania, ponownego badania i oceny ofert oraz ponownego otwarcia realnej możliwości uzyskania zamówienia.
Zarówno interes odwołującego w uzyskaniu zamówienia, jak i możliwość poniesienia przez niego szkody wskutek naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy są zatem oczywiste i pozostają w bezpośrednim związku z czynnościami objętymi odwołaniem.
1.Warunek udziału w postępowaniu
Zamawiający w rozdziale 9.1.4 SWZ – Warunek I wymagał wykazania się doświadczeniem polegającym na należytym zrealizowaniu w okresie ostatnich 5 lat przed upływem terminu składania ofert jednego lub dwóch zamówień, których zakres obejmował:
„remont i/lub budowę i/lub przebudowę wałów przeciwpowodziowych i/lub skarp rzek i/lub skarp kanałów i/lub skarp zbiorników wodnych na łącznym odcinku nie mniejszym niż 500 mb i łącznej kubaturze robót ziemnych nie mniejszej niż 1000 m³.
Dokładnie takie brzmienie warunku przytoczył sam zamawiający w informacji o odrzuceniu oferty.
Warunek udziału w postępowaniu został sformułowany w sposób jednoznaczny. Zamawiający wymagał doświadczenia w wykonaniu robót budowlanych obejmujących:
określony rodzaj robót:remont i/lub budowę i/lub przebudowę;
określony rodzaj obiektu:wały przeciwpowodziowe i/lub skarpy rzek i/lub skarpy kanałów i/lub skarpy zbiorników wodnych;
dwa parametry ilościowe:
–łączny odcinek – co najmniej 500 mb,
–łączną kubaturę robót ziemnych – co najmniej 1.000 m³.
Już sama konstrukcja językowa warunku wskazuje zatem, że zamawiający dopuścił sumowanie zarówno różnych rodzajów robót i obiektów, jak i ich parametrów ilościowych. Potwierdza to użycie określenia „łączny” oraz dopuszczenie wykazania doświadczenia w ramach jednego lub dwóch zamówień.
SWZ nie wymaga natomiast, aby roboty zostały wykonane na jednym ciągłym odcinku o długości 500 mb. Nie wymaga również, aby tworzyły „ciągły, jednolity front robót budowlanych”. Takie pojęcie w treści warunku w ogóle nie występuje.
Różnica jest zasadnicza. „Łączny odcinek” oznacza sumę odcinków, natomiast „ciągły odcinek” oznaczałby jeden nieprzerwany fragment. Gdyby zamawiający zamierzał wymagać tego drugiego, powinien był wprost wskazać w SWZ, że doświadczenie ma obejmować roboty wykonane „na jednym ciągłym odcinku nie mniejszym niż 500 mb”. Tego jednak nie uczynił.
Co więcej, późniejsze wymaganie jednego „ciągłego, jednolitego frontu robót” pozostaje w logicznej sprzeczności z

dopuszczeniem przez zamawiającego wykazania warunku za pomocą dwóch zamówień. Dwa odrębne zamówienia mogą przecież dotyczyć różnych obiektów, położonych w różnych miejscach, a mimo to ich parametry – zgodnie z literalną treścią SWZ – podlegają sumowaniu.
Różnica pomiędzy pojęciami „łączny" i „ciągły" ma charakter zasadniczy także na gruncie języka polskiego. Zgodnie ze Słownikiem języka polskiego PWN przymiotnik „ciągły" oznacza m.in. „trwający bez przerwy" oraz „ciągnący się nieprzerwanie w przestrzeni". Pojęcie to zawiera zatem element nieprzerwanej ciągłości przestrzennej.
Inne znaczenie ma użyte przez zamawiającego pojęcie „łączny", które odnosi się do wartości ujmowanej łącznie, a więc będącej wynikiem połączenia lub zsumowania poszczególnych elementów.
Zamawiający nie wymagał wykonania robót na „ciągłym odcinku nie mniejszym niż 500 mb", lecz na „łącznym odcinku nie mniejszym niż 500 mb". Nie są to sformułowania równoważne, ponieważ jak wskazano powyżej – pierwsze wymagałoby przestrzennej nieprzerwalności wykonywanych robót, drugie odnosi się do sumarycznej długości odcinków, na których wykonywano roboty.
Tym samym przyjęte dopiero na etapie oceny oferty wymaganie, aby doświadczenie dotyczyło „ciągłego, jednolitego frontu robót budowlanych", nie stanowi wykładni pojęcia „łączny odcinek", lecz wprowadza do warunku nowy element – wymóg ciągłości przestrzennej – którego zamawiający w SWZ nie ustanowił.
Tym samym zamawiający, odrzucając ofertę odwołującego, nie dokonał jedynie interpretacji warunku udziału, lecz uzupełnił go o nowe wymaganie – ciągłości i jednolitości frontu robót – którego SWZ nie przewidywała.
Warunek dopuszczał wykazanie jednego albo dwóch zamówień, a zatem również sumowanie parametrów doświadczenia pochodzącego z dwóch realizacji.
Jednocześnie zamawiający nie zastrzegł, że wymagane 500 mb ma stanowić: jeden ciągły odcinek, jeden nieprzerwany fragment budowli, jednolity front robót, ani tym bardziej „ciągły, jednolity front robót budowlanych na obiekcie liniowym".
Pojęcie takie zostało użyte przez zamawiającego dopiero na etapie odrzucania oferty odwołującego.
Tymczasem ocena spełniania warunków udziału musi następować na podstawie ich treści ustalonej przed terminem składania ofert.
W orzecznictwie KIO konsekwentnie wskazuje się, że ocena spełniania warunku powinna być dokonywana na podstawie literalnego brzmienia wymagań ustanowionych przez zamawiającego, a niedopuszczalne jest posługiwanie się rozszerzającą, niewyartykułowaną wcześniej interpretacją.
Jak podkreślono w jednym z orzeczeń z 2026 r., zastosowanie na etapie badania ofert wykładni prowadzącej do powstania bardziej rygorystycznego warunku niż sformułowany w SWZ oznaczałoby w istocie ustalenie nowego brzmienia warunku i naruszałoby zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.
Należy również wskazać, że wśród rodzajów robót zamawiający dopuścił wykonanie remontu, czyli przywrócenie stanu pierwotnego obiektu. Nie ulega zatem wątpliwości, że wykazane doświadczenie obejmowało przywrócenie stanu pierwotnego obiektów.
2.Przebieg badania kwalifikacji odwołującego
Pismem z 5 sierpnia 2026 r. zamawiający wezwał odwołującego na podstawie art. 274 ust. 1 ustawy do złożenia podmiotowych środków dowodowych.
Pierwotnie odwołujący wskazał doświadczenie dotyczące zadania realizowanego na rzecz RZGW we Wrocławiu.
Zamawiający zakwestionował zarówno charakter robót, jak i ich długość oraz kubaturę. W odniesieniu do tego doświadczenia uznał, że jedynie naprawa wyrwy w skarpie rzeki Nysa Szalona może być kwalifikowana jako remont.
W konsekwencji pismem z 18 sierpnia 2026 r. Zamawiający wezwał odwołującego na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy do uzupełnienia wykazu robót wraz z dowodami oraz wykazu osób.
W odpowiedzi z 21 sierpnia 2026 r. odwołujący wskazał dwa zamówienia:
1.Stawiguda – „Przebudowa zbiornika retencyjnego wód opadowych na działce dz. 141/11 przy ul. Warszawskiej w Stawigudzie" – pierwotnie 520 mb i 4.069 m³;
2.Słupsk – „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku – część nr 3: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku" – pierwotnie 20 mb i 665 m³.
Fakt złożenia tych dwóch nowych realizacji potwierdza również uzasadnienie decyzji zamawiającego.
Następnie zamawiający pismem z 24 sierpnia 2026 r. wystąpił na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy o wyjaśnienia dotyczące wykazanego doświadczenia.
Odwołujący wyjaśnił, że w zakresie Stawigudy prawidłowa wartość wynosi 260 mb, a pierwotne 520 m wynikało z uwzględnienia dwóch równoległych rzędów płotków faszynowych. Zamawiający przyjął to wyjaśnienie.
W konsekwencji bezsporne jest, że zadanie Stawiguda daje odwołującemu: 260 mb kwalifikowanych robót oraz 4.069 m³ robót ziemnych.
Już samo zadanie Stawiguda przekracza zatem czterokrotnie wymagany parametr 1.000 m³.
Dla spełnienia parametru liniowego odwołującemu konieczne było więc wykazanie w ramach drugiego zamówienia: 500

mb – 260 mb = 240 mb.
To właśnie z tej perspektywy należało oceniać doświadczenie Słupsk.
Za szczególnie istotną należy uznać okoliczność, że również sam przedmiot niniejszego zamówienia nie obejmuje jednego fizycznie ciągłego odcinka wału.
Zamawiający w pkt 4.11.2 SWZ wprost wskazał, że naprawa wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny realizowana jest na odcinkach nr 1, 2 i 3, które stanowią funkcjonalną całość „mimo braku bezpośredniego styku fizycznego między odcinkami".
Tym samym sam zamawiający przyjął w dokumentacji zamówienia, że roboty wykonywane na fizycznie rozdzielonych odcinkach wałów mogą stanowić jedno zamówienie i jedną funkcjonalną całość. Tym bardziej brak jest podstaw do wyprowadzania z użytego w warunku udziału sformułowania „łączny odcinek" niewyrażonego w SWZ wymagania, aby roboty stanowiące doświadczenie wykonawcy były realizowane w ramach jednego „ciągłego, jednolitego frontu robót budowlanych".
Interpretacja przyjęta w informacji o odrzuceniu oferty prowadziłaby zresztą do wewnętrznej niespójności dokumentacji postępowania: zamawiający z jednej strony sam określa przedmiot zamówienia jako roboty budowlane prowadzone na trzech odcinkach pozbawionych bezpośredniego styku fizycznego, z drugiej zaś – przy ocenie doświadczenia wykonawcy – wymaga, aby wykazywane roboty tworzyły ciągły i jednolity front, mimo że takiego wymagania nie zawarł w warunku udziału.
3.Zamawiający zmienił treść warunku po terminie składania ofert
W uzasadnieniu odrzucenia oferty zamawiający wskazał, że wartości wynikające z dokumentacji Słupska: „określają jedynie obszar odcinków wałów występowania uszkodzeń, a nie ciągły, jednolity front robót budowlanych na obiekcie liniowym".
Argumentacja ta ujawnia zasadniczy błąd oceny.
Zamawiający nie wymagał doświadczenia obejmującego jednolity front robót". w SWZ „ciągły, Zamawiający wymagał doświadczenia na „łącznym odcinku".
Są to dwa zasadniczo różne pojęcia. Tu odwołujący powtórzył argumentację podniesioną w zakresie pkt. 1.
4.Wartość 12.202 m pochodzi wprost z dokumentacji technicznej zamawiającego zadania Słupsk
Nieuprawnione jest również przedstawienie przez zamawiającego wartości 12.202 m jako arbitralnego rozszerzenia doświadczenia przez odwołującego.
Dokumentacja techniczna zadania Słupsk została sporządzona przez PGW Wody Polskie.
Już sam przedmiot zamówienia został określony jako: „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku: Część 3: Zabudowa wałów p.powodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku".
Zastosowany kod CPV to 45246400-7 – roboty w zakresie ochrony przeciwpowodziowej.
W OPZ wskazano jednocześnie 70 uszkodzeń korpusów wałów oraz poszczególne odcinki wałów, których łączna długość została określona jako 12,2 km.
Najistotniejsza jest jednak treść tabeli szczegółowego zakresu zamówienia. Jej kolumna nie nosi nazwy „kilometraż lokalizacyjny" czy „obszar występowania uszkodzeń", lecz: „Długość odcinków wałów do zabudowy".
Dla wszystkich pozycji wskazano łącznie: 12 202 m. W pozycji zbiorczej dokumentacji zamawiającego wskazano wprost 12.202 m. Rozbicie tej długości przedstawia się następująco:
-wał przyjeziorny C jez. Gardno – 20 m,
-wał lewy rzeki Błotnicy – 2.418 m,
-wał lewy rzeki Grabownicy – 2.120 m,
-wał prawy rzeki Grabownicy – 2.089 m, - wał przyjeziorny C jez. Gardno – 3.455 m, - wał lewy jeziora Gardno – 2.100 m.
Dokumentacja źródłowa zadania określa więc te parametry jako długość odcinków wałów do zabudowy, a nie jedynie jako przypadkowy obszar geograficzny.
Zamawiający nie może na potrzeby obecnego postępowania nadawać dokumentacji źródłowej znaczenia przeciwnego do jej literalnej treści.
5.Wyjaśnienia odwołującego nie prowadziły do przedstawienia nowego doświadczenia
W informacji o odrzuceniu zamawiający wskazał, że odwołujący „zmienił zakres rzeczowy" zadania Słupsk, ponieważ w wykazie podał pierwotnie 20 mb, a następnie w wyjaśnieniach wskazał 12.202 mb.
Nie doszło jednak do zastąpienia wykazanego doświadczenia nowym zamówieniem. Odwołujący nie zmienił: inwestora, umowy, przedmiotu zamówienia, terminu jego realizacji ani podmiotu, który wykonał roboty. Od początku chodziło o dokładnie to samo zamówienie Słupsk.
Pierwotna wartość 20 mb odpowiadała pierwszej pozycji dokumentacji dotyczącej szczególnych robót na wale C jeziora Gardno.

Wyjaśnienia przedstawione na wezwanie zamawiającego wskazywały natomiast pełny zakres tej samej realizacji wynikający z dokumentacji źródłowej.
Nie doszło więc do przedstawienia nowego doświadczenia, lecz do wyjaśnienia danych dotyczących już wskazanego zamówienia.
Art. 128 ust. 4 ustawy służy właśnie usuwaniu wątpliwości odnoszących się do treści złożonych dokumentów i oświadczeń.
W przeciwnym razie procedura wyjaśnień traciłaby znaczenie – każde wyjaśnienie niewłaściwie lub niepełnie wskazanej wcześniej wartości musiałoby być traktowane jako niedopuszczalna zmiana dokumentu, niezależnie od tego, że prawidłowa wartość wynika z dokumentacji źródłowej dotyczącej tego samego zamówienia.
6.Zamawiający błędnie zakwalifikował wszystkie roboty Słupsk jako bieżącą konserwację
Zamawiający stwierdził ponadto, że zadanie Słupsk nie może być uwzględnione z uwagi na określenie prac w referencji jako „konserwacji bieżącej".
Na tej podstawie uznał cały zakres wykonanych czynności za wyłączony z definicji remontu określonej w art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego.
Rozumowanie takie pomija jednak rzeczywisty zakres zamówienia.
O kwalifikacji wykonanych czynności na gruncie art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego nie może przesądzać wyłącznie nazwa nadana im w referencji lub dokumentacji zamówienia.
Istotna jest rzeczywista treść wykonanych prac.
Przedmiotem zadania było usuwanie uszkodzeń znajdujących się w korpusach i podstawach wałów przeciwpowodziowych. Dokumentacja wskazuje:
„Przedmiotem niniejszego zamówienia jest wykonanie robót polegających na zabudowie uszkodzeń spowodowanych przez zwierzęta – nor w korpusach i podstawie wałów przeciwpowodziowych".
Zakres robót obejmował między innymi:
-ręczne rozkopanie nor w korpusach i podstawach wałów
-oczyszczenie uszkodzeń,
-zasypywanie ich mieszanką piaskowo-gliniastą,
-zagęszczanie gruntu warstwami, - plantowanie skarp i korony wału,
-odtworzenie powierzchni przez obsiew.
Technologia przewidywała przy tym rzeczywistą ingerencję w korpus budowli.
Zgodnie z OPZ: „wał w rejonie nory należy rozkopać 1 m w każdą stronę od osi nory do podstawy wału".
Następnie dowieziony grunt wraz z urobkiem należało wbudowywać warstwami i zagęszczać, zaś zabudowane odcinki korpusu wału należało ponownie wyprofilować.
Nie są to jedynie czynności polegające np. na koszeniu, oczyszczaniu powierzchni czy usuwaniu roślinności.
Są to prace polegające na fizycznym rozkopaniu uszkodzonej budowli ziemnej i następnie odbudowie jej korpusu przy użyciu materiału ziemnego i jego zagęszczeniu.
7.Szczególny zakres robót na wale C jeziora Gardno
Jeszcze bardziej jednoznaczny charakter mają prace wykonane na wale C jeziora Gardno.
Dokumentacja wymagała w tym miejscu m.in.:
-rozebrania istniejącego umocnienia korpusu wału z płyt ażurowych;
-rozebrania materaca gabionowego,
-usunięcia geowłókniny,
-uzupełnienia palisady,
-wykonania ścianki szczelnej PCW,
-wykonania ponownego zabezpieczenia korpusu wału geowłókniną,
-wykonania materaca gabionowego,
-wykonania podsypki oraz
-odtworzenia ubezpieczenia skarp i korony wału płytami ażurowymi.
Zamawiający nie przedstawił analizy, dlaczego również taki zakres czynności miałby stanowić jedynie bieżącą konserwację i pozostawać poza pojęciem remontu.
Ograniczył się zasadniczo do powtórzenia kwalifikacji użytej w referencji.
Tymczasem definicja remontu zawarta w art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego odnosi się do wykonywania w istniejącym obiekcie budowlanym robót polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a nie do nazwy, którą strony danego zamówienia posłużyły się w tytule umowy lub referencji.
Roboty polegające na usunięciu uszkodzenia korpusu wału i odtworzeniu jego prawidłowej postaci wymagają więc oceny według faktycznej technologii robót.

8.Nawet nieuznanie całych 12.202 m nie uzasadniało odrzucenia oferty w sposób przyjęty przez zamawiającego
Odwołujący wskazał przy tym, że zasadność niniejszego odwołania nie wymaga przyjęcia, że wszystkie 12.202 m stanowiły ciągły remont wału. Takiego warunku nie ustanowiono.
Nawet gdyby Izba uznała, że sama wartość określona w OPZ jako „długość odcinków wałów do zabudowy" nie może zostać automatycznie utożsamiona z długością każdego faktycznie naprawionego fragmentu korpusu, nie prowadzi to do wniosku, że zadanie Słupsk powinno zostać pominięte w całości.
Zamawiający powinien ustalić łączną długość rzeczywiście wykonanych robót odpowiadających remontowi, budowie lub przebudowie. Jest to szczególnie istotne, ponieważ Odwołujący nie potrzebował wykazać w ramach Słupska całych 500 mb.
Bezspornie posiadał już 260 mb w ramach Stawigudy. Do osiągnięcia wymaganego przez SWZ parametru brakowało jedynie 240 mb.
Tymczasem zamawiający nie ustalił, czy łączna długość rzeczywiście remontowanych fragmentów wału w ramach zadania Słupsk wynosi co najmniej 240 mb.
Zamiast tego uznał, że wskazane w dokumentacji odcinki nie tworzyły „ciągłego, jednolitego frontu robót".
Taka metoda oceny nie odpowiada jednak treści ustanowionego warunku.
Określenie wymagania kubatury robót stanowi uzupełnienie oceny charakteru uznawanych robót. Określenie 1000 m3 dla łącznej długości 500 mb stanowi potwierdzenie, że zamawiający nie oczekiwał objęcia pracami pełnego przekroju remontowanych wałów.
9.Dokumentacja przewidywała obmiar faktycznie wykonanych robót
Co istotne, OPZ zawiera mechanizm pozwalający na ustalenie rzeczywistego zakresu robót.
Zgodnie z dokumentacją: „Obmiar określa faktyczny do wykonania zakres robót w jednostkach ustalonych w przedmiarze robót. Obmiaru robót wykonanych dokona razem z Wykonawcą wyznaczona przez inwestora osoba sprawująca nadzór nad realizacją przedmiotu umowy."
Ponadto wykonawca miał zgłaszać na bieżąco zakończone prace „na poszczególnych odcinkach wałów przeciwpowodziowych".
Sama dokumentacja źródłowa posługiwała się zatem pojęciem prac wykonywanych na poszczególnych odcinkach, co tym bardziej podważa obecnie przyjętą przez zamawiającego konstrukcję jednego „ciągłego, jednolitego frontu".
10.Dokument referencyjny – forma dokumentu
Zamawiający wskazał także na wadę formalną dokumentu referencyjnego dotyczącego zadania Słupsk.
Według zamawiającego znajdująca się na dokumencie adnotacja „/podpis elektroniczny/" wskazywała, że referencja została pierwotnie sporządzona elektronicznie.
Z tego zamawiający wyprowadził wniosek, że odwołujący powinien był przekazać pierwotny dokument elektroniczny wystawcy, a nie jego cyfrowe odwzorowanie podpisane przez osobę działającą w imieniu odwołującego.
Odwołujący wyjaśnił, że przedmiotowa referencja została mu przekazana przez PGW Wody Polskie pocztą tradycyjną, jako dokument stanowiący wydruk dokumentu elektronicznego.
Wraz z nim odwołujący otrzymał stronę zawierającą potwierdzenie zgodności z dokumentem elektronicznym.
Dokument rzeczywiście pochodzi zatem od PGW Wody Polskie i został uprzednio podpisany elektronicznie przez osobę działającą w imieniu wystawcy.
Okoliczności te mają znaczenie dla oceny charakteru stwierdzonego uchybienia. Nie mamy bowiem do czynienia z dokumentem niewiadomego pochodzenia albo oświadczeniem, którego wystawcy nie sposób ustalić, ale z problemem dotyczącym sposobu przekazania zamawiającemu dokumentu faktycznie sporządzonego i podpisanego przez wystawcę.
Biorąc pod uwagę formę w jakiej odwołujący otrzymał referencję, sposób jej przekazania jest prawidłowy i zgodny z obowiązującymi przepisami. Odwołujący dokonał ucyfrowienia otrzymanego papierowego dokumentu i podpisał go swoim podpisem elektronicznym.
Odwołujący uzyskuje ponadto od wystawcy pierwotną elektroniczną postać dokumentu.
Niezależnie od powyższego wskazać należy, że przepisy regulujące podmiotowe środki dowodowe nie ustanawiają szczególnej formy dokumentu potwierdzającego należyte wykonanie robót budowlanych ani nie wymagają, aby dokument taki był zatytułowany „referencja".
Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z 23 grudnia 2020 r. w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, dowodami określającymi, czy roboty budowlane zostały wykonane należycie, są „referencje bądź inne dokumenty sporządzone przez podmiot, na rzecz którego roboty budowlane zostały wykonane".
Już z literalnego brzmienia powyższego przepisu wynika zatem, że ustawodawca nie ograniczył katalogu dowodów należytego wykonania robót do dokumentów formalnie nazwanych „referencjami". Decydujące znaczenie ma

pochodzenie dokumentu od podmiotu, na rzecz którego roboty zostały wykonane, oraz jego treść pozwalająca na ustalenie, że roboty zostały wykonane należycie. Dokument spełniający taką funkcję może zatem stanowić dowód, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, niezależnie od nadanej mu nazwy.
Referencja nie stanowi przy tym oświadczenia woli, lecz przede wszystkim oświadczenie wiedzy dotyczące faktu i sposobu realizacji wcześniejszego zamówienia. W orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej wskazuje się w związku z tym, że osoba wystawiająca referencję nie musi nawet posiadać umocowania do reprezentowania podmiotu na zasadach właściwych dla składania oświadczeń woli. Istotne pozostaje, czy dokument rzeczywiście pochodzi od podmiotu, na rzecz którego świadczenie zostało wykonane, i czy jego treść potwierdza należyte wykonanie zamówienia.
W konsekwencji nie można utożsamiać wymogu wykazania należytego wykonania robót z obowiązkiem przedłożenia dokumentu posiadającego określoną nazwę, układ graficzny czy klasyczną postać pisma referencyjnego opatrzonego podpisem osoby uprawnionej do reprezentacji wystawcy. § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia takiego wymagania nie przewiduje.
2.Wezwanie z art. 128 ust. 1 ustawy a wada formy referencji
Odwołujący dostrzegł, że w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej zasada jednokrotności wezwania na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy jest interpretowana restrykcyjnie. Stan faktyczny niniejszej sprawy wymaga jednak uwzględnienia okoliczności, że stwierdzona przez zamawiającego nieprawidłowość dotycząca formy referencji Słupsk nie była przedmiotem wcześniejszego wezwania skierowanego do odwołującego.
Dopiero w informacji o odrzuceniu oferty zamawiający po raz pierwszy poinformował odwołującego, że uważa sposób przekazania referencji za nieprawidłowy i jednocześnie stwierdził, że usunięcie tej wady jest już niedopuszczalne.
Sam zamawiający przyznał w decyzji, że uznał procedurę naprawczą za wyczerpaną i z tego względu odmówił dalszego wezwania.
Tymczasem w orzecznictwie prezentowane jest również stanowisko, zgodnie z którym zasada jednokrotności wezwania z art. 128 ust. 1 ustawy odnosi się do konkretnego zakresu uzupełnianych lub poprawianych informacji.
W sprawie istnieją zatem podstawy do poddania ocenie Izby, czy zamawiający mógł dopiero w decyzji eliminującej ofertę po raz pierwszy powołać wadę formy konkretnego dokumentu i jednocześnie pozbawić wykonawcę jakiejkolwiek możliwości jej usunięcia.
Sposób postępowania zamawiającego narusza również art. 16 ustawy. Odwołujący został wyeliminowany z postępowania wskutek interpretacji warunku, która nie wynika z jego treści. Takie działanie narusza zasadę przejrzystości postępowania. Warunek udziału powinien mieć to samo znaczenie w dniu składania ofert i w dniu ich oceny.
Wykonawca nie może ponosić negatywnych konsekwencji tego, że dopiero po złożeniu oferty zamawiający nadaje warunkowi bardziej rygorystyczne znaczenie.
11. Czynność unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy pozostaje bezpośrednio związana z zakwestionowaną czynnością odrzucenia oferty odwołującego.
Zamawiający wskazał, że po odrzuceniu trzech spośród czterech ofert jedyną ofertą pozostającą w postępowaniu była oferta KAPIBARA sp. z o.o. z ceną 2.535.674,00 zł brutto.
Dopiero z uwagi na to, że cena tej oferty przekraczała kwotę 2.368.531,00 zł przeznaczoną na realizację zamówienia, zamawiający zastosował art. 255 pkt 3 ustawy.
Jeżeli czynność odrzucenia oferty odwołującego zostanie unieważniona, zmianie ulega podstawa faktyczna czynności unieważnienia postępowania. W konsekwencji czynność ta również powinna zostać unieważniona.
3 września 2026 r. zamawiający poinformował o wniesieniu odwołania.
Do postępowania odwoławczego w terminie zakreślonym w art. 525 ustawy nikt nie przystąpił.
17 września 2026 r. zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o:
1.oddalenie odwołania w całości,
2.przeprowadzenie dowodów z dokumentów wskazanych w treści uzasadnienia na okoliczności w nim przytoczone.
3.zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego wg rachunku przedstawionego na rozprawie.
W zakresie zarzuty 1 zamawiający wniósł o uznanie argumentacji odwołującego zawartej w ppkt 1 uzasadnienia odwołania za bezzasadną, wskazując, że stanowi ona przykład błędu logicznego polegającego na obalaniu tezy, której zamawiający nigdy nie postawił, połączonego z próbą rażącego zniekształcenia pojęć techniczno-budowlanych.
Odwołujący przypisuje zamawiającemu intencję żądania ciągłości robót w ramach jednego nieprzerwanego fragmentu, budując na tym obszerny, semantyczny wywód słownikowy dotyczący różnic pomiędzy pojęciami łączny, a ciągły.
Zamawiający informuje, że nigdy nie wymagał, aby 500 mb zakresu rzeczowego robót zostało wykonane w jednym, nieprzerwanym odcinku, a fakt dopuszczenia w rozdziale 9.1.4 SWZ wykazania doświadczenia w ramach dwóch odrębnych zamówień wprost dowodzi, że zamawiający w pełni akceptował sumowanie różnych odcinków.
Istota sporu nie dotyczy zatem braku ciągłości odcinka obiektu, lecz całkowitego braku tożsamości technologicznej

pomiędzy pojęciem odcinka obiektu liniowego a rozproszoną, punktową likwidacją szkód odzwierzęcych.
Z samego literalnego brzmienia warunku udziału w postępowaniu w sposób jednoznaczny wynika, że wymaganą i jedyną dopuszczalną miarą jest fizyczna długość remontowanego wału wyrażona w metrach bieżących budowli liniowej, a nie sumaryczny kilometraż obszaru, na którym prowadzono rozproszone prace.
Przedmiotem sumowania i oceny zawsze musi być fizyczny, mierzalny odcinek obiektu hydrotechnicznego, na którym zrealizowano proces budowlany, co znajduje odzwierciedlenie w strukturze samego zamówienia pod nazwą „Naprawa wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny, gm. Stawiguda". Załączona dokumentacja uproszczona wprost potwierdza, że roboty budowlane mają charakter stricte liniowy i obejmują trzy konkretne, pełnowymiarowe odcinki wałów ochronnych o długościach kolejno 1600 mb, dla odcinka pierwszego, 730 mb dla odcinka drugiego oraz 970 mb dla odcinka trzeciego.
Zakres planowanych robót na rzece Łynie obejmują technologiczne prace liniowe na całych sekcjach budowli, takie jak umocnienie, wyrównanie i podniesienie korony wału do najwyższego wyniesienia na pełnych długościach tych obiektów.
Użyte przez zamawiającego w uzasadnieniu odrzucenia sformułowanie o ciągłym, jednolitym froncie robót budowlanych na obiekcie liniowym nie stanowiło zatem dopisywania do SWZ nowego warunku, lecz było technicznym opisem standardu, jaki musi spełniać robota budowlana na wale, aby jej miarą mogła być rzeczywista długość remontowanego obiektu. Praca polegająca na punktowym, interwencyjnym zasypaniu 69 odizolowanych od siebie nor po zwierzętach na przestrzeni 12 km wałów w Słupsku nie staje się odcinkiem robót budowlanych tylko dlatego, że wykonawca przemieszczał się wzdłuż rzeki. Działanie to stanowiło wyłącznie rozproszoną usługę konserwacji bieżącej. Co niezwykle istotne, sam odwołujący pierwotnie w Wykazie robót z 21 sierpnia 2026 roku zadeklarował dla zadania w Słupsku realny wymiar remontowanego wału na odcinku zaledwie 20 mb, a dopiero później w swoich wyjaśnieniach dokonał modyfikacji tej wartości na 12 202 mb. Tego rodzaju działanie wykonawcy polegające na przypisywaniu sobie całościowego kilometrażu rzeki zamiast faktycznego wymiaru robót hydrotechnicznych jest nieuprawnione w świetle postawionego w SWZ warunku w zakresie doświadczenia zawodowego polegającego na m.in. remoncie wału.
ppkt 2 uzasadnienia - przebieg badania kwalifikacji odwołującego
Zamawiający wniósł o uznanie argumentacji odwołującego zawartej w ppkt 2 uzasadnienia odwołania za bezzasadną, wskazując, że prezentowany przez niego opis przebiegu badania ofert jest wybiórczy i pod pozorem logicznego wywodu matematycznego próbuje sankcjonować rażące wady złożonych dokumentów.
Odwołujący słusznie zauważył, że po wezwaniu w trybie art. 128 ust. 1 ustawy przedłożył zamawiającemu jako prace referencyjne dwa nowe zadania, tj. Stawigudę z parametrem 520 mb (po wyjaśnieniach 260 mb) oraz Słupsk z parametrem 20 mb (po wyjaśnieniach 12 202 mb). Z powyższego wynika, że po wyjaśnieniach do osiągnięcia progu 500 mb (warunek udziału) brakowało mu dokładnie 240 mb, jednak całkowicie błędny i nieuprawniony jest wniosek, jakoby brakujące metry zrealizował w ramach kontraktu w Słupsku.
Przedstawiona przez wykonawcę argumentacja polega na rzekomym wykazaniu wewnętrznej niespójności dokumentacji postępowania przez porównanie rozproszonego charakteru prac w Słupsku z faktem, że przedmiot obecnego zamówienia na rzece Łynie również obejmuje trzy fizycznie rozdzielone odcinki. Porównanie to jest technicznie i prawnie chybione, ponieważ zamawiający w rozdziale 4.11.2 SWZ wprost wskazał, że obecne zamówienie na rzece Łynie realizowane jest na trzech konkretnych, odcinkach o charakterze liniowym i ciągłym w ramach swoich sekcji, tj. o długościach kolejno 1600 mb, 730 mb oraz 970 mb, gdzie prowadzone będą pełnoskalowe roboty budowlane polegające na profilowaniu korony, podwyższeniu i uszczelnianiu korpusów wałów na całej ich długości.
Czym innym jest realizacja robót budowlanych na trzech dużych, liniowo odcinkach obiektu hydrotechnicznego pozbawionych bezpośredniego styku, a czym innym jest punktowa, interwencyjna likwidacja 69 sztuk pojedynczych nor zwierzęcych na przestrzeni kilkunastu kilometrów wałów, którą inwestor w Słupsku wprost nazwał konserwacją bieżącą.
Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty nie wymagał od wykonawcy wykazania się jednym nieprzerwanym odcinkiem o długości 500 mb w ramach jednej inwestycji, lecz prawidłowo ocenił, że punktowe zasypywanie dziur po zwierzętach nie generuje żadnego mierzalnego odcinka liniowego budowli, a jego sumaryczny styk z obiektem wynosił maksymalnie 20 mb.
ppkt 3 uzasadnienia - zamawiający zmienił treść warunku po terminie składania ofert
Zarzut rzekomej zmiany treści warunku udziału w postępowaniu po terminie składania ofert opiera się na świadomej i nieuprawnionej nadinterpretacji ze strony odwołującego. Jak wykazano już szczegółowo w odniesieniu do ppkt 1 uzasadnienia, zamawiający w żadnym miejscu i na żadnym etapie badania ofert nie zmodyfikował brzmienia warunku udziału w postępowaniu, nie wprowadził ukrytego wymogu nieprzerwalności odcinka robót, ani nie oczekiwał wykonania 500 m w jednym kawałku.
Twierdzenie odwołującego, że użyte w uzasadnieniu odrzucenia sformułowanie o ciągłym, jednolitym froncie robót budowlanych na obiekcie liniowym stanowi nową treść warunku, jest chybione. Sformułowanie to miało charakter inżynieryjny i opisywało standard, jaki z natury prawa budowlanego oraz sztuki budowlanej musi spełniać proces budowlany na obiekcie liniowym, aby jego efektem był fizyczny, mierzalny odcinek remontowanej budowli

hydrotechnicznej wyrażony w metrach bieżących.
Zamawiający w pełni podtrzymał, że pojęcie łącznego odcinka wprost zakłada możliwość sumowania długości z dwóch zamówień i w ramach tych zamówień można było realizować odcinkowe remonty wałów, jednak warunkiem koniecznym było wykazanie robót o charakterze odcinkowym, a nie punktowym, oraz robót stanowiących remonty, a nie konserwacje. Sumowaniu mogą zatem podlegać wyłącznie rzeczywiste, odcinkowe i liniowe fragmenty budowli poddane procesowi robót budowlanych, a nie odgórny kilometraż terenu objętego konserwacją, na którym wykonawca dokonywał punktowych i rozproszonych napraw nor zwierzęcych. Prawidłowa i dokonywana przed terminem składania ofert wykładnia warunku z rozdziału 9.1.4.
SWZ w sposób oczywisty nakazuje utożsamiać pojęcie odcinka z fizyczną długością remontowanego obiektu, co wprost potwierdza struktura i specyfika obecnego zamówienia na rzece Łynie, gdzie roboty budowlane mają charakter stricte liniowy i obejmują trzy konkretne sekcje wałów o ciągłych długościach wynoszących kolejno 1600 m, 730 m, 970 m. Działania zamawiającego polegały zatem wyłącznie na rzetelnym i obiektywnym zderzeniu literalnego brzmienia SWZ z rzeczywistą technologią prac w Słupsku, która opierała się na punktowej i interwencyjnej likwidacji 69 odizolowanych dziur po norach zwierzęcych, stanowiącej w świetle art. 3 pkt 8 ustawy Prawo budowlane usługę konserwacji bieżącej, a nie robotę budowlaną. W konsekwencji to nie zamawiający zmienił treść warunku, lecz to odwołujący podjął próbę rozszerzenia definicji odcinka robót na kilometraż całej rzeki.
ppkt 4 uzasadnienia - wartość 12.202 m pochodzi wprost z dokumentacji technicznej zamawiającego zadania Słupsk
Zamawiający wskazał, że sama nazwa zadania „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku: Część 3: Zabudowa wałów p.powodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku" nie jest i nie może być traktowana jako miernik rzeczywistego zakresu rzeczowego faktycznie wykonanych prac. Fakt, że nazwa kontraktu referencyjnego ogólnie wspomina o naprawie wałów we wskazanych lokalizacjach, w żaden sposób nie oznacza, że na pełnych długościach tych obiektów dokonano robót o charakterze i technologii wymaganej przez zamawiającego w rozdziale 9.1.4 SWZ.
Odwołujący pominął w uzasadnieniu kluczowe informacje techniczne zawarte w przedmiarze robót o numerze specyfikacji ST-ZZGd/03. Odwołujący wykazał tylko pierwszą, ogólną część zapisu przedmiaru, całkowicie ukrywając fakt, że pozycje od 2 do 6 w swojej literalnej i pełnej treści wprost definiowały te odcinki jako obszar występowania punktowej likwidacji szkód odzwierzęcych, a nie front robót budowlanych.
Analiza dokumentu jednoznacznie dowodzi, że jedynym elementem o charakterze ciągłym i odcinkowym w całym kontrakcie była ujęta w pozycji 1 zabudowa uszkodzeń w wale przeciwpowodziowym C jeziora Gardno w kilometrażu od 0+025 do 0+045 w miejscowości Rowy, która obejmowała rzeczywisty, liniowy styk z obiektem na długości dokładnie 20 m. Wszystkie pozostałe pozycje przedmiarowe, czyli pozycje od 2 do 6, odnosiły się wyłącznie do prac o charakterze ściśle punktowym, rozproszonym i interwencyjnym, polegających na ręcznym rozkopaniu, oczyszczeniu i zasypaniu nor zwierzęcych w łącznej ilości 69 sztuk.
Wykonawca próbuje nadać parametrom lokalizacyjnym wałów przymiot liniowego frontu robót budowlanych, podczas gdy z dokumentacji technicznej jasno wynika, że na wale lewym rzeki Błotnicy o długości 2 418 m wykonano jedynie 17 punktowych napraw, na wale lewym rzeki Grabownicy o długości 2 120 m zlikwidowano 10 sztuk nor, na wale prawym rzeki Grabownicy o długości 2 089 m naprawiono 15 sztuk nor, na wale C jeziora Gardno o długości 3 455 m zlikwidowano 10 sztuk nor, a na wale przyjeziornym o długości 2 100 m usunięto kolejne 17 sztuk nor. Taki zakres rzeczowy w żaden sposób nie generuje wymaganej w rozdziale 9.1.4 SWZ miary długości remontowanego wału i nie pozwala na zsumowanie z zadaniem Stawiguda wartości dającej 500 mb,
ppkt 5 uzasadnienia - wyjaśnienia odwołującego nie prowadziły do przedstawienia nowego doświadczenia
Kluczowe dla oceny tego zarzutu jest przeanalizowanie chronologii i charakteru pism składanych przez wykonawcę. Zadanie w Słupsku zostało po raz pierwszy przez niego przedstawione w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego z 18 sierpnia 2026 r., wystosowane na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy (wezwanie do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych). W złożonym wówczas nowym Wykazie Robót (z 21.08.2026 r.) Odwołujący wprost i jednoznacznie zadeklarował dla zadania w Słupsku odcinek 20 mb.
Dopiero na kolejnym etapie procedury – tj. w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego do złożenia wyjaśnień na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy z 24 sierpnia 2026 r. – odwołujący (uświadamiając sobie, że Stawiguda dała mu tylko 260 mb, a Słupsk 20 mb, co uniemożliwia osiągnięcie 500 mb) dokonał zasadniczej zmiany oświadczenia, wpisując wartość 12 202 mb.
Zamawiający podkreślił, że wezwanie zamawiającego do złożenia wyjaśnień na podstawie art. 128 ust 4 ustawy w sposób wyłączny i restrykcyjny dotyczyło parametrów liniowych zadania w Stawigudzie. Zamawiający w najmniejszym stopniu nie wzywał odwołującego do wyjaśnień ani jakichkolwiek modyfikacji danych w zakresie zadania w Słupsku. Wyjaśnienia składane na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy mogą dotyczyć wyłącznie elementów, o które oficjalnie zapytał zamawiający. Naruszenie procedury leży w tym przypadku po stronie wykonawcy, który pod pretekstem odpowiedzi na

zapytanie o Stawigudę samowolnie, nieproszony i w sposób całkowicie nieuprawniony złożył nowe oświadczenie dotyczące zadania w Słupsku. Taka zmiana czyniona jest zatem na wyłączne ryzyko wykonawcy.
Instytucja wyjaśnień służy wyłącznie usunięciu wątpliwości lub niejasności co do treści dokumentów już złożonych. Wyjaśnienia podmiotowych środków dowodowych kategorycznie nie mogą służyć zmianie pierwotnego oświadczenia woli wykonawcy ani kreowaniu zupełnie nowego zakresu rzeczowego doświadczenia, który nie wynikał z dokumentu przedłożonego w trybie art. 128 ust. 1 ustawy. Zmiana zadeklarowanej wartości parametru liniowego z 20 mb na ponad 12 kilometrów (12 202 mb) nie jest wyjaśnieniem, lecz zmianą treści podmiotowego środka dowodowego, prowadzącą zdaniem zamawiającego do naruszenia zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców (art. 16 ustawy).
Powyższe stanowisko znajduje pełne oparcie w ugruntowanym i jednolitym orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej (KIO), w tym w wyrokach o sygn. akt KIO 1770/23 oraz KIO 1606/22.
ppkt 6 uzasadnienia - zamawiający błędnie zakwalifikował wszystkie roboty Słupsk jako bieżącą konserwację
Zamawiający wniósł o uznanie argumentacji odwołującego zawartej w ppkt 6 uzasadnienia odwołania za bezzasadną. Stanowi ona wyłącznie próbę podważenia oficjalnego oświadczenia wiedzy Inwestora tamtych prac przez forsowanie tezy, że to rzekomy „rozmiar rzeczowy" i technologia, a nie nazwa użyta w referencji, powinny decydować o zakwalifikowaniu zadania jako remontu w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy Prawo budowlane.
Odwołujący powołał się na fakt wbudowania mieszanki piaskowo-gliniastej oraz ingerencję w korpus wału, próbując wywieść z masowości tych działań przymiot pełnoskalowej roboty budowlanej. Rozumowanie to jest technicznie i logicznie chybione, a analiza faktycznego rozmiaru rzeczowego w zestawieniu z długością konserwowanych wałów prowadzi do wniosków całkowicie przeciwnych do zamierzonych przez wykonawcę.
To właśnie treść przedłożonych referencji PGW Wody Polskie RZGW w Gdańsku w sposób precyzyjny i wierny odzwierciedlała rzeczywisty, rozproszony zakres tamtego kontraktu. Analiza matematyczna przedmiaru robót jednoznacznie dowodzi, że na wale lewym rzeki Błotnicy o długości aż 2 418 mb odwołujący zrealizował zaledwie 17 sztuk punktowych napraw nor, na co złożyło się 27,2 m³ wstępnego rozkopania oraz 95,2 m³ zasypu wraz z zagęszczeniem. Na wale lewym rzeki Grabownicy o długości 2 120 mb zlikwidowano zaledwie 10 sztuk nor (przy 16,0 m³ wykopu i 56,0 m³ zasypu), a na wale prawym tej samej rzeki o długości 2 089 mb naprawiono jedynie 15 sztuk nor (co wymagało 24,0 m³ wykopu i 84,0 m³ zasypu).
W realiach inżynierii hydrotechnicznej wykonanie średnio 1,6 m³ wykopu oraz 5,6 m³ zasypu na jedną norę, na obiektach liniowych liczących po kilka kilometrów bieżących długości, stanowi mikroskopijny i wyłącznie incydentalny nakład rzeczowy. Taka znikoma gęstość prac (gdzie statystycznie jedna nora przypadała na dystans od 140 do ponad 210 metrów bieżących wału) w żaden sposób nie wpływa na globalną strukturę, statykę ani ogólną konstrukcję wału przeciwpowodziowego. Na każdy metr bieżący chronionego wału przypadało średnio zaledwie od 0,026 do 0,040 m³ wbudowanego gruntu. Nie doszło tu zatem do odtworzenia stanu pierwotnego budowli jako całości (co definiuje remont), lecz do lokalnego, rozproszonego i bieżącego usunięcia pojedynczych uszkodzeń eksploatacyjnych powstałych w wyniku bytowania zwierząt.
Z tego właśnie powodu Inwestor – RZGW w Gdańsku, posiadający pełną i obiektywną wiedzę o charakterze i rozproszeniu tego kapitału rzeczowego, z pełną świadomością i inżynieryjną precyzją wpisał w treści referencji, że: „przedmiotowa usługa polegała na konserwacji bieżącej". Treść tego dokumentu nie jest żadną „przypadkową nazwą", jak próbuje to przedstawić odwołujący, ale rzetelnym odzwierciedleniem stanu faktycznego i rodzaju zamawianych prac.
Słuszność stanowiska zamawiającego, kwalifikującego sporne zamówienie jako usługę bieżącej konserwacji, znajduje pełne odzwierciedlenie w utrwalonym i jednolitym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Krajowej Izby Odwoławczej. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny (w ślad za wyrokiem WSA w Kielcach, sygn. akt II SA/Ke 2/09): „Bieżącą konserwacją można określić roboty polegające na wymianie jednych elementów na inne – nowe, bez konieczności odtwarzania stanu pierwotnego, co jest warunkiem koniecznym przy kwalifikowaniu robót budowlanych jako remontu". Przenosząc tę tezę na grunt tej sprawy – wbudowanie mieszanki piaskowo-gliniastej w pojedyncze, punktowe nory miało na celu wyłącznie zabezpieczenie substancji obiektu przed dalszą degradacją wywołaną czynnikami zewnętrznymi. Działania te nie przywracały nowych parametrów technicznych całej budowli hydrotechnicznej ani nie stanowiły jej całościowego odtworzenia.
W doktrynie prawa oraz orzecznictwie organów nadzoru budowlanego jednolicie przyjmuje się, że „bieżąca konserwacja" obejmuje prace konserwatorskie i naprawcze wykonywane stale lub okresowo, będące wynikiem normalnej eksploatacji obiektu. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (sygn. akt VII SA/Wa 2154/18) konserwacja różni się od remontu mniejszym, punktowym zakresem prac oraz brakiem ingerencji w globalne parametry techniczne obiektu budowlanego.
Dokładnie taki sam pogląd dominuje w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej w sprawach dotyczących tożsamości przedmiotowej zamówień na obiektach liniowych. Izba wielokrotnie podkreślała, że o charakterze prac nie decyduje sama technologia (np. użycie mas ziemnych czy zagęszczarek), ale cel i przestrzenna skala zamierzenia. Punktowe

likwidowanie uszkodzeń na wielokilometrowych odcinkach infrastruktury liniowej (tak jak łatanie pojedynczych ubytków w nawierzchni drogowej czy naprawa punktowa pojedynczych metrów bieżących korony wału) stanowi klasyczną usługę utrzymaniową (konserwację), a nie robotę budowlaną o charakterze remontu.

W konsekwencji Inwestor tamtych prac – RZGW w Gdańsku, jako jedyny podmiot uprawniony do oceny celu realizowanego zamówienia, dokonał w pełni prawidłowej i inżynieryjnie uzasadnionej kwalifikacji, potwierdzając w referencjach wykonanie „usługi konserwacji bieżącej". Próba redefinicji tych pojęć przez odwołującego na potrzeby uzyskania zamówienia stanowi wyłącznie niedozwoloną manipulację semantyczną i prawną.

W pełni spójny z przytoczonym powyżej ugruntowanym stanowiskiem pozostaje kluczowy dowód pozyskany w toku postępowania odwoławczego bezpośrednio od Inwestora w Słupsku będącego odbiorcą prac referencyjnych odwołującego. W ślad za formalnym wnioskiem zamawiającego o udostępnienie informacji w celu przedłożenia dowodu przed KIO, bezpośredni Inwestor zadania realizowanego w Słupsku – Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku – w oficjalnym oświadczeniu wiedzy z 17 września 2026 r. jednoznacznie wskazał, że przedmiotowe zamówienie zostało zakwalifikowane jako prace o charakterze utrzymaniowym i bieżącej konserwacji urządzenia wodnego w rozumieniu art. 188 ust. 1 ustawy – Prawo wodne.

Dowód ten w całości odpiera zarzuty odwołującego. Wystawca referencji kategorycznie oświadczył, że z szerokiego katalogu czynności utrzymaniowych wymienionych w art. 188 ust. 1 Prawa wodnego, sporne prace stanowiły wyłącznie konserwację bieżącą. Tym samym w sprawie zmaterializowała się negatywna przesłanka z art. 3 pkt 8 ustawy – Prawo budowlane, która wprost i bezwzględnie wyłącza czynności stanowiące „bieżącą konserwację" z definicji remontu.

ppkt 7 uzasadnienia - szczególny zakres robót na wale C jeziora Gardno

Zamawiający wniósł o uznanie argumentacji odwołującego zawartej w ppkt 7 odwołania za bezzasadną. Wykonawca buduje swoje twierdzenia wokół technologii robót hydrotechnicznych, zarzucając zamawiającemu brak analizy charakteru prac na wale C jeziora Gardno (pozycja 1 przedmiaru). Stanowisko to opiera się na błędnej interpretacji decyzji o odrzuceniu oferty z 28 sierpnia 2026 roku. Zamawiający w uzasadnieniu faktycznym w ogóle nie powoływał się na pozycję nr 1 przedmiaru (wał C w miejscowości Rowy w km 0+025–0+045). Przedmiotem negatywnej oceny było wyłącznie nieuprawnione i spóźnione rozszerzenie zakresu rzeczowego zamówienia o pozycje przedmiarowe od 2 do 6.

To właśnie w odniesieniu do tych pozycji zamawiający wprost wskazał w decyzji, że:

„Wykonawca zmienił zakres rzeczowy, twierdząc, że wykazana uprzednio długość 20 mb odpowiadała jedynie pierwszej pozycji przedmiaru (...). Wykonawca podniósł zadeklarowaną długość robót do 12 202 mb, argumentując, że prace były prowadzone w obrębie całych fragmentów wałów na poniższych obiektach: • Zabudowa nor w wale lewym rzeki Błotnicy (...) • Zabudowa nor w wale lewym rzeki Grabownicy (...) • Zabudowa nor w wale prawym rzeki Grabownicy (...) • Zabudowa nor w wale C jeziora Gardno w km 0+045-3+500 (...) • Zabudowa nor w wale przyjeziornym jez. Gardno w km 7+000-9+100 (...). Zamawiający ocenił złożone wyjaśnienia oraz zmodyfikowany wykaz robót negatywnie z przyczyn merytorycznych oraz także formalnych."

Istotą rozstrzygnięcia zamawiającego było wykazanie, że dopisany w trybie wyjaśnień kilometraż z pozycji 2–6 łącznie określał jedynie geograficzny obszar występowania ubytków, a nie łączną długość remontowanego wału. Likwidacja 69 sztuk rozproszonych nor zwierzęcych, opisana w pozycjach 2–6 przedmiaru, stanowiła podręcznikową usługę konserwacji bieżącej, która została treścią warunku SWZ bezwzględnie wykluczona.

ppkt 8 uzasadnienia - nieuznanie całych 12.202 m nie uzasadniało odrzucenia oferty w sposób przyjęty przez zamawiającego

Zamawiający wniósł o uznanie argumentacji odwołującego zawartej w ppkt 8 uzasadnienia odwołania za bezzasadną. Odwołujący forsuje chybioną tezę, jakoby zamawiający miał z urzędu prowadzić własne analizy matematyczne i ustalać, czy suma pojedynczych napraw w Słupsku pozwoli uzbierać brakujący rozmiar rzeczowy remontu do progu 500 mb a dokładniej czy obejmuje dokładnie 240 metrów bieżących remontu wału.

Stanowisko to rażąco narusza zasady z art. 128 ust. 1 w zw. z art. 274 ust. 1 ustawy. To na wykonawcy spoczywa wyłączny obowiązek sformułowania oświadczenia wiedzy (Wykazu robót) w sposób jasny i potwierdzający spełnianie warunków udziału w postępowaniu. Rolą zamawiającego jest ocena deklaracji złożonych przez wykonawcę, a nie wyręczanie go w kalkulacjach. Zamawiający nie jest zobowiązany do samodzielnego liczenia kilometrażu prac – wszelkie parametry ilościowe muszą wprost wynikać z oświadczeń i dokumentów wykonawcy.

Niekonsekwencją odwołującego jest fakt, że nawet w treści samego odwołania do KIO nie wskazał on, ile dokładnie wynosi łączna długość tych rzekomo „rzeczywiście wyremontowanych" fragmentów wałów. Wykonawca żąda od zamawiającego wyliczenia parametru, którego sam nie jest w stanie precyzyjnie podać ani udowodnić. Zamawiający nie miał ani obowiązku prawnego, ani możliwości technicznej, aby na podstawie wybiórczego przedmiaru dokonywać hipotetycznych operacji matematycznych i sztucznie „dosztukowywać" brakujące metry za wykonawcę, co czyni ten zarzut całkowicie bezzasadnym.

ppkt 9 uzasadnienia - dokumentacja przewidywała obmiar faktycznie wykonanych robót

Teść tego zarzutu jest niezrozumiała i oderwana od przedmiotu sporu. Odwołujący powołuje się na zapisy OPZ dotyczące technicznego sposobu dokonywania obmiarów powykonawczych wspólnie z nadzorem inwestorskim oraz obowiązku zgłaszania prac „na poszczególnych odcinkach", próbując wywieść z procedury odbiorowej dowód na rzekomo budowlany i liniowy charakter swoich robót. Wywody te nie mają żadnego znaczenia prawnego w tej sprawie. To, że każda usługa utrzymaniowa czy konserwacyjna w strukturach Wód Polskich podlega procedurze obmiaru faktycznie wykonanych prac w celu wypłaty wynagrodzenia, jest standardowym elementem rozliczeń finansowych i w żaden sposób nie zmienia charakteru tych prac z konserwacji bieżącej na roboty budowlane.
Zamawiający przedstawił wnioski dowodowe:
1)Specyfikacja Warunków Zamówienia (SWZ) – Rozdział 9.1.4 Warunek I wraz z zawartym odesłaniem do art. 3 pkt 8 ustawy Prawo budowlane.
− Fakty do wykazania: Fakt precyzyjnego określenia przez zamawiającego wymogu realizacji "robót budowlanych" na "łącznym odcinku minimum 500 mb" oraz faktu jednoznacznego, literalnego wykluczenia prac o charakterze utrzymaniowym i konserwacji bieżącej przez przywołanie ustawowej definicji remontu.
− Sposób przeprowadzenia: Z dokumentu znajdującego się w aktach postępowania.
2)Dokumentacja uproszczona (techniczno-projektowa) dla postępowania pod nazwą „Naprawa wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny, gm. Stawiguda".
•Fakty do wykazania: Fakt, że robota budowlana stanowiąca przedmiot obecnego sporu ma charakter stricte liniowy i obejmuje trzy konkretne, pełnowymiarowe odcinki wałów ochronnych o ciągłych długościach kolejno 1600 mb, 730 mb oraz 970 mb; wykazanie intencji zamawiającego, dla którego miarą „odcinka obiektu liniowego" jest jego fizyczna, osiowa długość konstrukcyjna, a nie obszar rozproszonych prac.
•Sposób przeprowadzenia: Z dokumentu znajdującego się w aktach postępowania.
3)Wezwanie zamawiającego z 18.08.2026 r. (art. 128 ust. 1 ustawy) w zestawieniu z Wykazem Robót odwołującego z 21.08.2026 r. oraz Wezwaniem do wyjaśnień z 24.08.2026 r. (art. 128 ust. 4 ustawy) i pismem wyjaśniającym odwołującego z 26.08.2026 r.
− Fakty do wykazania: Fakt sekwencyjności działań; fakt, że Odwołujący na wezwanie z art. 128 ust. 1 ustawy zadeklarował dla zadania w Słupsku wyłącznie wartość 20 mb; fakt zaistnienia niedopuszczalnej, diametralnej zmiany pierwotnego oświadczenia woli Wykonawcy dopiero na etapie wyjaśnień z art. 128 ust. 4 ustawy (zmiana z 20 mb na 12 202 mb), co stanowiło niedozwoloną próbę obejścia zasad i rygorów procedury naprawczej.
− Sposób przeprowadzenia: Z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania.
4)Dokument poświadczający należyte wykonanie robót (Referencja) z 26.03.2024 r. (znak: G.RPU.0800.2.2024), wystawiony przez PGW Wody Polskie, RZGW w Gdańsku.
− Fakty do wykazania: Fakt, że podmiot odbierający prace (Inwestor) wprost określił i zakwalifikował przedmiot zamówienia w Słupsku jako „konserwację bieżącą", polegającą na ręcznych, eksploatacyjnych naprawach uszkodzeń odzwierzęcych, co w świetle definicji remontu z SWZ i Prawa budowlanego eliminuje ten kontrakt jako "robotę budowlaną".
− Sposób przeprowadzenia: Z dokumentu znajdującego się w aktach postępowania.
5)Przedmiar robót oraz Kosztorys Powykonawczy dla zadania w Słupsku (Specyfikacja ST-ZZGd/03, pozycje od 1 do 6).
− Fakty do wykazania: Fakt, że technologia i zakres robót w Słupsku obejmowały wyłącznie punktową likwidację zamkniętej liczby dokładnie 69 sztuk nor, co dowodzi braku realizacji jakiegokolwiek liniowego (osiowego) odcinka robót budowlanych na przestrzeni rzekomego kilometrażu 12 202 mb i potwierdza, że realny styk prac z obiektem wynosił jedynie ok. 20 mb. − Sposób przeprowadzenia: Z dokumentu załączonego do niniejszej odpowiedzi.
6)Oficjalne stanowisko Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z 17 września 2026 r.
− Fakty do wykazania: Fakt zakwalifikowania zadania przez Inwestora jako robót o charakterze utrzymaniowym i bieżącej konserwacji urządzenia wodnego (art. 188 ust. 1 Prawa wodnego); fakt ziszczenia się negatywnej przesłanki z art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego, co wprost wyklucza uznanie tych prac za remont i potwierdza legalność odrzucenia oferty odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy.
− Sposób przeprowadzenia: Z dokumentu załączonego do odpowiedzi na odwołanie.
Zarzut 2 - zamawiający wniósł o uznanie tego zarzutu za bezzasadny. Zamawiający wskazał, że argumentacja prawna i faktyczna przedstawiona przez odwołującego w uzasadnieniu odwołania jest chybiona, a w kluczowych punktach stanowi wprost przyznanie się odwołującego do niedopełnienia obowiązków formalnych. Odwołujący potwierdził, że złożył dokument niekompletny oraz dokonał jego samowolnej modyfikacji.
Po pierwsze odwołujący w treści uzasadnienia odwołania (strona 12) wprost oświadcza: „(...) przedmiotowa referencja została mu przekazana przez PGW Wody Polskie pocztą tradycyjną jako dokument stanowiący wydruk dokumentu elektronicznego. Wraz z nim odwołujący otrzymał stronę zawierającą potwierdzenie zgodności z dokumentem

elektronicznym.”
Wskazać należy, że odwołujący jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu gospodarczego i rynku zamówień publicznych. Od podmiotu o takim statusie wymaga się podwyższonej, profesjonalnej staranności przy składaniu ofert i podmiotowych środków dowodowych. Jako profesjonalista, odwołujący miał pełną świadomość, że postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego jest prowadzone elektronicznie, a dokumenty urzędowe i referencje wystawione cyfrowo muszą zachować swoją pierwotną strukturę elektroniczną. Jeżeli odwołujący uzyskał od inwestora (RZGW w Gdańsku) dokument w niewłaściwej formie, jego elementarnym obowiązkiem było niezwłoczne zwrócenie się do tego inwestora z wnioskiem o przesłanie prawidłowego, oryginalnego pliku elektronicznego, opatrzonego podpisem elektronicznym wystawcy.
Co więcej, z oświadczenia samego odwołującego wynikają dwa fakty prawne:
a.Samowolna modyfikacja i uszczuplenie dokumentu: Nawet jeśli – podążając wyłącznie za linią argumentacyjną odwołującego – przyjąć wersję o otrzymaniu wydruku papierowego wraz z oficjalną stroną zawierającą „potwierdzenie zgodności z dokumentem elektronicznym” (klauzulą uwierzytelniającą), to taka forma papierowa kategorycznie nie mogła zostać zastosowana w sposób, w jaki zrobił to wykonawca. Odwołujący dokonał bowiem niedozwolonej, samodzielnej modyfikacji i uszczuplenia dokumentu źródłowego. Przekazał zamawiającemu wyłącznie skan samej referencji, całkowicie pomijając i nie załączając integralnej strony z uwierzytelnieniem.
b.Brak mocy dowodowej: Przesłanie skanu wyrwanego z kontekstu prawnego, czyli pozbawionego klauzuli uwierzytelniającej, sprawia, że zamawiający otrzymał zwykły, „płaski” obraz kartki papieru z nadrukiem /podpis elektroniczny/. Taki dokument nie posiada przymiotu ani oryginału, ani prawidłowo poświadczonej za zgodność kopii, przez co jest prawnie nieistniejący jako dowód należytego wykonania prac.
Wszelkie twierdzenia odwołującego, że „uzyskuje ponadto od wystawcy pierwotną elektroniczną postać dokumentu” są spóźnione i bezprzedmiotowe. Zamawiający oceniał stan dokumentów na dzień, w którym upływał termin ich złożenia w trybie art. 128 ust. 1 ustawy. Profesjonalny wykonawca nie może przerzucać skutków swojego niedbalstwa na zamawiającego ani „uzdrawiać” formy dokumentów dopiero na etapie rozprawy przed KIO. Zamawiający wskazał, że wywody prawne odwołującego dotyczące braku szczególnych wymogów co do nazwy, układu graficznego czy charakteru dokumentu referencyjnego jako oświadczenia wiedzy są bezprzedmiotowe i stanowią próbę odwrócenia uwagi od rzeczywistych przyczyn odrzucenia oferty. Zamawiający w żadnym miejscu uzasadnienia swojej decyzji z 28 sierpnia 2026 r. nie kwestionował nazwy przedłożonego dokumentu, jego szaty graficznej, ani faktu, że referencja stanowi oświadczenie wiedzy. Zarzut formalny zamawiającego dotyczył kwestii fundamentalnej dla legalności dokumentów w postępowaniu prowadzonym elektronicznie, to jest faktu, że odwołujący przedłożył dokument niekompletny (brak podpisu elektronicznego wystawcy dokumentu) i jak się następnie okazało samodzielnie przez wykonawcę zmodyfikowany.
Wycięcie przez wykonawcę integralnej strony zawierającej klauzulę potwierdzenia zgodności z dokumentem elektronicznym (uwierzytelnienia) sprawiło, że przedłożony plik przestał być wierną kopią dokumentu źródłowego i utracił wiarygodność prawną. Odnosząc się natomiast do podnoszonego przez odwołującego argumentu, że w dokumencie referencyjnym kluczowa jest jego treść i pochodzenie od wystawcy, zamawiający w pełni tę tezę podzielił i wskazał, że to właśnie literalna treść tego dokumentu, pochodząca bezpośrednio od Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku, jednoznacznie przesądza o konieczności odrzucenia oferty, jako że wystawca wprost i bezwzględnie zdefiniował zrealizowane zamówienie jako usługi z zakresu bieżącej konserwacji, które z mocy Specyfikacji Warunków Zamówienia oraz ustawy Prawo budowlane nie stanowią wymaganych robót budowlanych.
Po drugie odwołujący próbuje w odwołaniu przekonać, że zasada jednokrotności wezwania z art. 128 ust. 1 ustawy odnosi się wyłącznie do „konkretnego zakresu informacji” (czyli merytoryki), a skoro zamawiający nie wzywał go wcześniej do poprawy formy cyfrowej referencji Słupsk, to powinien uczynić to teraz. Stanowisko to nie wydaje się być zgodne z przepisami ustawy oraz orzecznictwem KIO:
a)w dacie 18 sierpnia 2026 r. zamawiający wezwał odwołującego z art. 128 ust. 1 ustawy do uzupełnienia podmiotowego środka dowodowego. Wykonawca jako profesjonalista, miał obowiązek złożyć dokument, który jest poprawny zarówno merytorycznie, jak i formalnie.
b)złożenie dokumentu w złej formie elektronicznej (lub wadliwego, zmodyfikowanego skanu) w odpowiedzi na wezwanie z art. 128 ust. 1 ustawy konsumuje całą procedurę naprawczą [KIO 3208/21]. Zamawiający nie ma obowiązku prowadzenia procedury „łańcuszkowej”: najpierw wzywania z art. 128 ust. 1 o dokument, potem ponownego wzywania z art. 128 ust. 1 o jego formę, a następnie o jego kolejną poprawkę. Sankcją za niedołożenie należytej staranności przez profesjonalistę jest obligatoryjne odrzucenie oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy.
Po trzecie zamawiający oświadczył, że twierdzenia odwołującego, jakoby zamawiający w wezwaniu z 24 sierpnia 2026 r. skierował zapytanie dotyczące całokształtu doświadczenia i nie wskazał w nim zastrzeżeń co do formy referencji w

Słupsku, opierają się na nieprawdziwym stanie faktycznym.
Rzeczywisty stan dokumentacji postępowania jednoznacznie dowodzi, że wezwanie zamawiającego z 24 sierpnia 2026 r., wystosowane na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy, dotyczyło w sposób wyłączny, restrykcyjny i jednoznaczny parametrów liniowych zadania referencyjnego w Stawigudzie.
Zamawiający w najmniejszym stopniu nie wzywał odwołującego do wyjaśnień, uzupełnień ani jakichkolwiek modyfikacji danych w zakresie zadania w Słupsku. Naruszenie procedury leży w tym przypadku wyłącznie po stronie wykonawcy, który pod pretekstem odpowiedzi na zapytanie o Stawigudę samodzielnie złożył nowe oświadczenie woli dotyczące zadania w Słupsku, zmieniając w sposób fundamentalny wskazany wcześniej w trybie art. 128 ust. 1 ustawy metraż z 20 mb na 12 202 mb. Wyjaśnienia składane na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy mogą dotyczyć wyłącznie elementów, o które oficjalnie zapytał zamawiający, a wykonawca mieniący się profesjonalistą nie ma prawa z własnej inicjatywy modyfikować parametrów innych zadań po upływie terminów na ich składanie. W konsekwencji zamawiający nie miał ani faktycznych podstaw, ani żadnego prawnego obowiązku informowania wykonawcy o wadach formalnych referencji ze Słupska na etapie wezwania z 24 sierpnia 2026 r., jako że zadanie to w ogóle nie było i nie mogło być przedmiotem tamtej procedury wyjaśniającej. Całościowa i ostateczna ocena poprawności merytorycznej oraz formalnej dokumentu referencyjnego ze Słupska nastąpiła w dacie rozstrzygnięcia postępowania, to jest w dniu 28 sierpnia 2026 r.
Zamawiający przedstawił wnioski dowodowe:
1)Wezwanie zamawiającego z 18 sierpnia 2026 r. wydane na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy.
− Fakty do wykazania: Fakt oficjalnego uruchomienia przez zamawiającego procedury naprawczej i wezwania odwołującego do złożenia podmiotowych środków dowodowych, co konsumuje uprawnienie zamawiającego do jednokrotnego wezwania wykonawcy w tym zakresie.
− Sposób przeprowadzenia: Z dokumentu znajdującego się w aktach postępowania.
2)Plik dokumentu referencyjnego dla zadania w Słupsku, przesłany przez odwołującego w dniu 21 sierpnia 2026 r. w odpowiedzi na wezwanie z art. 128 ust. 1 ustawy.
− Fakty do wykazania: Fakt złożenia przez odwołującego dokumentu niespełniającego wymogów prawa, tj. pozbawionego oryginalnego podpisu elektronicznego wystawcy (RZGW w Gdańsku) pomimo zawartej adnotacji "/podpis elektroniczny/"; fakt naruszenia przepisów § 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie dokumentów elektronicznych, co uniemożliwia uznanie tego dokumentu za prawidłowo złożony podmiotowy środek dowodowy.
− Sposób przeprowadzenia: Z dokumentu znajdującego się w aktach postępowania.
3)Wezwanie zamawiającego do wyjaśnień z 24 sierpnia 2026 r. (art. 128 ust. 4 ustawy) w zestawieniu z pismem wyjaśniającym odwołującego z 26 sierpnia 2026 r.
− Fakty do wykazania: wezwanie zamawiającego z 24 sierpnia 2026 r. dotyczyło wyłącznie i restrykcyjnie zadania w Stawigudzie; fakt, że zamawiający w żadnym stopniu nie wzywał odwołującego do wyjaśnień w zakresie zadania w Słupsku ani załączonej do niego referencji; wykazanie samowolnego, wykraczającego poza zakres zapytania działania odwołującego, co w świetle przepisów ustawy czyni zarzut zaniechania ze strony zamawiającego całkowicie bezprzedmiotowym.
− Sposób przeprowadzenia: Z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania.
Zarzut 3 - zamawiający wniósł o uznanie zarzutu opisanego w punkcie 3 odwołania za bezzasadny, wskazując w pierwszej kolejności na błąd formalny odwołującego, który sformułował powyższy zarzut w sposób wewnętrznie sprzeczny logicznie, konstruując go jako żądanie ewentualne na wypadek „nieuznania zarzutu numer 3”, co oznacza, że odwołujący uzależnia byt prawny tego zarzutu od nieuwzględnienia jego samego, a ponadto całkowicie zaniechał przytoczenia dla niego jakiegokolwiek uzasadnienia faktycznego i prawnego w treści odwołania.
Zgodnie z art. 516 ust. 1 pkt 10 ustawy odwołanie musi zawierać prezentację uzasadnienia faktycznego i prawnego dla każdego z podnoszonych zarzutów, a brak jakiejkolwiek argumentacji w tym zakresie uniemożliwia merytoryczną obronę i powinien skutkować oddaleniem zarzutu przez Izbę z przyczyn stricte formalnych.
Zamawiający wskazał, że oczekiwanie odwołującego, aby zamawiający w trybie art. 128 ust. 4 ustawy wzywał do wyjaśniania formy złożenia dokumentu referencyjnego, jest nieporozumieniem. Instytucja wyjaśnień, o której mowa w art. 128 ust. 4 ustawy, służy wyłącznie wyjaśnianiu samej merytorycznej treści podmiotowych środków dowodowych, a nie konwalidowaniu lub badaniu przyczyn obiektywnej wady ich formy elektronicznej. Zamawiający nie ma ani obowiązku, ani prawnego uprawnienia do dochodzenia, czy wykonawca złożył dokument w takiej formie, jaką faktycznie otrzymał od wystawcy, czy też dokonał jego nieuprawnionej zmiany. Obowiązek złożenia dokumentu w formie w pełni zgodnej z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie (Dz. U. poz. 2452) w sprawie dokumentów elektronicznych spoczywa w całości i bezwzględnie na wykonawcy, a przedłożenie pliku wadliwego cyfrowo w odpowiedzi na jednokrotne wezwanie z art. 128 ust. 1 ustawy stanowi twardą, obiektywną podstawę do odrzucenia oferty

na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy, bez prawa do prowadzenia bezprzedmiotowych postępowań wyjaśniających.
Zarzut 4 - zarzut ten ma charakter wyłącznie wynikowy. Skoro zamawiający w sposób w pełni prawidłowy i legalny odrzucił ofertę odwołującego (z przyczyn opisanych w zarzutach pkt 1-3) oraz oferty pozostałych wykonawców (z przyczyn rażąco niskiej ceny oraz braku zgody na przedłużenie terminu związania ofertą), w postępowaniu pozostała tylko jedna ważna oferta (KAPIBARA Sp. z o.o.).
Cena tej jedynej oferty wynosi 2 535 674,00 zł brutto i przewyższa kwotę, jaką zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia (2 368 531,00 zł brutto) o kwotę 167 143,00 zł brutto. Ponieważ zamawiający z przyczyn obiektywnych nie ma możliwości zwiększenia budżetu do ceny tej oferty, zaistniała obligatoryjna, ustawowa przesłanka nakazująca zamawiającemu unieważnienie postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy. Działanie zamawiającego było w pełni legalne i stanowiło realizację ustawowego obowiązku.
Wniósł o przeprowadzenie dowodów:
1) Informacja o odrzuceniu ofert i unieważnieniu postępowania z 28 sierpnia 2026 r. (znak: B.ROZ.270.2.63.2026) w zestawieniu z Informacją z otwarcia ofert (kwotą przeznaczoną na sfinansowanie zamówienia).
− Fakty do wykazania: Fakt zaistnienia obiektywnej i niezależnej od zamawiającego przesłanki ekonomicznej, polegającej na braku w postępowaniu jakiejkolwiek ważnej oferty, której cena mieści się w budżecie zamawiającego wynoszącym 2 368 531,00 zł brutto; fakt wykazania legalności i obligatoryjności unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy jako bezpośredniej konsekwencji prawidłowego odrzucenia oferty odwołującego. − Sposób przeprowadzenia: Z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania
Zamawiający wskazał, że z wyjątkiem nowo pozyskanego dowodu z RZGW w Gdańsku (załącznik nr 4), pozostałe wnioskowane dowody znajdują się w aktach sprawy odwoławczej (wchodzą w skład dokumentacji postępowania), wobec czego, zgodnie z art. 535 ust. 3 ustawy, nie dołączono ich fizycznie do odpowiedzi na odwołanie.
1 października 2026 r. odwołujący złożył replikę do odpowiedzi na odwołanie, podtrzymał zarzuty i żądania odwołania oraz wniósł o przeprowadzenie następujących dowodów:
1. z opinii technicznej mgr. inż. W.K. z dnia 21 września 2026 r. dotyczącej charakteru robót na wałach przeciwpowodziowych w Słupsku wraz z załącznikami – na fakty:
a)rzeczywistego technologicznego charakteru robót wykonywanych w ramach zadania
Słupsk;
b)ingerencji robót w przekrój, korpus i podstawę wału przeciwpowodziowego, a nie wyłącznie w powierzchnię skarpy;
c)odtwarzania uszkodzonych części korpusu wału przez rozkopanie, oczyszczenie, ponowne wbudowanie właściwego materiału gruntowego warstwami oraz jego zagęszczenie;
d)technicznego charakteru tych czynności jako robót budowlanych prowadzących do odtworzenia uszkodzonej części istniejącej budowli ziemnej;
e)braku technicznych podstaw do sprowadzenia całego zakresu zadania Słupsk do powierzchniowych czynności utrzymaniowych.
Autor opinii stwierdza, że roboty nie ograniczały się do bieżącej konserwacji powierzchni wałów, lecz obejmowały odsłonięcie uszkodzonych części korpusu i podstawy, usunięcie skutków uszkodzeń i odtworzenie ciągłości budowli ziemnej, zaś z technicznego punktu widzenia miały charakter remontowy.
2. z opinii technicznej mgr. inż. W.K. z dnia 25 września 2026 r. dotyczącej ilościowego zakresu robót ziemnych w Słupsku oraz łącznego spełnienia warunku doświadczenia z zadaniem Stawiguda wraz z załącznikami – na fakty:
a)możliwego do odtworzenia na podstawie dokumentacji technicznej rzeczywistego zakresu liniowego ingerencji w korpusy wałów w Słupsku;
b)technicznego sposobu przeliczenia udokumentowanych robót ziemnych na długość odtwarzanych fragmentów korpusów wałów;
c)tego, że dokonana na podstawie dokumentacji rekonstrukcja techniczna zakresu robót wskazuje ok. 572 mb w wariancie nachylenia 1:1,5 oraz ok. 434 mb w wariancie ostrożniejszym 1:1;
d)tego, że po dodaniu bezspornych 260 mb z zadania Stawiguda uzyskuje się odpowiednio ok. 832 mb albo 694 mb, a więc w obu wariantach wartość przekraczającą wymagane 500 mb;
e)tego, że do spełnienia warunku z zadania Słupsk nie jest konieczne wykazanie całych 12 202 mb, lecz jedynie brakujących 240 mb;
f)zakresu robót ziemnych w Słupsku udokumentowanego dokumentacją źródłową i dokumentami uwzględnionymi w opinii oraz znaczenia tego zakresu dla technicznej rekonstrukcji długości stref robót.
Opinia wyraźnie zastrzega przy tym, że nie zastępuje geodezyjnego obmiaru powykonawczego, a wobec braku pełnych przekrojów powykonawczych zakres został odtworzony metodą inżynierską na podstawie parametrów dokumentacji i przyjętych założeń.

3. z korespondencji e-mail pomiędzy RZGW w Białymstoku a RZGW w Gdańsku z dnia 16–17 września 2026 r. (złożonej przez Zamawiającego) – na fakty:
a)sporządzenia stanowiska RZGW w Gdańsku dopiero po wniesieniu odwołania i dla potrzeb niniejszego postępowania odwoławczego;
b)charakteru tego dokumentu jako stanowiska jednostki tego samego Zamawiającego, a nie niezależnej, specjalistycznej opinii technicznej;
c)zakresu założeń przyjętych przy formułowaniu późniejszej kwalifikacji robót;
d)istnienia rozbieżności pomiędzy późniejszym opisem robót a dokumentacją źródłową zadania.
Przedstawiona przez zamawiającego wiadomość e-mail stanowi wewnętrzną korespondencję pomiędzy jednostkami organizacyjnymi tego samego podmiotu – PGW Wody Polskie – sporządzoną wprost na potrzeby postępowania odwoławczego. Nie stanowi ona specjalistycznej opinii technicznej, a jej treść powinna być oceniana z uwzględnieniem sposobu sformułowania zapytania, na które stanowiła odpowiedź.
W szczególności już w wiadomości RZGW w Białymstoku z 16 września 2026 r. przyjęto założenie, że przedmiotem robót była „punktowa likwidacja 59 sztuk nor zwierzęcych", a zamawiający przeciwstawił robotom remontowym „standardową ochronę przed szkodnikami (konserwację)". Liczba 59 nie stanowi zatem wyniku samodzielnych ustaleń RZGW w Gdańsku, lecz została podana już przez zamawiającego w treści skierowanego zapytania i następnie powtórzona w odpowiedzi z 17 września 2026 r. Podobnie w samym pytaniu zasugerowano, że o charakterze remontowym robót miałaby świadczyć zmiana parametrów użytkowych lub technicznych obiektu, podczas gdy zmiana takich parametrów jest elementem definicji przebudowy, nie zaś remontu. Odpowiedź RZGW w Gdańsku nie przedstawia natomiast samodzielnej analizy technicznej rzeczywistej technologii wykonanych robót ani metodologii pozwalającej zweryfikować przyjętą kwalifikację. Z przedstawionej korespondencji nie wynika również, aby osoba formułująca stanowisko uczestniczyła bezpośrednio w realizacji, nadzorze lub odbiorze przedmiotowych robót.
W konsekwencji wiadomość z 17 września 2026 r. może potwierdzać fakt zajęcia przez RZGW w Gdańsku określonego stanowiska, nie może jednak zastępować oceny dokumentacji źródłowej i rzeczywiście wykonanego zakresu robót, zwłaszcza w zakresie zagadnień wymagających specjalistycznej wiedzy technicznej.
4. z wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 10 września 2026 r., sygn. akt KIO 4114/26 – jako materiału służącego wykazaniu aktualnego sposobu stosowania przepisów ustawy przy ocenie warunku udziału oraz zakresu, w jakim zamawiający może oceniać doświadczenie wykonawcy według wymagań wynikających z SWZ.
W postępowaniu zakończonym tym wyrokiem DREW-KOS uczestniczył jako przystępujący po stronie zamawiającego. Wyrok zakończył się uwzględnieniem odwołania oraz nakazaniem unieważnienia czynności wyboru, unieważnienia odrzucenia oferty wykonawcy i ponowienia badania i oceny ofert.
Odwołujący powołuje ten wyrok nie jako dowód faktów występujących w sprawie, lecz jako aktualny materiał orzeczniczy dotyczący sposobu wykładni warunków udziału i granic oceny doświadczenia wykonawcy, w szczególności w postępowaniach prowadzonych przez zamawiającego.
Konieczność przedstawienia powyższych dowodów wynika bezpośrednio z treści odpowiedzi zamawiającego.
Zamawiający nie ograniczył się bowiem do podtrzymania uzasadnienia czynności z 28 sierpnia 2026 r., lecz w odpowiedzi rozbudował techniczną argumentację dotyczącą sposobu rozumienia pojęcia „odcinka", twierdząc m.in., że obecne zamówienie obejmuje „pełnowymiarowe odcinki" o „stricte liniowym" charakterze oraz że wymagany odcinek należy rozumieć jako „fizyczną, osiową długość konstrukcyjną". Taka interpretacja nie wynika z treści warunku zawartego w SWZ. Ponadto zamawiający twierdził również, że 69 punktowych napraw w Słupsku nie generuje żadnej kwalifikowanej długości poza 20 mb.
Na poparcie własnego stanowiska zamawiający pozyskał już po wniesieniu odwołania dodatkowy dokument RZGW w Gdańsku, mający wykazywać, że wykonane roboty były wyłącznie bieżącą konserwacją.
Właśnie te nowe i rozwinięte twierdzenia spowodowały potrzebę uzyskania przez Odwołującego specjalistycznej oceny technicznej zarówno charakteru robót, jak i ich ilościowego zakresu.
Opinie z 21 i 25 września 2026 r. stanowią zatem bezpośrednią odpowiedź dowodową na twierdzenia zamawiającego, a jednocześnie służą wykazaniu faktów objętych już zarzutami odwołania: że roboty Słupsk nie mogą zostać automatycznie wyłączone jako konserwacja oraz że doświadczenie Słupsk łącznie ze Stawigudą pozwalało na wykazanie warunku 500 mb.
Konieczność powołania powyższych dowodów nie wynika z potrzeby uzupełnienia materiału dowodowego, który odwołujący mógł i powinien był przedstawić wraz z odwołaniem, lecz z konieczności odparcia dodatkowej argumentacji technicznej oraz nowego dowodu przedstawionych przez zamawiającego dopiero w toku postępowania odwoławczego.
Zamawiający twierdził, że roboty w Słupsku polegały wyłącznie na punktowym, interwencyjnym usuwaniu nor zwierzęcych i stanowiły „rozproszoną usługę konserwacji bieżącej".
Twierdzenie odwołującego: zakres prac należy kwalifikować według ich rzeczywistej technologii i skutku dla istniejącej

budowli, a nie wyłącznie nazwy zastosowanej w referencji.
Dowód: opinia z 25 września 2026 r. oraz opinia techniczna z 21 września 2026 r.
Opinia techniczna wskazuje, że przy każdym uszkodzeniu technologia wymagała rozkopania uszkodzonej strefy aż do podstawy wału, a następnie odtworzenia korpusu przez wbudowanie mieszanki piaskowo-gliniastej warstwami do 20 cm wraz z zagęszczeniem. Autor opinii określa tę czynność jako bezpośrednią ingerencję w przekrój ziemnej budowli oraz odtworzenie ciągłości materiałowej, geometrii i funkcji ochronnej uszkodzonej części wału.
Nie jest zatem zgodne z dokumentacją sprowadzenie całej realizacji do powierzchniowego „zasypywania nor".
Zamawiający twierdził, że rzeczywisty styk prac z obiektem wynosił jedynie około 20 mb, a pozostałe roboty nie pozwalają na ustalenie żadnego liniowego zakresu.
Twierdzenie odwołującego: stanowisko to nie wynika z dokumentacji technicznej, a obecnie zostało również podważone technicznym przeliczeniem zakresu faktycznie wykonanych robót.
Dowód: opinia z 25 września 2026 r., w tym przedmiar i dokumentacja powykonawcza wskazana w opinii.
Opinia wskazuje, że na podstawie dokumentacji możliwe jest inżynierskie odtworzenie zakresu liniowego ingerencji. Wynik wynosi około 572 mb przy wariancie 1:1,5 i około 434 mb nawet przy bardziej konserwatywnym wariancie 1:1. Po dodaniu 260 mb Stawigudy daje to odpowiednio 832 mb albo 694 mb, podczas gdy warunek wynosił 500 mb.
Odwołujący nie przedstawił przy tym powyższych wartości jako geodezyjnego obmiaru. Sama opinia wyraźnie wskazuje ograniczenia zastosowanej metody.
Ma to jednak zasadnicze znaczenie dowodowe: stanowisko zamawiającego, zgodnie z którym z wykonanych robót można uwzględnić dokładnie 20 mb i ani jednego metra więcej, nie jest właściwym wnioskiem wynikającym z dokumentacji.
Odpowiedź zamawiającego nadmiernie koncentruje się na wykazaniu, że odwołujący nie wykonał robót remontowych na każdym metrze spośród 12 202 m.
Nie jest to jednak przedmiotem zarzutu.
Zamawiający zaakceptował 260 mb z zadania Stawiguda. Do spełnienia warunku 500 mb odwołującemu brakuje zatem 240 mb.
Opinia z 25 września została sporządzona właśnie w celu zweryfikowania odpowiedzi zamawiającego w tym zakresie. Jej wynik – nawet w bardziej restrykcyjnym wariancie – przekracza brakujące 240 mb.
W konsekwencji nawet gdyby Izba podzieliła stanowisko zamawiającego, że nie można utożsamiać całych 12 202 m z długością fizycznej ingerencji w korpus wału, nie prowadzi to jeszcze do wniosku, że kwalifikowana długość wynosi tylko 20 mb.
To są dwa różne twierdzenia.
Zamawiający przyznał, że warunek nie wymagał wykonania jednego nieprzerwanego odcinka 500 mb. Jednocześnie próbuje uzasadnić odrzucenie wymaganiem „ciągłego, jednolitego frontu robót", „pełnowymiarowych odcinków" i „fizycznej osiowej długości konstrukcyjnej".
Takich kryteriów w warunku I nie zapisano.
Warunek należy oceniać według jego treści obowiązującej wykonawców w terminie składania ofert, a nie według dodatkowych technicznych kryteriów sformułowanych podczas badania doświadczenia.
Warunek należy oceniać według jego treści wynikającej z dokumentów zamówienia. Niedopuszczalne jest zatem następcze wprowadzenie na etapie badania ofert dodatkowych wymagań w postaci „ciągłego, jednolitego frontu robót", „pełnowymiarowych odcinków" czy „fizycznej osiowej długości konstrukcyjnej", skoro kryteriów takich Warunek I nie zawierał. W aktualnym orzecznictwie KIO konsekwentnie wskazuje się, że ocena warunku musi następować według jego literalnego brzmienia i niedopuszczalne jest dodawanie na etapie oceny ofert wymagań, które nie zostały wyartykułowane w dokumentach zamówienia.
Stanowisko RZGW w Gdańsku z 17 września 2026 r. nie może zastępować oceny rzeczywistego zakresu robót
Zamawiający przedstawił jako szczególnie istotny dowód stanowisko RZGW w Gdańsku uzyskane już po wniesieniu odwołania.
Odwołujący nie kwestionuje dopuszczalności przedstawienia przez zamawiającego dowodu na poparcie podstawy faktycznej czynności odrzucenia.
Kwestionuje natomiast jego wartość dowodową i wnioski, jakie zamawiający z niego wyprowadza.
RZGW w Gdańsku jest jednostką organizacyjną tego samego PGW Wody Polskie, które jest zamawiającym w tym postępowaniu. Dokument został sporządzony dopiero 17 września 2026 r. i zawiera następczą kwalifikację prawną robót jako bieżącej konserwacji. Nie jest to opinia niezależnego specjalisty.
Z przedstawionej korespondencji nie wynika przy tym, aby osoba formułująca stanowisko RZGW w Gdańsku uczestniczyła bezpośrednio w realizacji zadania Słupsk, sprawowała nad nim nadzór albo uczestniczyła w odbiorze wykonanych robót. Nie wskazano również, na podstawie jakiej dokumentacji źródłowej i wiedzy o rzeczywistym

przebiegu robót sformułowano kategoryczny wniosek, że cały zakres zadania stanowił wyłącznie bieżącą konserwację. Ma to znaczenie, tym bardziej że wiedzę bezpośrednią o sposobie realizacji robót posiadały przede wszystkim osoby uczestniczące w prowadzeniu, nadzorze i odbiorze tego konkretnego zadania. Późniejsza kwalifikacja przedstawiona na potrzeby niniejszego postępowania nie może zatem zastępować oceny dokumentacji źródłowej oraz rzeczywiście wykonanych robót.

Odwołujący przedstawił natomiast opinię osoby posiadającej kwalifikacje techniczne, która dokonała analizy konkretnej technologii wynikającej z OPZ i przedmiaru. Autor pozostaje członkiem właściwej izby inżynierów budownictwa i posiada wymagane ubezpieczenie.

Co więcej, dokument RZGW w Gdańsku z 17 września 2026 r. posługuje się liczbą 59 nor, podczas gdy źródłowy OPZ wskazuje 70 miejsc uszkodzeń, obejmujących 69 typowych miejsc napraw oraz jeden szczególny odcinek wału C o długości 20 m. Odwołujący przyjął do rekonstrukcji zakresu robót właśnie 69 typowych miejsc napraw, przy odrębnym uwzględnieniu 20-metrowego odcinka wału C. Co istotne, również sam zamawiający w odpowiedzi na odwołanie odwołuje się do 69 punktowych napraw w Słupsku.

Tym samym liczba 59 wskazana w późniejszym stanowisku RZGW w Gdańsku pozostaje niespójna nie tylko z dokumentacją źródłową, lecz także z założeniami przyjmowanymi przez samego zamawiającego w postępowaniu odwoławczym. Już z tego względu stanowisko RZGW w Gdańsku nie może zastępować analizy dokumentacji źródłowej i rzeczywiście wykonanego zakresu robót.

W stanowisku e-mailowym RZGW podniesiono również brak zmiany parametrów użytkowych i technicznych obiektu. Okoliczność ta nie rozstrzyga jednak, że roboty nie były remontem.

Zmiana parametrów użytkowych lub technicznych jest elementem ustawowej definicji przebudowy.

Remont polega natomiast na wykonywaniu w istniejącym obiekcie robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, niestanowiących bieżącej konserwacji.

Dlatego zasadniczym przedmiotem dowodu z opinii technicznej jest właśnie wykazanie, że roboty polegały na odtworzeniu uszkodzonych części korpusu istniejącego wału.

Tu odwołujący wkleił 6 zdjęć znajdujących się również w opinii z 25 września 2026 r. strona nr 13 opinii nr 2.

Zamawiający przedstawia zmianę 20 mb na 12 202 mb jako „diametralną zmianę pierwotnego oświadczenia" i niedopuszczalne wykreowanie nowego zakresu doświadczenia.

Odwołujący nie przedstawił jednak nowej realizacji. Inwestor, umowa, zadanie i dokument referencyjny pozostały te same.

Co więcej, wartość 12,2 km pochodzi z dokumentacji samego PGW Wody Polskie. OPZ wskazuje dokładny kilometraż sześciu odcinków i podsumowuje go jako „Razem 12,2 km/70 szt.".

Wyjaśnienie nie kreowało zatem nowego doświadczenia, lecz odnosiło się do zakresu tej samej realizacji.

Odrębnym zagadnieniem jest natomiast ustalenie, jaka część z 12 202 m odpowiada rzeczywistej długości robót kwalifikowanych. Właśnie na tę okoliczność odwołujący przedstawił obecnie opinię techniczną z 25 września 2026 r.

Odwołujący zwrócił również uwagę na wyrok KIO z 10 września 2026 r., sygn. akt KIO 4114/26, wydany w sporze dotyczącym oceny doświadczenia wykonawcy w postępowaniu prowadzonym przez PGW Wody Polskie.

Wyrokiem tym Izba uwzględniła odwołanie i nakazała PGW Wody Polskie m.in. unieważnienie odrzucenia oferty i ponowienie badania oraz oceny ofert.

Odwołujący nie twierdzi, że stan faktyczny obu spraw jest identyczny ani że wyrok ten wiąże Izbę w postępowaniu. Ma on jednak znaczenie jako aktualna wypowiedź Izby dotycząca granic oceny warunku udziału przez tego samego zamawiającego i powinien zostać uwzględniony przy wykładni Warunku I.

Odpowiedź zamawiającego nie usuwa również problemu objętego odwołaniem dotyczącego dokumentu referencyjnego.

Zamawiający twierdził, że złożenie wadliwego dokumentu w odpowiedzi na wezwanie z art. 128 ust. 1 ustawy wyczerpało całą procedurę naprawczą i wykluczało jakiekolwiek dalsze wezwanie.

Stanowisko to nie może być przyjmowane automatycznie bez ustalenia zakresu pierwszego wezwania oraz charakteru później stwierdzonego uchybienia.

Zamawiający sam potwierdził, że wezwanie z 24 sierpnia 2026 r. dotyczyło wyłącznie parametrów Stawigudy i nie obejmowało formy referencji Słupsk.

Co istotne, zastrzeżenie zamawiającego dotyczyło formy dokumentu referencyjnego i sposobu jego podpisania, a nie tego, że dokument taki nie został przez odwołującego przedstawiony. Odwołujący otrzymał referencję od PGW Wody Polskie w postaci papierowej i – z uwagi na elektroniczną formę postępowania – przedłożył jej elektroniczne odwzorowanie, nie dysponując pierwotnym plikiem elektronicznym wystawcy. Jeżeli zamawiający powziął wątpliwości co do formy tego dokumentu, sposobu jego podpisania albo zgodności przedłożonego odwzorowania z dokumentem wystawionym przez PGW Wody Polskie, powinien był umożliwić odwołującemu odniesienie się właśnie do tych wątpliwości. Tymczasem kwestia ta nie została objęta wezwaniem z 24 sierpnia 2026 r., a została podniesiona dopiero

jako jedna z podstaw odrzucenia oferty. Odwołujący został zatem pozbawiony możliwości wyjaśnienia sposobu otrzymania i przedłożenia referencji oraz – stosownie do treści ewentualnego wezwania – usunięcia wskazywanej przez zamawiającego wady formalnej dokumentu.
Odwołujący podtrzymał zatem argumentację przedstawioną w odwołaniu w zakresie art. 128 ustawy.
W podsumowaniu odwołujący zaprezentował w jego ocenie najistotniejsze tezy tego pisma.
4 października 2026 r. zamawiający przedstawił dodatkową replikę z wnioskiem o oddalenie odwołania i dalszymi wnioskami dowodowymi o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów:
1)Z opinii technicznej w przedmiocie „oceny charakteru i zakresu robót wykonanych przez DREW-KOS Sp. z o.o. oraz możliwości zaliczenia ich na poczet warunku doświadczenia w postępowaniu B.ROZ.270.2.63.2026" [dalej Opinia 1]
na okoliczności wykazania:
1)Charakteru technicznego realizowanych przez odwołującego prac w ramach zadania na terenie RZGW Gdańsk (Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku cz. 3 oraz zadania wykonywanego w Stawigrodzie) w tym w szczególności, że prace te miały charakter bieżącego utrzymania, nie zaś przebudowy lub remontu;
2)Braku udokumentowania przez odwołującego z punktu widzenia technicznego wykonanie zakresu liniowego co najmniej 500mb w zakresie wymaganego w postępowaniu warunku udziału.
2)Z opinii technicznej w przedmiocie „oceny charakteru robót na wałach przeciwpowodziowych w Słupsku - replika na prywatne opinie techniczne firmy „BUILDER" (mgr. inż. W.K.) z dnia 21 i 25 września 2026 r." [dalej Opinia 2]
na okoliczności wykazania:
1)Charakteru technicznego i kwalifikacji prac z punktu widzenia Prawa budowlanego oraz Prawa wodnego dla referencji wykazanej w Zarządzie Zlewni w Słupsku;
2)Sporządzenia opinii przez mgr in.z W.K. jako opinii opartej o hipotetyczne założenia i modele które nie mają potwierdzenia w stanie faktycznym,
3)Błędnych założeń dokonanych w opinii mgr. Inż. W.K. w zakresie kwalifikacji prac jako remont podczas gdy rzeczywiste prace zostały wycenione (w formularzu ofertowym) przez odwołującego nie jako remont, ale jako bieżące utrzymanie, a także zostały tak zakwalifikowane i rozliczone przez zamawiającego.
3)Załącznika nr 5 do SWZ – wykaz osób skierowanych przez Wykonawcę do realizacji zamówienia publicznego
na okoliczność wykazania, że autor obu opinii technicznych jest pracownikiem odwołującego, nie zaś niezależnym ekspertem zewnętrznym, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia kwestionowania przez odwołującego treści maili zamawiającego z dnia 16-17.09.2026 r.
4)Mail z dnia 2.10.2026 r. od P.S. – Kierownika w Nadzorze Wodnym w Słupsku (RZGW Gdańsk) na okoliczności:
a)Wykazania, że odwołujący dopiero w dniu 25.09.2026 r. wystąpił o udostępnienie dokumentacji technicznej realizowanego zamówienia (postępowanie nr GD.ROZ.2710.3.2023.ZP.AS),
b)Inż. Kaczorek nie dysponował ww. dokumentacją przy sporządzaniu opinii z dnia 21 września 2026 r.
c)W trakcie rozmów z panem Struskim przedstawiciel odwołującego ustalał jakie prace w ogóle odwołujący na danym zadaniu wykonywał przede wszystkim z tego powodu, że odwołujący osobiście tych prac nie realizował, a wykonywał je podwykonawca odwołującego, i odwołujący próbował w ogóle ustalić co tam się dokładnie działo).
Wniósł o pominięcie dowodu z wyroku Izby w sprawie sygn. KIO 4114/26, gdyż odwołujący w swojej replice nie wskazał, ani okoliczności faktycznym ani też okoliczności prawnych mających podlegać wykazaniu w ramach przedmiotowego postępowania odwoławczego.
Opinie techniczne przedstawione do repliki są nieprawidłowe co do kwalifikacji technicznej robót, a także w swojej treści wskazują wprost na ich hipotetyczny charakter i wskazywanie modeli zamiast faktów. Przyjęte modele są matematycznie prawidłowe, natomiast abstrahują od danych z kosztorysu powykonawczego oraz są odmienne od nakład rzeczowych i mas ziemnych w przeliczeniu na jednostkę długości.
Opinie techniczne zamawiającego oparte są o fakty oraz dokumentację postępowania ze szczególnym wyjaśnieniem błędów w opiniach eksperta powołanego przez odwołującego.
Opinia 1
Zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy – Prawo budowlane remont oznacza wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji. Tym samym nie każda ingerencja mająca na celu usunięcie uszkodzenia istniejącego obiektu stanowi remont w rozumieniu Prawa budowlanego. Konieczne jest każdorazowe ustalenie rzeczywistego charakteru, zakresu i celu wykonywanych czynności.
W analizowanym przypadku zasadnicza część prac nie obejmowała remontu określonego, ciągłego odcinka wału przeciwpowodziowego. Roboty wykonywane były punktowo, w miejscach wystąpienia lokalnych uszkodzeń spowodowanych działalnością bobrów, rozmieszczonych na odcinkach wałów o łącznej długości ewidencyjnej 12 202 m.

Wartość 12 202 m określała zatem długość odcinków, na których znajdowały się uszkodzenia, a nie długość wału poddanego robotom.
Roboty nie prowadziły do odtworzenia stanu pierwotnego wału, zmiany przebiegu istniejącego wału ani zmiany jego zasadniczych parametrów technicznych lub użytkowych. Nie podwyższano korony wału, nie poszerzano go systemowo ani nie zmieniano jego funkcji. Usuwano natomiast miejscowe ubytki i pustki powstające wskutek działalności zwierząt, aby zachować istniejący wał w stanie umożliwiającym dalsze pełnienie funkcji przeciwpowodziowej.
Taki charakter czynności odpowiada funkcji bieżącego utrzymania i konserwacji istniejącego urządzenia wodnego, a nie realizacji odrębnego przedsięwzięcia remontowego obejmującego określony odcinek budowli wg definicji ustawy Prawo wodne (art. 176 ust. 2).
Prawo wodne w art. 176 ust. 2 posługuje się pojęciami takimi jak utrzymanie, odbudowa, rozbudowa, przebudowa. Oznacza to, że wykonywanie robót ingerujących nawet w korpus wału nie przesądza samo przez się, że mamy do czynienia z przebudową lub innym przedsięwzięciem inwestycyjnym. Tymczasem charakter czynności wykonywanych przez odwołującego odpowiada funkcji bieżącego utrzymania i konserwacji istniejącego urządzenia wodnego, a nie realizacji odrębnego przedsięwzięcia remontowego obejmującego określony odcinek budowli. Z technicznego punktu widzenia zabudowa takich lokalnych uszkodzeń (nor po bobrach) stanowi element bieżącej konserwacji wału tak jak koszenie, usuwanie zatorów lub obiektów które zalegają na wale.
Sam fakt rozkopania miejsc występowania nor, uzupełnienia gruntu oraz miejscowego odtworzenia powierzchni wału nie daje podstaw do automatycznego zakwalifikowania tych czynności jako remontu w rozumieniu art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego. W odniesieniu do typowych, punktowych zabudów nor opisanych w OPZ ich zakres, cel i sposób wykonywania przemawiają za kwalifikacją jako czynności bieżącego utrzymania/konserwacji istniejącego wału przeciwpowodziowego. Co więcej i na marginesie remont wału wymaga stosowny zgłoszeń/decyzji administracyjnych, odmiennie niż w przypadku prac w ramach bieżącej konserwacji.
Wartość 12 202 mb powstała przez zsumowanie długości odcinków wałów, na których zlokalizowano poszczególne uszkodzenia. Nie oznacza ona, że każdy metr tych odcinków został rozkopany, odbudowany, zagęszczony lub w inny sposób objęty robotami. Z punktu widzenia obmiaru robót należy odróżnić długość obiektu lub odcinka ewidencyjnego od długości rzeczywiście wykonanej strefy robót. W konsekwencji 12 202 mb nie może być traktowane jako 12 202 mb wykonanego remontu.
Opinia 2
Wg Opinii 2 stanowisko zaprezentowane w opiniach z 21 i 25 września 2026 r. pomija kluczowe kryteria konstrukcyjne oraz celowościowe, które decydują o kwalifikacji robót budowlanych. Sam fakt zastosowania określonej technologii robót ziemnych, użycia materiału gruntowego czy urządzeń zagęszczających wewnątrz korpusu nie jest czynnikiem przesądzającym o rodzaju realizowanego zadania. O kwalifikacji decyduje cel, skala oraz przestrzenny charakter prac w odniesieniu do całego obiektu. Zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy, istotą remontu jest realizacja robót polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego istniejącego obiektu budowlanego. W analizowanym przypadku obiektem budowlanym – w myśl art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego – jest wał przeciwpowodziowy jako całościowa, liniowa budowla ziemna posiadająca określone globalne parametry techniczne (takie jak wysokość, rzędne korony, szerokość podstawy czy kąt nachylenia skarp). Podczas realizacji prac w Słupsku nie zaistniała konieczność odtwarzania jakichkolwiek pierwotnych parametrów technicznych czy konstrukcyjnych wału jako budowli. Zarówno przed przystąpieniem do działań, jak i po ich zakończeniu, globalne parametry geometryczne oraz strukturalne wału pozostały dokładnie takie same. Prace polegały wyłącznie na miejscowym, powierzchniowym zlikwidowaniu punktowych ubytków (nor) i przywróceniu lokalnej szczelności gruntu.
Biorąc pod uwagę znikomy nakład rzeczowy, gdzie średnia objętość ręcznego wykopu wynosiła dokładnie 1,60 m³ (suma 110,4 m³ / 69 pkt), średnia objętość ręcznego zasypu z zagęszczeniem wynosiła 5,60 m³ (suma 386,4 m³ / 69 pkt), a średnia powierzchnia plantowania i obsiewu zamykała się w obszarze zaledwie 7,0 m² na jeden punkt rozliczeniowy (suma 483 m² / 69 pkt), naprawa odizolowanego ubytku w korpusie wału w żaden sposób nie modyfikowała, nie naprawiała ani nie odtwarzała konstrukcji ani parametrów geometrycznych obiektu budowlanego w ujęciu globalnym. Działania te miały charakter czysto zachowawczy, mający na celu eliminację bieżących uszkodzeń eksploatacyjnych powstałych w wyniku bytowania zwierząt. Tego typu czynności wyczerpują ustawowe pojęcie bieżącej konserwacji, która na mocy art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego stanowi negatywną przesłankę bezwzględnie wykluczającą możliwość zakwalifikowania tych robót jako remont.
Remont części obiektu liniowego musi generować mierzalny w metrach bieżących front robót wzdłuż osi budowli. Przedłożony Kosztorys Powykonawczy (Działy 2–6) w sposób absolutny obala liniową teorię Wykonawcy. Łączna powierzchnia plantowania skarp i korony wału po naprawie wszystkich 69 typowych nor wyniosła zaledwie 483 m² (suma pozycji 2.5, 3.5, 4.5, 5.5, 6.5 kosztorysu). Dzieląc ten obszar przez 69 lokalizacji, uzyskujemy średnią powierzchnię naprawy na poziomie zaledwie 7 m² na jedną norę.

Wymiar 7 m² darni (np. pas o szerokości 2 m wzdłuż osi wału na 3,5 m długości skarpy) to wyłącznie punktowy styk z budowlą. Rozproszenie 69 takich plam na przestrzeni 12 202 metrów bieżących wałów oznacza, że średni fizyczny styk prac z obiektem wynosił mikroskopijne 0,039 m² na jeden metr bieżący wału. Z inżynieryjnego punktu widzenia proces budowlany na obiekcie liniowym w ogóle nie zaistniał. Było to wyłącznie rzemieślnicze, punktowe łatanie ubytków powierzchniowych, które w żaden sposób nie stanowi remontu obiektu budowlanego.

Zgodnie z art. 3 pkt 7a ustawy Prawo budowlane, przebudowa wymaga zmiany parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu. Montaż lokalnego zabezpieczenia konstrukcyjnego na 20-metrowym fragmencie nie zmienia globalnych parametrów technicznych wielokilometrowej, liniowej budowli hydrotechnicznej. Ponadto sam wykonawca w swoim oficjalnym Wykazie Robót z 21 sierpnia 2026 r. złożył wiążące oświadczenie wiedzy, kwalifikując to zadanie wyłącznie jako „remont" i wykreślając z formularza słowo „przebudowa. Zatem koncepcja przebudowy upada.

Reżim prawny remontu budowli ziemnych. Zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, wał przeciwpowodziowy stanowi budowlę. Analiza art. 29 ust. 3 i ust. 4 Prawa budowlanego wskazuje, że ustawodawca zwolnił z jakichkolwiek formalności budowlanych jedynie drobne remonty obiektów, których budowa nie wymaga pozwolenia na budowę. Ponieważ budowa wału przeciwpowodziowego (jako strategicznego obiektu hydrotechnicznego bezwzględnie wymaga uzyskania pełnej decyzji o pozwoleniu na budowę (lub decyzji o realizacji inwestycji przeciwpowodziowej w trybie specustawy), to planowany remont takiego obiektu budowlanego obligatoryjnie wymaga przeprowadzenia procedury administracyjnej (co najmniej zgłoszenia robót budowlanych do właściwego organu).

W dokumentacji powykonawczej zadania w Słupsku nie istnieje jakikolwiek ślad wszczęcia procedury budowlanej. Inwestor nie dokonał zgłoszenia budowlanego dla robót na dystansie 12 202 mb, nie powołał Inspektora Nadzoru Inwestorskiego w reżimie Prawa budowlanego, a wykonawca nie prowadził Dziennika Budowy, lecz wyłącznie „Dziennik realizacji zadania utrzymaniowego". Charakter techniczny wskazuje na utrzymanie/konserwację, dokumentacja Inwestora wskazuje na utrzymanie/konserwację, a sposób formalnego prowadzenia zadania jest z tym wnioskiem spójny.

W polskim porządku prawnym nie jest możliwa realizacja legalnego remontu budowli hydrotechnicznej o długości 12 kilometrów przy całkowitym pominięciu i zignorowaniu procedur ustawy Prawo budowlane. Fakt, że roboty te zostały wykonane bez żadnego zgłoszenia budowlanego, jednoznacznie dowodzi, że zarówno Inwestor publiczny, jak i sam wykonawca w trakcie realizacji kontraktu doskonale wiedzieli, że prowadzone działania nie mają charakteru remontu w myśl Prawa budowlanego, lecz stanowią wyłącznie bieżącą konserwację eksploatacyjną w reżimie Prawa wodnego, która jako jedyna jest całkowicie zwolniona z rygorów zgłoszeniowych Prawa budowlanego.

Dokumentacja powykonawcza oraz kosztorys rozliczeniowy (sporządzone przez odwołującego) jednoznacznie wskazują, jak te roboty były faktycznie liczone w terenie: podstawą odbioru był sztywny system punktów obmiarowych, gdzie każdy punkt odpowiadał dokładnie 2 metrom wykopu poprzecznego od osi nory do podstawy wału, co dla wykazanych pozycji dawało sumarycznie dokładnie 138 metrów przekopów poprzecznych, służących wyłącznie kalkulacji końcowej kubatury materiału ziemnego.

Skoro w rzeczywistości roboty były liczone i rozliczane jako zryczałtowane, 2-metrowe techniczne punkty w poprzek korpusu, to teoretyczna rekonstrukcja rozszerzania się wykopów ku górze do wymiarów 6, 7 czy 8 metrów bieżących wału nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w faktach powykonawczych.

Ponieważ dokumentacja powykonawcza (w tym Kosztorys Powykonawczy) nie zawiera bezpośredniego obmiaru wykazującego wykonanie robót budowlanych na łącznym odcinku minimum 500 mb wzdłuż osi budowli (poza uznanymi 260 mb w Stawigudzie i 20 mb na Wale C, co daje łącznie 280 mb), brak jest jakichkolwiek podstaw technicznych do uznania, że wykonawca spełnił wymagany w SWZ parametr liniowy.

Zarzuty dotyczący tego, że korespondencja z RZGW Gdańsk pochodzi od jednostki organizacyjnej PGW Wody Polskie jest interesujący z logicznego punktu widzenia. Otóż odwołujący wskazuje czy raczej sugeruje, że tylko opinia „niezależnego eksperta" może ocenić coś co zrobiła (zamówienie) inna jednostka organizacyjna zamawiającego.

Jest to twierdzenie dość nowatorskie. Koncepcja taki z niczego nie wynika, w szczególności nie wynika z przepisów ustawy, Prawa budowlanego lub też z zasad dowodzenia stosowanych posiłkowo w ramach przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Koncepcja ta jest raczej oparta o głębokie przekonanie odwołującego.

Fakt przekazania określonych informacji z jednego RZGW do drugiego RZGW należy ocenić tylko w takim zakresie w jakim dotyczy on przekazania określonych informacji i ich treści. Co więcej rzeczą normalną jest, że u zamawiających o rozbudowanych/rozproszonych strukturach zamówieniowych (patrz PGW Wody Polskie, PKP PLK, GDDKiA etc.) w zakresie udzielania zamówień następuje wymiana informacji i weryfikowanie czy i w jakim zakresie dany wykonawca powołujący się na określone zamówienie wykonane na rzecz zamawiającego podaje prawdziwe dane lub powołuje się na właściwe referencje.

Informacje przekazane przez RZGW Gdańsk w całości potwierdzają ocenę jakiej niezależnie od RZGW Gdańsk dokonała inna jednostka czyli RZGW Białystok podejmując decyzję o tym, że odwołujący nie wykazał warunków udziału w

postępowaniu. Maile z dnia 16-17.09 nie stanowiły zatem nowych okoliczności w sprawie. Odwołujący się z tym nie zgadza co jest jego prawem, natomiast kwestionowanie informacji z RZGW Gdańsk tylko dlatego że pochodzą z tej jednostki, jest tym samym co powoływanie się na opinie techniczne nie osoby, która jest „niezależnym ekspertem" ale pracownikiem odwołującego. W każdym zatem przypadku konieczna staje się ocena wiarygodności takiego dowodu. Zdaniem zamawiającego nie ma podstaw dla odmowy wiarygodności stanowiska zaprezentowanego przez RZGW Gdańsk.

Kwestionowanie wartości dowodowej maili z RZGW Gdańsk dotyczących zakresu robót nie jest uzasadnione także z tego powodu, że nie kto inny jak RZGW Gdańsk organizowało tamte zamówienia, które finalnie realizował odwołujący. To zamawiający (RZGW Gdańsk), w ramach rozproszonej struktury zamówień publicznych jest pierwszym źródłem do uzyskania wiarygodność informacji potwierdzających to, co wynika ze specyfikacji, a co błędnie zostało przedstawione przez odwołującego w dokumentach ofertowych.

Odwołujący stawiając w taki sposób swój zarzut zdaje się sugerować, że RZGW Gdańsk może podawać nieprawdziwe informacje lub mieć interes w tym, aby nie potwierdzić wersji odwołującego. Temu ma służyć dezawuowanie prostej informacji przekazanej przez RZGW Gdańsk w mailach i powoływanie się na wyroki KIO w sprawie 4116/26 który ma wywołać wrażenie, że RZGW Gdańsk działa w sposób błędny, także w sprawie.

Stan faktyczny:

KIO dopuściła i przeprowadziła dowody z dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia oraz pisma inwestora z 17 września 2026 r.

Na podstawie tych dowodów ustaliła:

Dokumentacja uproszczona

Naprawa wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny, gm. Stawiguda, woj. warmińsko — mazurskie

1. Przedmiot zamówienia

Przedmiotem zamówienia jest wykonanie robót budowlanych polegających na naprawie wałów przeciwpowodziowych na odcinku 1, odcinku 2 i odcinku 3 rzeki Łyny w miejscowości Bartąg, gmina Stawiguda, woj. warmińsko-mazurskie, zgodnie z Decyzjami Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego Nr 35/1K/26 z dnia 08.05.2026 r., Nr 36/1K/26 z dnia 08.05.2026 r., Nr 38/11</26 z dnia 12.05.2026 r., Nr 39/11</26 z dnia 12.05.2026 r., Nr 40/11</26 z dnia 12.05.2026 r. Poprzez naprawę wałów należy rozumieć: uszczelnienie wyrw, zapadlisk w korpusie wału; umocnienie, wyrównanie i podniesienie korony wału do istniejącego najwyższego wyniesienia danego odcinka; odbudowanie przepustu wałowego wraz z wykonaniem elementów zabezpieczających przepust przed cofaniem się wód z rzeki jak i przedostawaniem się wód na teren zawala, odmulenie rowu przywałowego wału Nr 3.

3.1 Lewy wał przeciwpowodziowy rzeki Łvnv — ODCINEK 1

3.1.1 Uszkodzenie przepustu wałowego w km 0+666 lewego wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny

ZAKRES 1 SPOSÓB NAPRAWY

W celu wyeliminowania zagrożenia oraz cofania się wody z rzeki Łyny należy wykonać odbudowę przepustu wałowego z klapą zwrotną (od strony rzeki Łyny) oraz zamknięciami szandorowymi (od strony zawala). Parametry przepustu: średnica 0800 mm (PEHD — ograniczenie ciężaru konstrukcji), długość Lmin=10,0m, rzędna dna przepustu na wlocie 101,90m n.p.m., rzędna dna przepustu na wylocie 101,85m n.p.m. Klapa zwrotna PEHD mocowana do elementów betonowych. Zakończeniami przepustu rurowego będą przyczółki betonowe (skrzydełka). Zakazuje się zabijania ścianek szczelnych.

Szczegółowy zakres prac określono w technologii odbudowy przepustu wałowego na wale przeciwpowodziowym rzeki Łyny.

3.1.2 Zaniżenie i uszkodzenie w km 0+860-1+214 lewego wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny

ZAKRES 1 SPOSÓB NAPRAWY

Z uwagi na liczne uszkodzenia wału w km 0+860-1+214 oraz pęknięcia poprzeczne korpusu wału w km 0+860, 0+900, 0+920-0+950, 1+007, 1+030 oraz 1+214 wał stracił swoją stateczność. W celu poprawy stateczności należy uzupełnić powstałe uszkodzenia. Rzędną korony na rozpatrywanym odcinku wykonać do istniejącego wyniesienia tj. na poziomie około 104,08m n.p.m. Należy wyrównać koronę wału (wyłącznie prace związane z wykonywaniem nasypów bez usuwania miejsc wyżej wyniesionych). Ze względu na niekorzystne warunki gruntowe w podłożu (zaleganie gruntów organicznych o dużej miąższości) korpus wału budować z gruntów lekkich (np. z mieszanki piaskowo-torfowej) z zagęszczeniem ręcznym bądź lekkim sprzętem bez wibracji zapewniającym utrzymanie stateczności i nie wpływające negatywnie na podłoże. Zakazuje się zabijania ścianek szczelnych. Nie przewiduje się wykonania zabezpieczenia przeciwfiltracyjnego. Skarpy i koronę zabezpieczyć poprzez obsiew mieszanką traw na warstwie ziemi urodzajnej.

Kształt i poziom korony nierównomierny w związku z czym wykonać niwelacje korony i skarp do założonych parametrów: szerokość korony 1,0m z nachyleniem skarp —1:1,5.

Szczegółowy zakres prac określono w technologii uszczelnienia wyrw wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny oraz w

technologii podniesienia korony wału do istniejącego najwyższego wyniesienia danego odcinka wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny.

3.1.3 Zaniżenie i uszkodzenie w km 1+300-1+480 lewego wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny

ZAKRES 1 SPOSÓB NAPRAWY

Wał stracił swoją stateczność. W celu poprawy stateczności należy uzupełnić powstałe uszkodzenia. Rzędną korony na rozpatrywanym odcinku wykonać na poziomie istniejącego wyniesienia tj. na poziomie około 103,95m n.p.m. Należy wyrównać koronę wału (wyłącznie prace związane z wykonywaniem nasypów). Ze względu na niekorzystne warunki gruntowe w podłożu (zaleganie gruntów organicznych o dużej miąższości) korpus wału budować z gruntów lekkich (np. z mieszanki piaskowo-torfowej) z zagęszczeniem ręcznym bądź lekkim sprzętem bez wibracji zapewniającym utrzymanie stateczności i nie wpływające negatywnie na podłoże. Zakazuje się zabijania ścianek szczelnych. Nie przewiduje się wykonania zabezpieczenia przeciwfiltracyjnego. Skarpy i koronę zabezpieczyć poprzez obsiewem mieszanką traw na warstwie ziemi urodzajnej.

Kształt i poziom korony nierównomierny w związku z czym wykonać niwelacje korony i skarp do założonych parametrów: szerokość korony 1,0m z nachyleniem skarp —1:1,5.

Szczegółowy zakres prac określono w technologii uszczelnienia wyrw wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny oraz w technologii podniesienia korony wału do istniejącego najwyższego wyniesienia danego odcinka wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny.

3.2 Lewy wał przeciwpowodziowy rzeki Łyny — ODCINEK 2

3.2.1 Zaniżenie i uszkodzenie w km 0+550 lewego wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny

ZAKRES 1 SPOSÓB NAPRAWY

Z uwagi na aktywny przeciek i uszkodzenie korpusu wału, wał stracił swoją stateczność. W celu poprawy stateczności należy uzupełnić powstałe uszkodzenia. Rzędną korony na rozpatrywanym odcinku wykonać na poziomie istniejącego wyniesienia, tj. min. 103,56m n.p.m. Należy wyrównać koronę wału (wyłącznie prace związane z wykonywaniem nasypów). Ze względu na niekorzystne warunki gruntowe w podłożu (zaleganie gruntów organicznych o dużej miąższości) korpus wału budować z gruntów lekkich (np. z mieszanki piaskowo-torfowej) z zagęszczeniem ręcznym bądź lekkim sprzętem bez wibracji zapewniającym utrzymanie stateczności i nie wpływające negatywnie na podłoże. Zakazuje się zabijania ścianek szczelnych. Nie przewiduje się wykonania zabezpieczenia przeciwfiltracyjnego. Skarpy i koronę zabezpieczyć poprzez obsiewem mieszanką traw na warstwie ziemi urodzajnej.

Kształt i poziom korony nierównomierny w związku z czym wykonać niwelacje korony i skarp do założonych parametrów: szerokość korony 1,0m z nachyleniem skarp —1:1,5.

Szczegółowy zakres prac określono w technologii uszczelnienia wyrw wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny, w technologii podniesienia korony wału do istniejącego najwyższego wyniesienia danego odcinka wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny.

3.3 Prawy wat przeciwpowodziowy rzeki Łyny — ODCINEK 3

3.3.1 Uszkodzenie w km 0+430-0+970 prawego wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny

ZAKRES 1 SPOSÓB NAPRAWY

Wał stracił swoją stateczność. W celu poprawy stateczności należy uzupełnić powstałe uszkodzenia. Rzędną korony na rozpatrywanym odcinku wykonać na poziomie istniejącego wyniesienia wału, tj. około 103,30 — 103,50m n.p.m. Należy wyrównać koronę wału (wyłącznie prace związane z wykonywaniem nasypów bez usuwania miejsc wyżej wyniesionych). Ze względu na niekorzystne warunki gruntowe w podłożu (zaleganie gruntów organicznych o dużej miąższości) korpus wału budować z gruntów lekkich (np. z mieszanki piaskowo-torfowej) z zagęszczeniem ręcznym bądź lekkim sprzętem bez wibracji zapewniającym utrzymanie stateczności i nie wpływające negatywnie na podłoże. Zakazuje się zabijania ścianek szczelnych. Nie przewiduje się wykonania zabezpieczenia przeciwfiltracyjnego. Skarpy i koronę zabezpieczyć poprzez obsiewem mieszanką traw na warstwie ziemi urodzajnej.

Kształt i poziom korony nierównomierny w związku z czym wykonać niwelacje korony i skarp do założonych parametrów: szerokość korony 1,0m z nachyleniem skarp —1:1,5.

Przywałowy rów należy mechanicznie odmulić z namułu oraz usunąć roślinność w dnie i na skarpach rowu. Uzyskany urobek ręcznie rozplantować dwustronnie.

Szczegółowy zakres prac określono w technologii uszczelnienia wyrw wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny, w technologii podniesienia korony wału do istniejącego najwyższego wyniesienia danego odcinka wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny oraz w technologii odmulenia rowu przywałowego na odcinku nr 3 wału przeciwpowodziowego.

4. Technologia naprawy wyrw, zapadlisk, przerwań, uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny

Prawidłowy proces obejmuje następujące kroki:

a)Oczyszczenie:

Należy usunąć z obszaru uszkodzenia wszelkie zanieczyszczenia, m.in.: worki z piaskiem, namuł, luźny piasek, roślinność, darń, korzenie oraz humus. Wywiezienie zanieczyszczeń samochodami samowyładowczymi.
b)Korytowanie:
Należy korytować dno wyrwy do głębokości nośnego gruntu.
c)Schodkowanie skarp (ząbkowanie):
Stare ściany wyrwy należy dociąć w formie schodów o szerokości ok. 1 m. Dzięki temu nowo sypane warstwy 20 cm będą opierać się na poziomych stopniach, co zwiększa stateczność naprawy.
d)Spulchnienie powierzchni stykowej:
Przed ułożeniem pierwszej warstwy naprawczej, dno i stopnie schodów należy spulchnić ręcznie na głębokość ok. 10-15 cm. Ma to na celu "wymieszanie" starego gruntu z nowym podczas zagęszczania, co tworzy monolit.
e)Osuszenie lub dowilżenie:
Jeśli w wyrwie stoi woda, należy ją wypompować, a rozmiękły grunt usunąć. Podłoże musi mieć wilgotność zbliżoną do optymalnej — jeśli jest zbyt suche, należy je zrosić wodą, aby nowa warstwa mogła się z nim związać.
f)Zasypywanie wykopów lub naprawa skarp powinna być wykonywana warstwami o grubości od 15 do 20 cm.
g)Zagęszczanie:
Każda warstwa musi zostać dokładnie zagęszczona (ręcznym bądź lekkim sprzętem bez wibracji zapewniającym utrzymanie stateczności i nie wpływające negatywnie na podłoże) przed nałożeniem kolejnej.
h)Materiał:
Ze względu na niekorzystne warunki gruntowe w podłożu (zaleganie gruntów organicznych o dużej miąższości) korpus wału budować z gruntów lekkich (np. z mieszanki piaskowo-torfowej). Należy zastosować grunt organiczny - torf niski, średnio rozłożony o ciężarze objętościowym = 8,0-10,00 kN/m3 i wilgotności 85-90%. Do wykonania mieszanki torfowo-piaskowej przewiduje się użyć na każdą jednostkę, dwie części torfu i jedną część piasku. Przyjmując, że torf o średnim ciężarze objętościowym 9,50 kN/m 3 wymieszany będzie z piaskiem o ciężarze objętościowym Y = 19 kN/m 3, to uzyska się materiał do budowy obwałowań o ciężarze objętościowym = 12,9 kN/m 3z 13,00 kN/m 3
i)Etapowe zagęszczanie warstwowe zapewnia stabilność konstrukcji, odpowiednią szczelność i zapobiega osiadaniu wału.
j)Oczyszczenie terenu z pozostałości po wykonanych pracach wraz z wywozem.
k)Zabezpieczenie skarpy i korony poprzez obsiew mieszanką traw na warstwie ziemi urodzajnej.
5. Technologia podniesienia korony wału do istniejącego najwyższego wyniesienia danego odcinka wału przeciwpowodziowego rzeki Łyny
Prawidłowy proces obejmuje następujące kroki:
1.Prace przygotowawcze i rozbiórkowe:
a)Zdjęcie humusu: Usunięcie wierzchniej warstwy ziemi roślinnej z korony i skarp, aby zapewnić lepsze związanie nowego materiału z istniejącym korpusem.
2.Nadbudowa korpusu (podwyższenie):
a)Sypanie warstwami: Układanie nadbudowy korpusu wału z mieszanki torfowo „piaskowej z gruntów lekkich. Nie przewiduje się wykonania zabezpieczenia przeciwfiltracyjnego.
b)Do podwyższenia wałów przewiduje się zastosowanie gruntu organicznego- torfu niskiego, średnio rozłożonego o ciężarze objętościowym y= 8,0-10,00 kN/m3 i wilgotności 85-90%. Materiał ten będzie dowożony ze złoża i składowany na hałdach, skąd transportem lekkim dowożony będzie w miejsce wbudowania.
c)Do wykonania mieszanki torfowo-piaskowej przewiduje się użyć na każdą jednostkę, dwie części torfu i jedną część piasku. Przyjmując, że torf o średnim ciężarze objętościowym y = 9,50 kN/m3 wymieszany będzie z piaskiem o ciężarze objętościowym y = 19 kN/m3, to uzyska się materiał do budowy obwałowań o ciężarze objętościowym y = 12,9 kN/m3z 13,00 kN/m3.gruntu warstwami o grubości 20—30 cm.
d)Zagęszczanie: Każda warstwa musi zostać, ręcznie bądź lekkim sprzętem bez wibracji, zagęszczona.
Sprzęt powinien zapewniać utrzymanie stateczności i nie wpływać negatywnie na podłoże.
e)Profilowanie skarp: Kształt i poziom korony jest nierównomierny w związku z czym wykonać niwelacje korony i skarp do założonych parametrów (szerokość korony 1,0m z nachyleniem skarp
3.Wykończenie i zabezpieczenie:
a)Humusowanie i obsiew: Pokrycie skarp i korony wału warstwą ziemi roślinnej i obsianie specjalnymi mieszankami traw, których system korzeniowy ustabilizuje grunt.
6. Technologia odmulenia rowu przywałowego na odcinku nr 3 wału przeciwpowodziowego
Prawidłowy proces obejmuje następujące kroki:
1.Wykoszenie roślinności znajdującej się na skarpach i dnie rowu.
2.Mechaniczne usunięcie namułu, roślinności z rowu.

3.Ręczne dwustronne równomierne rozplantowanie urobku.
7. Technologia odbudowy przepustu wałowego na wale przeciwpowodziowym rzeki Łyny
Prawidłowy proces obejmuje następujące kroki:
1.Prace przygotowawcze i rozbiórkowe
a)Oczyszczenie: Należy usunąć z obszaru przepustu wałowego wszelkie zanieczyszczenia m.in.: worki z piaskiem, luźny piasek.
b)Zdjęcie humusu: Usunięcie wierzchniej warstwy ziemi roślinnej z korony i skarp.
c)Roboty rozbiórkowe: Usunięcie istniejącej rury i elementów betonowych.
2.Podbudowa pod rurę PEHD
a)Zastosować kruszywo niewysadzinowe (piasek, pospółka lub mieszanki żwirowe) o frakcji o małej średnicy do ok. 20 mm.
b)Pod rurą wykonać warstwę podsypki o grubości co najmniej 10-15 cm.
c)Dno wykopu powinno być wykonane z dokładnością do +2,0 cm, zachowując odpowiedni spadek na podstawie podanych w dokumentacji rzędnych.
3.Rura PEHD
a)Rura strukturalna dwuścienna: karbowana rura zewnętrzna, gładka rura wewnętrzna, o sztywności obwodowej SN8.
4.Klapa zwrotna
a)Montaż klapy zwrotnej (anty-cofkowej) na wylocie (od strony rzeki Łyny). Klapa musi być fabrycznie nowa, odporna na korozję, z uszczelką elastomerową. Klapa powinna automatycznie zamykać przepływ przy podwyższonym poziomie wody na zewnątrz (odwodnej). Klapa zwrotna musi być zamontowana szczelnie.
5.Prowadnice i szandory
a)Montaż prowadnic i szandorów (zamknięć awaryjnych) na wlocie (od strony rowu przywałowego).
b)Prowadnice szandorowe muszą być pionowe i trwale związane ze ścianką czołową. Prowadnice stalowe wykonane ze stali ocynkowanej/nierdzewnej.
c)Bele szandorowe wykonane z aluminium.
6.Ścianki czołowe
a)Ścianki czołowe ze skrzydełkami (prefabrykowane, betonowe) ułożone na podsypce cementowopiaskowej. 7. Materiał zasypki
a)Materiałem zasypki jest pospółka, piasek lub grunt piaszczysto-żwirowy o uziarnieniu 0/40 mm, zagęszczany warstwami (ok. 20-30 cm). Należy wykonać jednoczesne zagęszczanie po obu stronach rury, aby uniknąć jej przemieszczenia i spłaszczenia.
b)Minimalna grubość zasypki nad wierzchem rury 0,5 - 1,0 m w wale.
8.Glinowanie przepustu wałowego
a)Glinowanie przepustu wałowego wykonać za pomocą warstwy gliny. Uszczelnienie rury stworzy nieprzepuszczalną barierę, która zapobiega filtracji wody przez korpus wału wzdłuż rury przepustu, co mogłoby doprowadzić do erozji wewnętrznej, powstawania "przebić" i ostatecznie zniszczenia wału.
9.Odbudowa korpusu:
a)Sypanie warstwami: Układanie nadbudowy korpusu wału z mieszanki torfowo -piaskowej z gruntów lekkich. Nie przewiduje się wykonania zabezpieczenia przeciwfiltracyjnego.
b)Do odbudowy korpusu wał przewiduje się zastosowanie gruntu organicznego- torfu niskiego, średnio rozłożonego o ciężarze objętościowym y= 8,0-10,00 kN/m3 i wilgotności 85-90%. Materiał ten będzie dowożony ze złoża i składowany na hałdach, skąd transportem lekkim dowożony będzie w miejsce wbudowania.
c)Do wykonania mieszanki torfowo-piaskowej przewiduje się użyć na każdą jednostkę, dwie części torfu i jedną część piasku. Przyjmując, że torf o średnim ciężarze objętościowym y = 9,50 kN/m3 wymieszany będzie z piaskiem o ciężarze objętościowym y = 19 kN/m3, to uzyska się materiał do budowy obwałowań o ciężarze objętościowym y = 12,9 kN/m3z 13,00 kN/m3 gruntu warstwami o grubości 20—30 cm.
d)Zagęszczanie: Każda warstwa musi zostać, ręcznie bądź lekkim sprzętem bez wibracji, zagęszczona.
Sprzęt powinien zapewniać utrzymanie stateczności i nie wpływać negatywnie na podłoże.
e)Profilowanie skarp: Kształt i poziom korony jest nierównomierny w związku z czym wykonać niwelacje korony i skarp do założonych parametrów (szerokość korony 1,0m z nachyleniem skarp
10.Wykończenie i zabezpieczenie:
b) Humusowanie i obsiew: Pokrycie skarp warstwą ziemi roślinnej i obsianie specjalnymi mieszankami traw, których system korzeniowy wiąże grunt.
W SWZ:
3.15Dokumenty elektroniczne, w szczególności: oferty, oświadczenia, o których mowa w art. 125 ust. 1 ustawy,

podmiotowe środki dowodowych, przedmiotowe środki dowodowe, oraz inne informacje, oświadczenia lub dokumenty składane są przez Wykonawcę za pośrednictwem Platformy jako załączniki. Sposób sporządzenia tych dokumentów musi być zgody z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie (Dz. U. 2020 poz. 2452) oraz rozporządzeniu Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie podmiotowych środków dowodowych oraz innych dokumentów lub oświadczeń, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy (Dz. U. 2020 poz. 2415 z późn. zm.).

4.OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

4.1Przedmiotem zamówienia jest realizacja zadania pn.: Naprawa wałów przeciwpowodziowych rzeki Łyny, gm. Stawiguda, woj. warmińsko – mazurskie.

4.2Przedmiotem zamówienia jest wykonanie robót budowlanych polegających na naprawie wałów przeciwpowodziowych na 3 odcinkach rzeki Łyny w miejscowości Bartąg, gmina Stawiguda, woj. warmińsko-mazurskie, zgodnie z Decyzjami Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego Nr 35/IK/26 z dnia 08.05.2026 r., Nr 36/IK/26 z dnia 08.05.2026 r., Nr 38/IK/26 z dnia 12.05.2026 r., Nr 39/IK/26 z dnia 12.05.2026 r., Nr 40/IK/26 z dnia 12.05.2026 r. Poprzez naprawę wałów należy rozumieć: uszczelnienie wyrw, zapadlisk w korpusie wału; umocnienie, wyrównanie i podniesienie korony wału do istniejącego najwyższego wyniesienia danego odcinka; odbudowanie przepustu wałowego wraz z wykonaniem elementów zabezpieczających przepust przed cofaniem się wód z rzeki jak i przedostawaniem się wód na teren zawala, odmulenie rowu przywałowego wału Nr 3. Dokumentację uproszczoną wykonano na podstawie opracowania pn.: „Zabezpieczenie przeciwpowodziowe obszarów położonych wzdłuż rzeki Łyny na terenie m. Bartąg, gm. Stawiguda i miasta Olsztyn, woj. warmińsko-mazurskie”, wykonanego przez Biuro Projektów Wodnych Melioracji i Inżynierii Środowiska „Biprowodmel” Sp. z o.o. w Poznaniu

4.3Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia określają:

1)Uproszczona dokumentacja projektowa wraz z przedmiarem robót - załącznik nr 5 do SWZ

2)Specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych załącznik Nr 6 do SWZ.

9.WARUNKI UDZIAŁU W POSTĘPOWANIU

9.1W postępowaniu mogą wziąć udział Wykonawcy, którzy spełniają następujące warunki udziału w postępowaniu dotyczące:

9.1.4zdolności technicznej lub zawodowej:

WARUNEK I

Zamawiający wymaga, aby Wykonawca wykazał się doświadczeniem polegającym na należytym zrealizowaniu w okresie ostatnich 5 lat przed upływem terminu składania ofert, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie, jednego lub dwóch zamówień, polegających na wykonaniu robót budowlanych, których zakres obejmował remont i/lub budowę i/lub przebudowę wałów przeciwpowodziowych i/lub skarp rzek i/lub skarp kanałów i/lub skarp zbiorników wodnych na łącznym odcinku nie mniejszym niż 500 mb i łącznej kubaturze robót ziemnych nie mniejszej niż 1000 m3.

UWAGA:

- Zamawiający zastrzega, iż przez jedno zamówienie rozumie jedną wykonaną robotę budowlaną w ramach jednej umowy/kontraktu.
- Zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 524 z późn. zm.), przez remont rozumie się wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji, przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym.
- Zgodnie z art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane przez budowę rozumie się wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego.
- Zgodnie z art. 3 pkt 7a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, przez przebudowę rozumie się wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego.
- Jeżeli wykonawca powołuje się na doświadczenie w realizacji robót, wykonywanych wspólnie z innymi wykonawcami doświadczenie na potwierdzenie powyższego warunku dotyczy robót, w których wykonaniu wykonawca ten bezpośrednio uczestniczył.
- Zamawiający wskazuje, że zamówienia, o których mowa w warunku I, będą uznane za zrealizowane, jeżeli przed upływem terminu składania ofert przedmiot zamówienia został potwierdzony przez inwestora lub podmiot działający w imieniu inwestora jako należycie wykonany, tj. zostało podpisane świadectwo przejęcia robót, protokół odbioru bądź inny dokument równoważny potwierdzający należyte wykonanie robót.
- Zamawiający dopuszcza sumowanie potencjału (doświadczenia) w przypadku Wykonawców wspólnie ubiegających

się o udzielenie zamówienia (konsorcjum) oraz w przypadku polegania na zdolnościach podmiotu udostępniającego zasoby w myśl art. 118 ustawy Pzp. Sumowanie parametrów (długości odcinka min. 500 mb oraz kubatury 1000 m³) może nastąpić wyłącznie w ramach maksymalnie dwóch zamówień łącznie, wykazanych przez podmioty wspólnie spełniające warunek. W przypadku polegania na zdolnościach podmiotu trzeciego, podmiot ten zobowiązany jest do zrealizowania robót budowlanych, w zakresie tych prac, do wykonania których jego zdolności są wymagane (tj. podmiot trzeci musi faktycznie wykonać część zamówienia odpowiadającą zakresowi i rodzajowi udostępnianego doświadczenia).
5 sierpnia 2026 r. zamawiający w trybie art. 274 ustawy wezwał odwołującego do złożenia podmiotowych środków dowodowych, w tym wykaz robót budowlanych wykonanych nie wcześniej niż w okresie ostatnich 5 lat, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie, wraz z podaniem ich rodzaju, wartości, daty i miejsca wykonania oraz podmiotów, na rzecz których roboty te zostały wykonane. Okres 5 lat liczy się wstecz od dnia, w którym upływa termin składania ofert zgodnie z załącznikiem nr 4 do niniejszego pisma;
2) dowody określające czy wykazane w wykazie robót budowlanych roboty budowlane zostały wykonane należycie, przy czym dowodami, o których mowa, są referencje bądź inne dokumenty sporządzone przez podmiot, na rzecz którego roboty budowlane zostały wykonane, a jeżeli wykonawca z przyczyn niezależnych od niego nie jest w stanie uzyskać tych dokumentów - inne odpowiednie dokumenty.
Zamawiający pouczył:
Uwaga:
Podmiotowe środki dowodowe przekazuje się w postaci elektronicznej i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym. Gdy podmiotowe środki dowodowe zostały wystawione przez upoważnione podmioty inne niż wykonawca, wykonawca wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia, podmiot udostępniający zasoby lub podwykonawca:
−jako dokument elektroniczny – przekazuje się ten dokument;
−jako dokument w postaci papierowej, opatrzony własnoręcznym podpisem – przekazuje się cyfrowe odwzorowanie tego dokumentu opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, poświadczające zgodność cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej. Przez cyfrowe odwzorowanie, rozumieć dokument elektroniczny będący kopią elektroniczną treści zapisanej w postaci papierowej, umożliwiający zapoznanie się z tą treścią i jej zrozumienie, bez konieczności bezpośredniego dostępu do oryginału. Poświadczenia zgodności cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej, dokonuje odpowiednio wykonawca, wykonawca wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia, podmiot udostępniający zasoby lub podwykonawca, w zakresie podmiotowych środków dowodowych które każdego z nich dotyczą lub notariusz.
Odwołujący złożył:
Wykaz robót złożony na wezwanie w trybie art. 126 ust. 1 ustawy:
1. Nazwa zadania:
Usuwanie skutków powodzi na ciekach ii infrastrukturze będącej w administracji PGW Wody Polskie 2025 roku – RZGW we Wrocławiu udrożnienie i naprawa koryt cieków oraz przywrócenie funkcjonalności urządzeń wodnych w ramach usuwania skutków powodzi na wybranych ciekach Zlewni Kaczawy ZZ Legnica cz 1 – 17 część 14 udrożnienie koryta rzeki Nysa Szalona wraz z dopływami
2. W ramach zamówienia wykonano roboty budowlane obejmujące przebudowę skarp rzek na odcinku 16 300 mb oraz kubaturze robót ziemnych 8000 m3 o wartości 802422,43zł w okresie 06.10.2025 do 30.03.2026 Teren ZZ Legnica dla PGW WP RZHW Wrocław przez Drew-Kos
Protokół odbioru końcowego robót nr 2/2025 Spisany w dniu 22.04.2026 r. w miejscowości Legnica zadanie:
„Usuwanie skutków powodzi na ciekach i w infrastrukturze będącej w administracji PGW Wody Polskie w 2025 r. — Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu (RZGW)
Udrożnienie i naprawa koryt cieków oraz przywrócenie funkcjonalności urządzeń wodnych w ramach usuwania skutków powodzi na wybranych ciekach zlewni Kaczawy Zarządy Zlewni Legnica — części od 1 do 17”
Część 14 — Udrożnienie koryta rzeki Nysa Szalona wraz z dopływami”
realizowane na podstawie umowy nr VLZPU.272.292.2025 z dnia 29.09.2025 wraz z aneksem nr 1 z dn. 12.12.2025 i aneksem nr 2 z dnia 14.01.2026 oraz aneksem nr 3 z dnia 21.04.2026r.
Zamawiający: Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Zarząd Zlewni Legnica ul. Rataja 32, 59-220 Legnica
Wykonawca: DREW-KOS sp. z o.o., ul. Szczecińska 39-41, 75-122 Koszalin
Roboty zostały wykonane zgodnie z zapisami umowy, jakość zrealizowanych robót określa się jako dobra
Zakres ilościowo•rzeczowy przedmiotu odbioru częściowego (krótki opis):
Zgodnie z Kosztorysem powykonawczym robót objętych odbiorem końcowym wykonano prace polegające na:

udrożnieniu koryta rzeki Nysa Szalona w km 0+000 — 3+000 w tym: wycinka drzew utrudniających przepływ wód wezbraniowych, docięcie pni, gałęzi i konarów, wycinka krzaków, utylizacja/zrąbkowanie wyciętych krzaków, usunięcie odsypisk, rumoszu rzecznego; — udrożnienie koryta rzeki Błotnia w km 0+000 — 3+600 w tym wycinka drzew, wywrotów, ścinanie krzaków, utylizacja/ zrąbkowanie wyciętych krzaków, usuniecie odsypisk;
-ciek Gajka - naprawa murów;
-ciek Sichowianka - naprawa murów
18 sierpnia 2026 r. zamawiający wezwał odwołującego w trybie art. 128 ust. 1 ustawy uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu tj. wykazu robót wraz z dowodami oraz wykazu osób, gdyż przedłożone przez Wykonawcę na pierwsze wezwanie Zamawiającego z dn. 05.08.2026 r. zawierają błędy.
Uzasadnienie:
W odpowiedzi na wezwanie z dnia 05.08.2026 r. dot. złożenia podmiotowych środków dowodowych Wykonawca – DREW - KOS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością 75-122 Koszalin, ul. Szczecińska nr 39-41 złożył w terminie wskazanym przez Zamawiającego tj. do dnia 11.08.2026 r. następujące oświadczenia i dokumenty:
1. W ZAKRESIE WARUNKU DOTYCZĄCEGO DOŚWIADCZENIA (ROZDZIAŁ 9.1.4 SWZ – WARUNEK I)
Wykonawca w „Wykazie robót budowlanych" (Załącznik nr 4) wykazał zadanie pn: Usuwanie skutków powodzi na ciekach i infrastrukturze będącej w administracji PGW Wody Polskie w 2025 roku – RZGW we Wrocławiu udrożnienie i naprawa koryt cieków oraz przywrócenie funkcjonalności urządzeń wodnych w ramach usuwania skutków powodzi na wybranych ciekach Zlewni Kaczawy ZZ Legnica cz 1 – 17 część 14 udrożnienie koryta rzeki Nysa Szalona wraz z dopływami. W treści oświadczenia Wykonawca zadeklarował, że roboty budowlane dotyczyły przebudowy skarp rzek, na odcinku 16 300 mb przy łącznej kubaturze robót ziemnych wynoszącej 8 000 m³.
Zamawiający dokonał szczegółowej weryfikacji złożonego oświadczenia w oparciu o treść przesłanego dowodu potwierdzającego należyte wykonanie zamówienia tj.: protokołu odbioru wraz z dokumentacją technicznorozliczeniową zadania i stwierdził, że wykazane zamówienie nie potwierdza spełniania warunku udziału w postępowaniu. Dane wpisane przez Wykonawcę w formularzu wykazu robót pozostają w sprzeczności ze stanem faktycznym oraz z wymaganiami rozdziału 9.1.4 SWZ (WARUNEK I) w n/w zakresie:
− Niezgodność przedmiotowa (charakter robót budowlanych):
Zamawiający w rozdziale 9.1.4 SWZ (WARUNEK I) wprost zastrzegł i zdefiniował dopuszczalny charakter prac referencyjnych i ograniczył je do remontu i/lub budowy i/lub przebudowy w myśl art. 3 odpowiednio pkt 8 pkt 6 pkt 7a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. Z przedłożonego protokołu odbioru końcowego oraz kosztorysu powykonawczego wynika jednoznacznie, że wykazane przez Wykonawcę zadanie miało charakter wyłącznie prac utrzymaniowych i konserwacyjnych na ciekach (m.in. wycinka drzew i krzaków, usuwanie zatorów, mechaniczne odmulanie koryta rzeki, wykoszenie porostów). Prace konserwacyjne zostały przez Zamawiającego w treści warunku wprost wykluczone, w związku z czym wykazane zamówienie nie stanowi wymaganych w SWZ robót budowlanych. Jedynie w obszarze pozycji 1.2.3 kosztorysu powykonawczego (naprawa wyrwy w skarpie rzeki Nysa Szalona w km 4+380) można uznać, że roboty miały charakter remontu, tj. polegały na odtworzeniu stanu pierwotnego i nie stanowiły bieżącej konserwacji.
- Niezgodność w zakresie długości odcinka (zadeklarowano 16 300 mb):
Zgodnie z rozdziałem 9.1.4 SWZ, łączny odcinek wykonanych robót budowlanych na skarpach lub wałach musiał wynosić nie mniej niż 500 mb. Wpisana przez Wykonawcę wartość 16 300 mb stanowi sumaryczną długość koryt cieków objętych konserwacją i bieżącym utrzymaniem. Z kosztorysu powykonawczego wynika, że jedyne prace polegające na konstrukcyjnej naprawie/ukształtowaniu skarpy i brzegu (zasypanie wyrwy i wykonanie narzutu kamiennego na lewym brzegu rzeki Nysa Szalona w km 4+380 – poz.1.2.3.kosztorysu powykonawczego) potwierdzały warunek udziału w postępowaniu i objęły odcinek wynoszący zaledwie 110 mb. Wykonawca nie osiągnął zatem wymaganego progu minimalnego.
− Niezgodność w zakresie kubatury robót ziemnych (zadeklarowano 8 000 m³):
Zamawiający wymagał wykazania się łączną kubaturą robót ziemnych nie mniejszą niż 1000 m³ w zakresie remontu/budowy/przebudowy wałów przeciwpowodziowych/skarp rzek/skarp kanałów/skarp zbiorników wodnych. Wpisana przez Wykonawcę w oświadczeniu wartość 8 000 m³ nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w dokumentach źródłowych. Pozycje kosztorysowe nr 28 i 29, dotyczące profilowania, odkładu i wbudowania gruntu w wyrwę brzegową, opiewają łącznie na zaledwie 975,00 m³. Pozostałe ujęte w kosztorysie pozycje ziemne (takie jak wywożenie namułów czy usuwanie odsypisk z dna rzeki) stanowiły czyszczenie i udrażnianie samego dna potoku, a nie roboty ziemne dot. skarp lub wałów. W związku z powyższym, złożony przez Państwa Wykaz robót budowlanych (Załącznik nr 4) zawiera błędy merytoryczne.
Mając na uwadze powyższe, Zamawiający działając na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp, wzywa Wykonawcę do

uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych poprzez złożenie:
− wykazu robót budowlanych (Załącznik nr 4), w którym zostaną wykazane maksymalnie dwa zamówienia spełniające w sposób rzeczywisty wszystkie kryteria określone w rozdziale 9.1.4 WARUNEK I SWZ (tj. roboty budowlane dotyczące budowy, przebudowy lub remontu wałów przeciwpowodziowych, skarp rzek, kanałów lub zbiorników wodnych na łącznym odcinku min. 500 mb i przy kubaturze robót ziemnych min. 1000 m³) wraz z załączeniem dowodów określających czy te nowo wskazane roboty zostały wykonane należycie.
− wykazu osób, poprzez wskazanie osoby spełniającej wymagania określone w rozdziale 9.1.4 WARUNEK II SWZ w zakresie uprawnień budowlanych (posiadającej uprawnienia w jednej z dopuszczonych specjalności i z zachowaniem określonych tam warunków, w tym w specjalności wodno-melioracyjnej bez ograniczeń).
Uwaga:
Podmiotowe środki dowodowe przekazuje się w postaci elektronicznej i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym. Gdy podmiotowe środki dowodowe zostały wystawione przez upoważnione podmioty inne niż wykonawca, wykonawca wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia, podmiot udostępniający zasoby lub podwykonawca:
→ jako dokument elektroniczny – przekazuje się ten dokument,
→ jako dokument w postaci papierowej i opatrzony własnoręcznym podpisem – przekazuje się cyfrowe odwzorowanie tego dokumentu opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym poświadczającym zgodność cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej. Przez cyfrowe odwzorowanie należy rozumieć dokument elektroniczny będący kopią elektroniczną treści zapisanej w postaci papierowej, umożliwiający zapoznanie się z tą treścią i jej zrozumienie, bez konieczności bezpośredniego dostępu do oryginału. Poświadczenia zgodności cyfrowego odwzorowania z dokumentem w postaci papierowej, dokonuje odpowiednio wykonawca, wykonawca wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia, podmiot udostępniający zasoby lub podwykonawca, w zakresie podmiotowych środków dowodowych, które każdego z nich dotyczą lub notariusz.
W ramach uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych odwołujący złożył:
Wykaz robót
1. Nazwa zadania:
Przebudowa zbiornika retencyjnego wód opadowych na działce dz.141/11 przy ul. Warszawskiej w Stawigudzie
2. W ramach zamówienia wykonano roboty budowlane obejmujące przebudowę, które dotyczyły:
wałów przeciwpowodziowych / skarp rzek / skarp kanałów / skarp zbiorników wodnych
na odcinku 520 mb oraz kubaturze robót ziemnych 4069 m3
3. Zakres robót obejmował:
_przebudowę zbiornika retencyjnego wraz z przebudową skarp o wartości 763165,80 w okresie 27.02.2025 r do 14.08.2025 r Gmina Stawiguda na rzecz Gmina Stawiguda, ul. Olsztyńska 10, 11-034 Stawiguda wykonał DREW-KOS SP. Z O.O.
Nazwa zadania:
„Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku — część zamówienia nr 3: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku”
2. W ramach zamówienia wykonano roboty budowlane obejmujące remont
które dotyczyły
wałów przeciwpowodziowych na odcinku 20mb oraz kubaturze robót ziemnych 665 m3
3. Zakres robót obejmował:
Zabudowa wałów przeciwpowodziowych
o wartości 132 654,33 zł brutto w okresie od 17.07.2023 r. do 25.08.2023 dla Nadzór Wodny w Słupsku Nadzór Wodny w Słupsku Ul. Francesco Nullo 6, 76-200 Słupsk wykonał DREW-KOS SP. Z O.O.
PROTOKÓŁ ODBIORU KOŃCOWEGO sporządzony w dniu 07.11.2025 r.
Nazwa inwestycji: Przebudowa zbiornika retencyjnego wód opadowych na dz. 141/11 przy ul. Warszawskiej w Stawigudzie
Nr umowy: BI.272.1.5.2024 z dnia 22.07.2024 r., aneks nr 1 z dnia 11.04.2025 r., aneks nr 2 z dnia 29.07.2025 r., aneks nr 3 z dnia 05.08.2025 r., aneks nr 4 z dnia 04.11.2025 r.
Inwestor: Gmina Stawiguda, ul. Olsztyńska 10, 11-034 Stawiguda Wykonawca: DREW-KOS sp. z o.o., ul. Szczecińska nr 39-41, 75-122 Koszalin
Czas trwania odbioru końcowego: od 07.11.2025 r. do 07.11.2025 r.
Przedmiotem odbioru końcowego są następujące prace:
— usunięcie zamulenia,
— pogłębienie zbiornika,

— uzupełnienie nasypów zbiornika,
— poszerzenie komunikacyjne,
— umocnienie skarp płotkami faszynowymi,
— umocnienie skarp darniną,
— obsianie skarp trawą,
— wykonanie zjazdu do instalacji poboru wody ppoż.,
— wykonanie punktu poboru wody ppoż.,
— odtworzenie ścian istniejącej studni wraz z montażem przykrycia włazem,
— wykonanie zasilenia fontanny wraz z montażem szafy sterującej, — prace odtworzeniowe,
— dostawa i montaż fontanny pływającej,
— dokumentacja powykonawcza,
— uzyskanie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie.
Komisja stwierdza, że roboty wykonano zgodnie
Roboty rozpoczęto w dniu 27.02.2025 r. a zakończono w dniu 14.08.2025 r.
Termin zakończenia umowy: do dnia 15.11.2025 r.
Faktyczna wartość odbieranej inwestycji wynosi: 763 165,80 zł brutto
Załączono też przedmiar
REFERENCJE z 26 marca 2024 r.
Dotyczące umowy nr GD/130/2023/O.3 z dnia 07 lipca 2023 roku.
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku zaświadcza, że firma DREW-KOS Sp. z o.o., ul. Szczecińska 39-41, 75-122 Koszalin zrealizowała zadanie pn.: „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku — część zamówienia nr 3: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku" zgodnie z zawartą umową nr GD/130/2023/0.3 z dnia 07.07.2023 r. w okresie od 17.07.2023 r. do 25.08.2023 r. o wartości 132 654,33 zł brutto.
Firma DREW-KOS Sp. z o.o. wykazała się dobrym przygotowaniem technicznym i organizacyjnym. Przedmiotowa usługa polegała na konserwacji bieżącej, tj.:
zakupie z dowozem w rejon miejsca wbudowania mieszanki piaskowo — gliniastej (60/40) — 665 m 3, ręcznym rozkopaniu nor w korpusach, podstawach, poboczach, w gruncie kat. I-II ze złożeniem urobku na skarpach wałów — 133 m3, oczyszczeniem nor z gałęzi, chrustu, konarów itp. — 13,3 mp, ręcznym zasypaniu nor warstwami o grubości do 20 cm z jednoczesnym zagęszczaniem ubijakami ręcznymi (grunt kat. I-11)- 798 m3, ręcznym plantowaniu skarp i korony wału w miejscach zabudowy (grunt kat. I-III) - 1037 m 2, obsianiu skarp i korony mieszanką traw pow. zabudowanej. Mieszanka co najmniej z 3 gat. traw w ilości 120 kg/ha - 1037 m2.
Wyżej wymienione prace zostały wykonane z należytą starannością, rzetelnie i w terminie, zgodnie z warunkami umowy.
Signed by /Podpisano przez:M.N. Zastępca Dyrektora RZGW w Gdańsku /podpis elektroniczny/
24 sierpnia 2026 r. zamawiający wezwał odwołującego w trybie art. 128 ust. 4 ustawy do złożenia wyjaśnień podmiotowych środków dowodowych tj. wykazu robót budowlanych potwierdzających spełnianie warunku udziału w postępowaniu w zakresie warunku I określonego w pkt. 9.1.4 SWZ tj. doświadczania wykonawcy polegającego na należytym zrealizowaniu jednego lub dwóch zamówień, których zakres obejmował remont i/lub budowę i/lub przebudowę wałów przeciwpowodziowych i/lub skarp rzek i/lub skarp kanałów i/lub skarp zbiorników wodnych na łącznym odcinku nie mniejszym niż 500 mb i łącznej kubaturze robót ziemnych nie mniejszej niż 1000 m3.
Uzasadnienie:
W złożonym Wykazie Wykonawca wskazał, iż spełnia warunek udziału w postępowaniu dotyczący doświadczenia w robotach budowlanych (min. 500 mb odcinka oraz min. 1000 m³ kubatury robót ziemnych) poprzez realizację dwóch zadań:
1. „Przebudowa zbiornika retencyjnego wód opadowych (...) w Stawigudzie" (wykazano: 520 mb oraz 4069 m³).
2. „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych (...) w Słupsku" (wykazano: 20 mb oraz 665 m³).
Badanie złożonych dokumentów dotyczących zadania nr 1 (przedmiar robót oraz treść referencji) oraz dokumentacji źródłowej (link do postępowania https://platformazakupowa.pl/transakcja/927251) wzbudziły uzasadnione wątpliwości Zamawiającego. Z obliczeń i ustaleń Zamawiającego wynikają istotne rozbieżności między oświadczeniem Wykonawcy a rozmiarem rzeczowym wskazanego zadania. Zamawiający weryfikując przedmiar robót dla tej inwestycji ustalił, że fizyczna liniowa długość skarp przebudowywanego zbiornika wynosiła 260 mb co potwierdza poz. 18 przedmiaru: KNR 2-11 0502-10 bazująca na wyliczeniu 2*260 m. Ponadto obwód zbiornika z wyliczeń na podstawie danych z platformy www.geopartal.gov.pl wynosi ok. 280 mb. Wykonawca w Wykazie zadeklarował natomiast odcinek 520 mb.
Prosimy o precyzyjne wskazanie sposobu obliczenia wykazanej długości 520 mb. Jednocześnie informujemy, że Zamawiający mierzy długość liniową samego obiektu budowlanego (skarpy), a nie sumę długości ułożonych w kilku

rzędach materiałów faszynowych.
26 sierpnia 2026 r. odwołujący wyjaśnił:
I Wyjaśnienie wartości 520 mb wskazanej dla zadania w Stawigudzie
W złożonym wykazie robót Wykonawca wskazał dla zadania pn. „Przebudowa zbiornika retencyjnego wód opadowych wraz z budową infrastruktury towarzyszącej przy ulicy Warszawskiej w Stawigudzie" wartość 520 mb. Po ponownej, szczegółowej analizie dokumentacji źródłowej Drew-kos Sp. z o.o. potwierdza, że wartość ta została podana wskutek błędnej interpretacji poz. 18 przedmiaru robót. W poz. 18 przedmiaru wskazano wykonanie płotków faszynowych wraz z ułożeniem geowłókniny, przyjmując obmiar:
2 × 260 m = 520 m.
Wykonawca przy sporządzaniu wykazu potraktował tę ilość jako długość liniową realizowanych prac. Po uwzględnieniu uwagi Zamawiającego Spółka Drew-kos przyznaje, że takie określenie było nieprawidłowe, ponieważ wskazana wartość 520 m odnosi się do łącznej długości dwóch rzędów wykonanych płotków faszynowych, a nie do długości liniowej samego obiektu budowlanego. W związku z powyższym Wykonawca niniejszym sprostowuje wskazaną wcześniej wartość 520 mb i przyjmuje dla tego zadania 260 mb długości liniowej skarpy objętej robotami.
Jednocześnie Drew-kos Sp. z o.o. wskazuje, że Zamawiający w treści wezwania sam potwierdził dla tego zadania wartość 4069 m³ robót ziemnych. Tym samym parametr dotyczący wymaganej kubatury robót ziemnych, wynoszący minimum 1000 m³, jest spełniony już przez przedmiotowe zadanie w Stawigudzie.
II Wyjaśnienie wartości 20 mb wskazanej dla zadania w Słupsku
W odniesieniu do zadania pn. „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych (...) w Słupsku" Wykonawca wskazał w wykazie wartość 20 mb. Wartość ta odpowiadała jedynie pierwszej pozycji zakresu robót, dotyczącej zabudowy uszkodzeń w wale przeciwpowodziowym C jeziora Gardno w miejscowości Rowy, na odcinku km 0+025–0+045, a więc na długości 20 mb. Po ponownej analizie całego przedmiaru Wykonawca stwierdził, że wskazanie jedynie 20 mb nie przedstawia pełnego zakresu liniowego obiektów, w obrębie których realizowane były roboty objęte tym zamówieniem. W szczególności przedmiar wprost wskazuje, że w ramach zadania wykonywano:
- Zabudowę nor w wale lewym rzeki Błotnicy w km 0+000–2+418 tj. 2 418 mb
- Zabudowa nor w wale lewym rzeki Grabownicy w km 0+000-2+120 tj. 2 120mb
- Zabudowa nor w wale prawym rzeki Grabownicy w km 0+000-2+2-089 tj. 2 089mb
- Zabudowa nor w wale C jeziora Gardno w km 0+045-3+500 tj. 3 455mb
- Zabudowa nor w wale przyjeziornym jez. Gardno w km 7+000-9+100 tj. 2 100mb

Łącznie daje to 12 202mb. Po sprostowaniu wartości dotyczącej zadania w Stawigudzie oraz uwzględnieniu pełniejszego zakresu liniowego robót wynikającego z dokumentacji zadania w Słupsku otrzymujemy 12 462mb. Wymagana przez Zamawiającego długość wynosi natomiast 500 mb. Tym samym warunek dotyczący długości liniowej jest spełniony z istotnym zapasem.
Spółka Drew-kos pragnie podkreślić, że przedstawione wyjaśnienia nie polegają na przedstawieniu nowego doświadczenia ani na wskazaniu nowych zamówień, które nie były ujęte w złożonym wykazie. Wykonawca podtrzymuje zatem, że posiada wymagane doświadczenie odpowiadające warunkowi udziału w postępowaniu. Mając na uwadze powyższe, Drew-kos sp. z o.o. wnosi o przyjęcie niniejszych wyjaśnień i uznanie, że przedstawione podmiotowe środki dowodowe potwierdzają spełnienie warunku udziału w postępowaniu określonego w pkt 9.1.4 SWZ. Jednocześnie Wykonawca przeprasza za nieprecyzyjne określenie wartości metrów bieżących w pierwotnie złożonym wykazie i wskazuje, że rozbieżność ta wynikała z błędnego sposobu odczytania danych z dokumentacji źródłowej, a nie z zamiaru przedstawienia Zamawiającemu nierzetelnych informacji.
W załączeniu złożył ten sam przedmiar, co do uzupełnionych podmiotowych środków dowodowych, tę samą referencję z 26 marca 2024 r. tak samo sporządzoną. Ten sam protokół odbioru końcowego.
Złożył nowy wykaz robót, w którym wskazano:
1. Nazwa zadania:
Przebudowa zbiornika retencyjnego wód opadowych na działce dz.141/11 przy ul. Warszawskiej w Stawigudzie
2. W ramach zamówienia wykonano roboty budowlane obejmujące przebudowę, które dotyczyły:
wałów przeciwpowodziowych / skarp rzek / skarp kanałów / skarp zbiorników wodnych
na odcinku 269 mb oraz kubaturze robót ziemnych 4069 m3
3. Zakres robót obejmował:
_przebudowę zbiornika retencyjnego wraz z przebudową skarp o wartości 763165,80 w okresie 27.02.2025 r do 14.08.2025 r Gmina Stawiguda na rzecz Gmina Stawiguda, ul. Olsztyńska 10, 11-034 Stawiguda wykonał DREW-KOS SP. Z O.O.
Nazwa zadania:
„Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku — część zamówienia nr 3:

Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku”
2. W ramach zamówienia wykonano roboty budowlane obejmujące remont
które dotyczyły
wałów przeciwpowodziowych na odcinku 12 202 mb oraz kubaturze robót ziemnych 665 m3
3. Zakres robót obejmował: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych
o wartości 132 654,33 zł brutto w okresie od 17.07.2023 r. do 25.08.2023 dla Nadzór Wodny w Słupsku Nadzór Wodny w Słupsku Ul. Francesco Nullo 6, 76-200 Słupsk wykonał DREW-KOS SP. Z O.O.
Ponadto:
Kosztorys dla:
1.zabudowy uszkodzeń w wale przeciwpowodziowym C jeziora Gardno w km 0+025-0+045 w miejscowości Rowy
2.zabudowy nor w wale lewym rzeki Błotnicy w km 0+000 2+418 - 17 sztuk
3.zabudowy nor w wale lewym rzeki Grabownicy w km 0+000 - 2+120 - 10 sztuk
4.zabudowy nor w wale prawym rzeki Grabownicy w om 0+000 5 sztuk
5.zabudowa nor w wale C jeziora Gardno w km 0+04534500 - 10 sztuk
6.zabudowy nor w wale przyjeziornym jez. Gardno w km 7+000- 9+100- 17 sztuk
i przedmiar robót na ten sam zakres robót
28 sierpnia 2026 r. zamawiający poinformował o wyniku postępowania:
3.DREW - KOS Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością 75-122 Koszalin, ul. Szczecińska nr 39-41
Uzasadnienie prawne: art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 793 z późn. zm.) – dalej: Pzp - „Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli została złożona przez wykonawcę niespełniającego warunków udziału w postępowaniu”.
Uzasadnienie faktyczne:
Zamawiający w Rozdziale 9.1.4 Warunek I Specyfikacji Warunków Zamówienia (SWZ) wymagał, aby Wykonawca wykazał się doświadczeniem polegającym na należytym zrealizowaniu w okresie ostatnich 5 lat przed upływem terminu składania ofert, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie, jednego lub dwóch zamówień, polegających na wykonaniu robót budowlanych, których zakres obejmował remont i/lub budowę i/lub przebudowę wałów przeciwpowodziowych i/lub skarp rzek i/lub skarp kanałów i/lub skarp zbiorników wodnych na łącznym odcinku nie mniejszym niż 500 mb i łącznej kubaturze robót ziemnych nie mniejszej niż 1000 m³.
W toku badania kwalifikacji podmiotowej Wykonawcy Zamawiający pismem z dnia 5 sierpnia 2026 r., działając na podstawie art. 274 ust. 1 ustawy Pzp, wezwał Wykonawcę do złożenia podmiotowych środków dowodowych (PŚD). Wykonawca w wyznaczonym terminie złożył Wykaz robót budowlanych, w którym wskazał zadanie realizowane na rzecz PGW Wody Polskie RZGW we Wrocławiu pod nazwą „Usuwanie skutków powodzi na ciekach i infrastrukturze będącej w administracji PGW Wody Polskie 2025 roku – RZGW we Wrocławiu udrożnienie i naprawa koryt cieków oraz przywrócenie funkcjonalności urządzeń wodnych w ramach usuwania skutków powodzi na wybranych ciekach Zlewni Kaczawy ZZ Legnica cz 1 – 17 część 14 udrożnienie koryta rzeki Nysa Szalona wraz z dopływami”. Wykonawca zadeklarował w oświadczeniu, że roboty budowlane dotyczyły przebudowy skarp rzek na odcinku 16 300 mb przy łącznej kubaturze robót ziemnych wynoszącej 8 000 m³. Szczegółowa weryfikacja tego oświadczenia w oparciu o przesłany protokół odbioru końcowego oraz kosztorys powykonawczy wykazała, że zadeklarowane parametry rzeczowe oraz charakter prac pozostają w rażącej sprzeczności ze stanem faktycznym i wymaganiami SWZ. Przedmiotowe zamówienie miało charakter wyłącznie prac utrzymaniowych i konserwacyjnych na ciekach, polegających m.in. na wycince drzew i krzaków, usuwaniu zatorów, mechanicznym odmulaniu koryta rzeki oraz wykoszeniu porostów, które jako usługi konserwacyjne zostały treścią warunku wprost wykluczone. Jedynie w obszarze pozycji 1.2.3 kosztorysu powykonawczego, dotyczącej naprawy wyrwy w skarpie rzeki Nysa Szalona w km 4+380, roboty miały charakter remontu, czyli odtworzenia stanu pierwotnego, jednakże objęły one odcinek wynoszący zaledwie 110 mb, przez co Wykonawca nie osiągnął minimalnego progu 500 mb. Ponadto wpisana w oświadczeniu wartość kubatury 8 000 m³ nie znalazła żadnego odzwierciedlenia w dokumentach źródłowych, ponieważ pozycje kosztorysowe nr 28 i 29, dotyczące profilowania, wykładu i wbudowania gruntu w wyrwę brzegową, opiewały łącznie na zaledwie 975,00 m³. Pozostałe ujęte w kosztorysie pozycje ziemne stanowiły czyszczenie i udrażnianie samego dna cieku, a nie roboty ziemne dotyczące skarp lub wałów, co uniemożliwiło uznanie warunku za spełniony.
W związku z powyższym Zamawiający działając na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp pismem z dnia 18 sierpnia 2026 r. wezwał Wykonawcę do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych. W odpowiedzi z dnia 21 sierpnia 2026 r. Wykonawca przedłożył uzupełniony Wykaz robót budowlanych wraz z dowodami potwierdzającymi ich należyte wykonanie, w którym całkowicie zrezygnował z kontraktu realizowanego na rzecz RZGW we Wrocławiu i wskazał dwa zupełnie nowe zadania: „Przebudowę zbiornika retencyjnego wód opadowych na działce dz.141/11 przy ul. Warszawskiej w Stawigudzie” (deklarując odcinek 520 mb oraz kubaturę 4 069 m³) jako zadanie pierwsze oraz „Naprawę

uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku – część zamówienia nr 3: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku" (deklarując odcinek 20 mb oraz kubaturę 665 m³) jako zadanie drugie. Zamawiający dokonał szczegółowej oceny i weryfikacji przesłanych dokumentów, w tym dokumentacji źródłowej, przedmiarów oraz treści referencji pod kątem spełniania kryteriów określonych w Rozdziale 9.1.4 SWZ (Warunek I).

W odniesieniu do zadania pierwszego w Stawigudzie Zamawiający zweryfikował dokumentację źródłową przedmiotowego zamówienia na platformie zakupowej Inwestora oraz przeprowadził pomiary kontrolne przy użyciu portalu www.geoportal.gov.pl. Na podstawie podjętych czynności ustalono, że rzeczywisty obwód zbiornika wynosi około 280 m. Ponadto analiza pozycji przedmiarowej nr 18 (KNR 2-11 0502-10) wykazała, że ujęty tam obmiar robót w wymiarze 520 m stanowi w istocie iloczyn długości liniowej obiektu wynoszącej 260 mb oraz dwóch równoległych rzędów wykonanego ubezpieczenia z płotków faszynowych i geowłókniny. Z uwagi na powyższe Zamawiający powziął uzasadnione wątpliwości co do rzetelności wykazanych parametrów rzeczowych na tym zadaniu, wobec czego pismem z dnia 24 sierpnia 2026 r. wezwał Wykonawcę na podstawie art. 128 ust. 4 ustawy Pzp do złożenia wyjaśnień dotyczących treści uzupełnionego podmiotowego środka dowodowego.

W odpowiedzi na wezwanie w dniu 26 sierpnia 2026 r. Wykonawca przedstawił następujący zakres wyjaśnień i modyfikacji:

− W zakresie zadania nr 1 (Stawiguda) Wykonawca potwierdził, że pierwotna wartość 520 mb była nieprawidłowa, gdyż odnosiła się do sumarycznej długości dwóch rzędów płotków faszynowych, a nie do długości liniowej samego obiektu. Wykonawca sprostował tę wartość, przyjmując dla tego zadania długość przebudowanego odcinka skarpy zbiornika na poziomie 260 mb.

− W zakresie zadania nr 2 (Słupsk) Wykonawca zmienił zakres rzeczowy, twierdząc, że wykazana uprzednio długość 20 mb odpowiadała jedynie pierwszej pozycji przedmiaru (zabudowa uszkodzeń w wale C jeziora Gardno w miejscowości Rowy w km 0+025–0+045). Wykonawca podniósł zadeklarowaną długość robót do 12 202 mb, argumentując, że prace były prowadzone w obrębie całych fragmentów wałów na poniższych obiektach:

•Zabudowa nor w wale lewym rzeki Błotnicy w km 0+000–2+418 tj. 2 418 mb
•Zabudowa nor w wale lewym rzeki Grabownicy w km 0+000-2+120 tj. 2 120 mb
•Zabudowa nor w wale prawym rzeki Grabownicy w km 0+000-2+089 tj. 2 089 mb
•Zabudowa nor w wale C jeziora Gardno w km 0+045-3+500 tj. 3 455 mb
•Zabudowa nor w wale przyjeziornym jez. Gardno w km 7+000-9+100 tj. 2 100 mb

Zamawiający ocenił złożone wyjaśnienia oraz zmodyfikowany wykaz robót negatywnie z następujących przyczyn merytorycznych oraz także formalnych:

Po pierwsze, skorygowane do wartości 260 mb zadanie w Stawigudzie nie spełnia samodzielnie minimalnego progu liniowego określonego w SWZ (minimum 500 mb). Zaliczenie na poczet warunku zadania w Słupsku na łącznym odcinku 12 202 mb jest nieuzasadnione. Analiza dokumentacji oraz przedmiarów prac wykazała, że zakres zadania obejmował wyłącznie punktowe usuwanie nor zwierzęcych w korpusie wałów w łącznej ilości 69 sztuk (odpowiednio w w/w obiektach: 17 szt., 10 szt., 15 szt., 10 szt. i 17 szt.). Wskazany kilometraż określa jedynie obszar odcinków wałów występowania uszkodzeń, a nie ciągły, jednolity front robót budowlanych na obiekcie liniowym. Ponadto przedłożony dowód należytego wykonania (Referencja PGW Wody Polskie RZGW w Gdańsku z dnia 26.03.2024 r., znak: G.RPU.0800.2.2024) wprost definiuje te prace jako usługi z zakresu „konserwacji bieżącej" (m.in. ręczne rozkopywanie i zasypywanie nor, plantowanie i obsiew skarp trawą). Zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy Prawo budowlane prace konserwacyjne nie stanowią robót budowlanych (remontu), a Rozdział 9.1.4 Warunek I SWZ bezwzględnie wykluczał usługi o charakterze utrzymaniowym i konserwacyjnym z katalogu prac referencyjnych. W konsekwencji jedyne kwalifikowane zadanie (Stawiguda) nie potwierdza minimalnego pułapu doświadczenia.

Po drugie, dokument referencyjny załączony do uzupełnionego wykazu robót dla zadania w Słupsku został złożony w niewłaściwej formie. Zamieszczona na dokumencie adnotacja wystawcy o treści „/podpis elektroniczny/" bez podpisu złożonego w formie pisemnej na papierze wprost sugeruje wystawienie referencji przez podmiot uprawniony w postaci elektronicznej. Zgodnie z § 6 ust. 1 pkt Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie sposobu sporządzania i przekazywania informacji oraz wymagań technicznych dla dokumentów elektronicznych oraz środków komunikacji elektronicznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursie (Dz. U. poz. 2452), w przypadku, gdy podmiotowe środki dowodowe zostały wystawione przez upoważnione podmioty inne niż wykonawca jako dokument elektroniczny – przekazuje się ten dokument. Przedłożony plik nie został przekazany w oryginalnej postaci elektronicznej zawierającej jakikolwiek podpis elektroniczny wystawcy dokumentu, a opatrzony został wyłącznie podpisem elektronicznym pełnomocnika Wykonawcy. Gdyby natomiast dokument ten został sporządzony pierwotnie w postaci papierowej, wówczas zgodnie z § 6 ust. 2 ww. rozporządzenia Wykonawca był zobowiązany do przekazania cyfrowego odwzorowania tego dokumentu opatrzonego podpisem elektronicznym poświadczającym

zgodność skanu z dokumentem papierowym. Warunkiem koniecznym prawidłowości takiego odwzorowania jest ujęcie w kopii cyfrowej (skanie) obrazu własnoręcznego podpisu osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu, którego brak w przedłożonym pliku uniemożliwia uznanie go za prawidłowo poświadczoną kopię. Poświadczenie za zgodność z oryginałem pliku pozbawionego podpisu wystawcy powoduje, że przekazany dokument jest formalnie niekompletny co pozbawia go mocy dowodowej i jest tożsame z niezłożeniem prawidłowego PŚD na wezwanie Zamawiającego.
Z uwagi na wyczerpanie procedury naprawczej i zakaz dwukrotnego wzywania do uzupełnienia tych samych dokumentów w trybie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp, oferta Wykonawcy podlega obligatoryjnemu odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy Pzp.
Ii. Unieważnieniu postępowania:
Uzasadnienie prawne: art. 255 pkt 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 793 z późn. zm.) – dalej: Pzp - „Zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli cena lub koszt najkorzystniejszej oferty lub oferta z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, chyba że zamawiający może zwiększyć tę kwotę do ceny lub kosztu najkorzystniejszej oferty".
Uzasadnienie faktyczne:
Kwota, jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, ogłoszona na stronie internetowej postępowania bezpośrednio przed otwarciem ofert, wynosi 2 368 531,00 zł brutto. W toku badania kwalifikacji podmiotowej Wykonawców oraz badania ofert Zamawiający odrzucił trzy spośród czterech złożonych ofert (Oferta nr 2, Oferta nr 3 oraz Oferta nr 4). Jedyną ofertą pozostałą w postępowaniu jest Oferta nr 1, złożona przez Wykonawcę: Kapibara Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Floriana 7, 44190 Knurów, z ceną ofertową wynoszącą 2 535 674,00 zł brutto. Z uwagi na przekroczenie kwoty przeznaczonej na sfinansowanie zamówienia, Zamawiający odstąpił od badania kwalifikacji podmiotowej Wykonawcy Oferty nr 1 jako bezprzedmiotowego dla wyniku postępowania. Cena jedynej oferty, tj. oferty z najniższą ceną, przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, o kwotę 167 143,00 zł brutto. Zamawiający nie może zwiększyć tej kwoty do ceny oferty z najniższą ceną. W konsekwencji cena oferty z najniższą ceną przewyższa kwotę, którą Zamawiający zamierza przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia, co stanowi ustawową przesłankę obligującą Zamawiającego do unieważnienia postępowania na podstawie art. 255 pkt 3 ustawy Pzp.
17 września 2026 r. Zarząd Zlewni w Gdańsku w odpowiedzi na wniosek zamawiającego o udostępnienie informacji dotyczących charakteru prawnego, technologicznego oraz rzeczowego zadania zrealizowanego na rzecz tutejszego organu przez Wykonawcę DREW-KOS Sp. z o.o., tj. zamówienia pn. „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku — część zamówienia nr 3: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku" (nr umowy: GD/130/2023/0.3), Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku jako bezpośredni Inwestor i wystawca referencji przedstawia wiążące stanowisko:
1.Wykluczenie charakteru robót budowlanych (remontu) na podstawie art. 3 pkt 8 ustawy – Prawo budowlane Przedmiotowe zadanie nie stanowiło robót budowlanych o charakterze remontowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524 z późn. zm.).
Zgodnie z definicją legalną zawartą w art. 3 pkt 8 ustawy – Prawo budowlane, przez remont rozumie się wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji. Ustawodawca wprowadził w tym przepisie wyraźną przesłankę negatywną – czynności stanowiące bieżącą konserwację są z mocy samej ustawy wyłączone z pojęcia remontu.
Prace wykonane przez firmę DREW-KOS Sp. z o.o. polegały wyłącznie na punktowym i powtarzalnym usuwaniu lokalnych uszkodzeń eksploatacyjnych budowli ziemnej (zasypywanie pojedynczych nor zwierzęcych, plantowanie i obsiewanie trawą miejsc rozkopanych). Czynności te:
•„Nie doprowadziły do jakiejkolwiek zmiany parametrów użytkowych lub technicznych obiektów budowlanych" – co wyklucza definicję przebudowy (art. 3 pkt 7a Prawa budowlanego).
•Miały na celu wyłącznie bieżące utrzymanie sprawności eksploatacyjnej – co stanowi ustawową przesłankę bieżącej konserwacji, uniemożliwiającą zakwalifikowanie robót jako remontu (art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego).
2.Kwalifikacja zamówienia jako bieżącej konserwacji na gruncie art. 188 ust. 1 ustawy – Prawo wodne Z technicznego oraz funkcjonalnego punktu widzenia, realizowane przez Wykonawcę zadanie stanowiło bieżącą konserwację i eksploatacji urządzeń wodnych w rozumieniu art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.
Zgodnie z przytoczonym przepisem, utrzymywanie urządzeń wodnych polega m.in. na ich konserwacji w celu zachowania ich funkcji. Działania polegające na usuwaniu szkód odzwierzęcych (likwidacja 59 sztuk nor rozproszonych na dystansie aż 12 202 mb wałów rzek Błotnicy, Grabownicy oraz jeziora Gardno) to standardowa, powierzchniowa ochrona utrzymaniowa. Prace te nie były prowadzone w reżimie Prawa budowlanego (brak wymogu zgłoszenia, brak dziennika budowy, brak funkcji kierownika budowy).

Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku:
Część 3: Zabudowa wałów p.powodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku
2.3Charakterystyka obiektu
Przedmiotem niniejszego zamówienia jest wykonanie robót polegających na zabudowie uszkodzeń spowodowanych przez zwierzęta – nor w korpusach i podstawie wałów przeciwpowodziowych, przy przyjęciu średniej szerokości nory – 2,0 m. Ustalony zakres należy wykonać na wałach przeciwpowodziowych położonych na terenie gmin Smołdzino i Ustka, w zlewni rzeki Łupawy.
Wały przeciwpowodziowe chronią tereny rolnicze, leśne i zurbanizowane głównie od wód z cofki morskiej. Funkcjonowanie całej infrastruktury technicznej na polderach zależne jest od sprawności budowli osłony przeciwpowodziowej.
2.4Wymagania dotyczące wykonania robót
a)Zakres przedmiotu zamówienia i sposób wykonania:
- zakup z dowozem w rejon miejsca wbudowania mieszanki piaskowo – gliniastej (60/40) – 411 m3,
- ręczne rozkopanie nor w korpusach, podstawach, poboczach, w gruncie kat. I-II ze złożeniem urobku na skarpach wałów – 155,4 m3,
- oczyszczenie nor z gałęzi, chrustu, konarów itp. – 8,9 mp,
- ręczne zasypywanie nor warstwami o grubości do 20 cm z jednoczesnym zagęszczaniem ubijakami ręcznymi (grunt kat. I-II)- 566,4 m3,
- ręczne plantowanie skarp i korony wału w miejscach zabudowy (grunt kat. I-III) - 623 m2,
- obsianie skarp i korony mieszanką traw pow. zabudowanej. Mieszanka co najmniej z 3 gat. traw w ilości 120 kg/ha - 603 m2,
- w przypadku nory w wale przyjeziornym „C” w km 0+025 – 0+045 dodatkowo należy:

•rozebrać umocnienie korpusu wału z płyt wielootworowych ażurowych o wym. 60x40x10 cm, posegregować, odzyskane płyty ułożyć w stosy (do ponownego użycia) -120 m2;
•rozebrać materac gabionowy na skarpie odwodnej wału (10,0x2x0,23 m), wydobyć
i przenieść materiał poza obręb robót, posortować i ułożyć (do ponownego użycia, braki uzupełnić kamieniem łamanym – ok. 1m3) – 4,6 m3;
•rozebrać umocnienie z włókniny syntetycznej na skarpie odwodnej wału, wydobyć
i usunąć materiał poza obręb robót (na składowisko odpadów) – 140 m2;
•uzupełnić istniejącą palisadę kołkami o średnicy 7-9 cm wbitymi na głębokość 1,2 m - 1 m;
•wbić ściankę szczelną PCW w podstawie wału po stronie odwodnej na głębokość 2 m, bez wyciągania grodzić (ścianka w posiadaniu Inwestora) – 20 m2;
•po zasypaniu nory i wyprofilowaniu skarp (technologia jw.) umocnić korpus wału geowłókniną o gęstości 500g/m2 (korona – 80 m2, skarpa – 60 m2) - 140 m2;
•wykonać materace gabionowe na skarpie odwodnej (10,0x2,0x0,23 m): wykonanie koszy z siatek drucianych, ustawienie koszy, przybicie kołkami i wypełnienie kamieniem wraz z zakupem brakujących materiałów (kamienia łupanego) – 4,6 m3;
• wykonać podsypkę z pospółki pod płyty ażurowe o grubości 5 cm – 120 m2;
•wykonać ubezpieczenie skarp i korony wału płytami ażurowymi z wypełnieniem otworów w płytach (60x40x10 cm) - odzyskanymi z rozbiórki (100 m2) i zakupionymi nowymi (20 m2) - 120 m2.

Zabudowę nor w korpusach, podstawach wałów należy wykonać mieszanką piaskowo – gliniastą (60/40). Z uwagi na słabe podłoże dróg oraz występujące nory materiał na zabudowę należy dowieźć przyczepami samowyładowczymi o ładowności do 3,5 t ciągnionymi przez lekkie ciągniki. Dopuszczalna masa całkowita zestawu nie powinna być większa od 6 t. Transport powinien odbywać się zachowując prędkość max 10 km/h. Wszelkie uszkodzenia dróg powstałe przy transporcie materiału niezgodnie z zapisami Wykonawca usunie bez dodatkowego wynagrodzenia. Po dowiezieniu gruntu lub równocześnie przewidziane do likwidacji nory należy rozkopać celem ich oczyszczenia. Urobek należy złożyć na koronie i skarpie nieuszkodzonej. Celem pełnego odsłonięcia uszkodzenia, wał w rejonie nory należy rozkopać 1 m w każdą stronę od osi nory do podstawy wału. Wejścia do nor od strony rzeki należy zamknąć darniną pozyskaną w trakcie ich rozkopywania układaną na „mur”. Dowieziony grunt (mieszanka o optymalnej wilgotności) wraz z urobkiem z rozkopu należy wbudowywać warstwami o grubości do 20cm i jednocześnie ubijać ubijakami ręcznymi. Zabudowane odcinki korpusu wału należy obrobić na czysto. Obrobione skarpy, korony, pobocze w miejscach zabudowy należy obsiać mieszanką traw (co najmniej z trzech gatunków) w ilości 120 kg/ha. Materiał do zabudowy przedmiotowych nor można dowieźć po terenie lekkim sprzętem transportowym lub taczkami po koronach wałów. Wyłącznie w przypadku wału „C” zachodzi możliwość jazdy po koronie wału lekkim sprzętem (wszelkie uszkodzenia powstałe w wale przy transporcie materiału niezgodnie z zapisami usunie Wykonawca bez dodatkowego wynagrodzenia. Nie dopuszcza się możliwości

poboru gruntu z koryta rzek lub poboczy. Wszystkie przewidziane do zabudowy uszkodzenia w korpusach wałów należy zabudować podobną technologią (dodatkowe roboty związane z umocnieniem wału „C" w km 0+025 – 0+045 jw.). W nakładach uwzględniono wbudowanie dowiezionego gruntu i pochodzącego z wykopu.
Kolejność wyboru wałów przeznaczonych do zabudowy Wykonawca winien uzgodnić
z przedstawicielem Zamawiającego. Wykonawca we własnym zakresie zobowiązany jest do pozyskania mieszanki gruntu
w przypadku nory w wale przyjeziornym „C" w km 0+025 – 0+045 dodatkowo należy:
•rozebrać umocnienie korpusu wału z płyt wielootworowych ażurowych o wym. 60x40x10 cm, posegregować, odzyskane płyty ułożyć w stosy (do ponownego użycia) -120 m2;
•rozebrać materac gabionowy na skarpie odwodnej wału (10,0x2x0,23 m), wydobyć
i przenieść materiał poza obręb robót, posortować i ułożyć (do ponownego użycia, braki uzupełnić kamieniem łamanym – ok. 1m3) – 4,6 m3;
•rozebrać umocnienie z włókniny syntetycznej na skarpie odwodnej wału, wydobyć
i usunąć materiał poza obręb robót (na składowisko odpadów) – 140 m2;
•uzupełnić istniejącą palisadę kołkami o średnicy 7-9 cm wbitymi na głębokość 1,2 m- 1 m;
•wbić ściankę szczelną PCW w podstawie wału po stronie odwodnej na głębokość 2,0 m, bez wyciągania grodzić (ścianka w posiadaniu Inwestora) – 20 m2;
•po zasypaniu nory i wyprofilowaniu skarp (technologia jw.) umocnić korpus wału geowłókniną o gęstości 500g/m2 (korona – 80 m2, skarpa – 60 m2) - 140 m2;
•wykonać materace gabionowe na skarpie odwodnej (10,0x2,0x023 m): wykonanie koszy z siatek drucianych, ustawienie koszy, przybicie kołkami i wypełnienie kamieniem wraz z zakupem brakujących materiałów (kamienia łupanego) – 4,6 m3;
• wykonać podsypkę z pospółki pod płyty ażurowe o grubości 5 cm – 120 m2;
•wykonać ubezpieczenie skarp i korony wału płytami ażurowymi z wypełnieniem otworów w płytach (60x40x10 cm) - odzyskanymi z rozbiórki (100 m2) i zakupionymi nowymi (20 m2) - 120 m2.
c) Informacje o terenie wykonania robót
Zamawiający w terminie określonym w umowie przekaże Wykonawcy teren ze wszystkimi wymaganymi uzgodnieniami prawnymi i administracyjnymi. Teren realizacji robót zostanie przekazany na podstawie protokołu przekazania terenu.
Roboty utrzymaniowe wałów przeciwpowodziowych są robotami liniowymi. Wykonawca przemieszcza się wzdłuż utrzymywanego obiektu bez potrzeby posiadania zaplecza budowy, wygrodzenia obiektu, posiadania projektu organizacji ruchu. Są to roboty o utrudnionym dostępie do obiektów.
Do OPZ dołączono przedmiar.
Dowody przedstawione przez odwołującego do pisma z 1 października 2026 r.:
Opinia techniczna mgr inż. W.K. z 21 września 2026 r.
Konkluzja techniczna roboty określone w dokumentacji zadania w Słupsku nie ograniczały się do bieżącej konserwacji powierzchni wałów. Ich zasadniczym przedmiotem było odsłonięcie uszkodzonych części korpusu i podstawy wałów, usunięcie skutków uszkodzeń oraz odtworzenie ciągłości budowli ziemnej z zastosowaniem właściwego gruntu układanego i zagęszczanego warstwami. W części dotyczącej wału przy jeziorze Gardno zakres obejmował ponadto roboty w elementach umocnienia i uszczelnienia. Z technicznego punktu widzenia były to roboty budowlane o charakterze remontowym, a część robót dotycząca nowych elementów uszczelniających mogła również posiadać cechy przebudowy.
1 Przedmiot i zakres opinii
Przedmiotem opinii jest techniczna kwalifikacja robót wykonanych w ramach części 3 zamówienia „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku", dotyczącej wałów położonych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku. Ocenie poddano technologię robót opisaną w OPZ i przedmiarze oraz jej znaczenie dla konstrukcji i funkcji wału przeciwpowodziowego.
Opinia dotyczy wyłącznie rodzaju i technicznej istoty robót. Nie stanowi oceny prawidłowości czynności podejmowanych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.
2 Materiał przyjęty do oceny
Podstawą opinii były dokumenty zadania referencyjnego: opis przedmiotu zamówienia wraz z opisem technicznym, przedmiar robót ST-ZZGd/03 oraz SWZ postępowania GD.ROZ.2710.3.2023.ZP.AS. Uwzględniono także definicje robć budowlanych, remontu i przebudowy zawarte w Prawie budowlanym oraz zasady utrzymywania urządzeń wodnych określone w Prawie wodnym.
(…)
OPZ określał uszkodzenia jako występujące w korpusach i podstawie wałów. Nakaz rozkopania wału do podstawy miał

umożliwić pełne odsłonięcie uszkodzenia, a następnie jego zabudowę gruntem o określonym składzie i wilgotności. Technologia przewidywała kontrolowane wykonanie warstw oraz ich zagęszczenie, czyli czynności typowe dla odtwarzania ziemnych budowli hydrotechnicznych.

Opisane roboty nie polegały na prostym zasypaniu widocznego wlotu nory. Dokumentacja wymagała rozkopania wału do jego podstawy, pełnego odsłonięcia uszkodzenia, oczyszczenia przestrzeni, a następnie ponownego wykonania części korpusu z materiału gruntowego wbudowywanego i zagęszczanego warstwami. W efekcie odtwarzano stan użytkowy i techniczny części istniejącej budowli uszkodzonej wskutek działalności zwierząt.

Miejscowy lub rozproszony charakter napraw nie zmienia rodzaju wykonanych czynności. O kwalifikacji technicznej decyduje ingerencja w element budowli i osiągnięty efekt odtworzeniowy. Remont może dotyczyć uszkodzonej części istniejącego obiektu, a nie wyłącznie całej budowli poddanej jednorazowo robotom na pełnej długości.

Znaczenie robót na wale przy jeziorze Gardno

Zakres na wale przyjeziornym C obejmował rozebranie i ponowne wykonanie elementów umocnienia skarpy i korony: płyt ażurowych, geowłókniny oraz materaca gabionowego. Przewidziano również uzupełnienie palisady i wykonanie ścianki szczelnej PCW w podstawie wału. Są to elementy technicznie związane z ochroną powierzchni, statecznością lokalną i ograniczeniem filtracji przez budowlę.

Demontaż istniejących warstw, przygotowanie podłoża i ich ponowne wykonanie stanowią roboty odtworzeniowe. Wbudowanie ścianki szczelnej, jeżeli skutkowało zmianą parametrów technicznych lub użytkowych uszczelnienia, posiada ponadto cechy przebudowy. Niezależnie od szczegółowego przyporządkowania tych czynności do remontu albo przebudowy, ich charakter jest budowlany, a nie wyłącznie konserwacyjny.

Prawo budowlane zalicza remont do robót budowlanych i definiuje go jako wykonywanie w istniejącym obiekcie robót polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, niestanowiących bieżącej konserwacji. Dopuszcza przy tym zastosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyte pierwotnie. Opisana technologia odpowiada istocie odtworzenia: uszkodzoną część istniejącego wału otwierano, oczyszczano i ponownie wykonywano z właściwego materiału.

Określenie zadania jako utrzymaniowego pozostaje zgodne z jego remontowym charakterem. Prawo wodne wyraźnie wskazuje, że utrzymywanie urządzeń wodnych polega na eksploatacji, konserwacji oraz remontach w celu zachowania ich funkcji. „Utrzymanie” jest zatem pojęciem szerszym, obejmującym zarówno konserwację, jak i remonty. O rodzaju konkretnych prac przesądza ich rzeczywisty zakres i technologia.

W analizowanym przypadku roboty ingerowały w korpus, podstawę, skarpy, koronę oraz elementy umocnienia i uszczelnienia wałów. Ich celem było usunięcie powstałych uszkodzeń i przywrócenie prawidłowej postaci oraz funkcji budowli przeciwpowodziowej. Są to cechy robót budowlanych o charakterze remontowym.

Opinia techniczna mgr inż. W.K. z 25 września 2026 r.:

Konkluzja techniczna analiza obu zadań referencyjnych wskazuje, że warunek ilościowy może być wykazany bez konieczności opierania się na rekonstrukcyjnej kubaturze robót w Słupsku. Zadanie w Stawigudzie wnosi 260 mb długości skarpy / opaski brzegowej oraz 4 069 m³ robót ziemnych, a więc samodzielnie przekracza wymagany próg 1 000 m³. Dla zadania słupskiego rekonstrukcja długości daje około 572 mb w wariancie 1:1,5, a nawet około 434 mb w wariancie bardziej stromym 1:1. W ujęciu łącznym oznacza to odpowiednio 832 mb albo 694 mb wobec wymaganych 500 mb. Do spełnienia warunku długości ze Słupska potrzebne jest jedynie 240 mb. Kosztorys powykonawczy potwierdza wykonanie i końcowe rozliczenie robót ziemnych w Słupsku, natomiast z uwagi na brak geodezyjnych wymiarów poszczególnych rozkopów jego kubatury nie doliczono do wyniku łącznego.

1Przedmiot i zakres opinii

Przedmiotem opinii jest techniczna analiza ilościowego zakresu robót wykonanych w ramach części 3 zamówienia „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku”, dotyczącej wałów na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku. Celem jest ustalenie, czy rzeczywista skala ingerencji w korpusy wałów mogła odpowiadać zakresowi co najmniej 500 mb odcinków wałów oraz co najmniej 1 000 m³ robót ziemnych.

Opinia ma charakter techniczny. Nie zastępuje geodezyjnego obmiaru powykonawczego i nie stanowi oceny prawnej czynności Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. W sytuacji braku przekrojów powykonawczych i pełnego obmiaru rzeczywistego zakres odtwarza się metodą inżynierską na podstawie parametrów wynikających z dokumentacji oraz konserwatywnych założeń wykonawczych.

2Materiał przyjęty do oceny

1.Opis przedmiotu zamówienia ST-ZZGd/03 dla części 3, w szczególności pkt 2.2-2.5 oraz część tabelaryczna.

2.Przedmiar robót ST-ZZGd/03 – wersja podpisana oraz arkusz przedmiarowy.

3.Protokół odbioru końcowego nr 8/2023/3.9 z dnia 30.08.2023 r.

4.Dokumentacja fotograficzna stanowiąca załącznik do odbioru końcowego.

5.Widok wysokościowy portalu EWID Powiatu Słupskiego dla reprezentatywnej lokalizacji wału wskazanej w OPZ.

6.Materiały Państwowej Inspekcji Pracy dotyczące bezpiecznego wykonywania wykopów oraz skarp.

7.Materiały IMGW-PIB dotyczące warunków opadowych w lipcu i sierpniu 2023 r.
8.Literatura geotechniczna dotycząca wpływu wilgotności na wytrzymałość na ścinanie gruntów spoistych.
9.Przedmiar robót dla zadania „Przebudowa zbiornika retencyjnego wód opadowych wraz z budową infrastruktury towarzyszącej przy ulicy Warszawskiej w Stawigudzie", w szczególności dział 2.1 „Roboty ziemne" oraz poz. 18 dotycząca płotków faszynowych.
10.Mail wyjaśniający DREW-KOS OT Kętrzyn z dnia 18.09.2026 r., opisujący korektę długości zadania Stawiguda z 520 mb do 260 mb oraz wskazujący kubaturę 4 069 m³ jako niekwestionowaną.
11.Kosztorys powykonawczy dla części nr 3 NW Słupsk – „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku", obejmujący ilości rozliczeniowe i podsumowanie wartości robót.
3Dane wynikające bezpośrednio z dokumentacji zadania
OPZ określa 70 miejsc uszkodzeń korpusów i podstaw wałów na łącznej długości odcinków ewidencyjnych 12,2 km. Dla pojedynczego uszkodzenia przyjęto średnią szerokość nory 2,0 m. Technologia wymagała rozkopania wału w rejonie nory do jego podstawy, oczyszczenia uszkodzenia, a następnie odbudowy korpusu gruntem układanym warstwami do 20 cm i zagęszczanym ręcznie.
Istotne jest rozróżnienie ilości przedmiarowych od rzeczywistej geometrii robót. OPZ sam rozróżnia przedmiar od obmiaru i wskazuje, że obmiar określa faktyczny zakres wykonanych robót. Brak kompletnego obmiaru powykonawczego nie oznacza zatem, że wielkości z przedmiaru wyznaczają maksymalny możliwy zakres fizycznej ingerencji w wał.
Państwowa Inspekcja Pracy wskazuje, że pionowe ściany wykopu bez umocnienia są dopuszczalne jedynie w ograniczonych warunkach, a przy wykopach ze skarpami nachylenie powinno być dobrane do rodzaju i stanu gruntu. W gruncie nawodnionym bezpieczne nachylenie powinno być określone w dokumentacji projektowej. Dokumentacja analizowanego zadania takiego parametru nie określa.
Dla rekonstrukcji przyjęto zatem nachylenie 1:1,5. Nie jest ono przedstawiane jako wartość normatywnie narzucona dla każdego miejsca, lecz jako racjonalny parametr obliczeniowy uwzględniający: grunt kat. I-II, rozluźnienie struktury korpusu podczas rozkopu, materiał odtworzeniowy o charakterze piaskowo-gliniastym, podmokły teren oraz warunki opadowe okresu realizacji. Przyjęcie skarpy łagodniejszej niż 1:1,25 daje rezerwę bezpieczeństwa adekwatną do niepewności związanej z brakiem badań geotechnicznych i przekrojów powykonawczych.
7Rekonstrukcja długości naprawianych odcinków
OPZ wskazuje średnią szerokość nory 2,0 m oraz wymaga rozkopania wału w rejonie uszkodzenia do jego podstawy. Dla potrzeb rekonstrukcji długości przyjęto przekrój roboczy, w którym wymiar 2,0 m stanowi szerokość dolnej strefy uszkodzenia, a ściany rozkopu rozszerzają się ku górze odpowiednio do przyjętego nachylenia. Jest to założenie obliczeniowe, ponieważ OPZ nie określa kierunku pomiaru szerokości nory względem osi wału.
Dla H = 2,0 m szerokość górna wynosi: 6,0 m przy nachyleniu 1:1 oraz 8,0 m przy nachyleniu 1:1,5.
W wariancie 1:1,5 dla 69 typowych miejsc otrzymuje się 69 × 8,0 m = 552 m. Odcinek szczególny wału C w km 0+025-0+045 ma udokumentowaną długość 20 m i jest liczony odrębnie. Łączna długość wariantu głównego wynosi zatem: L = 552 m + 20 m = 572 mb
Dla łącznego warunku doświadczenia nie jest jednak konieczne wykazanie całych 500 mb ze Słupska. Stawiguda wnosi 260 mb, zatem ze Słupska brakuje jedynie 240 mb. Po odjęciu udokumentowanych 20 mb odcinka szczególnego pozostaje 220 mb do przypisania 69 typowym naprawom, czyli średnio tylko 3,19 m na jedną naprawę. Wariant 1:1 daje około 434 mb dla Słupska, a więc łącznie ze Stawigudą około 694 mb. Wariant 1:1,5 daje 572 mb dla Słupska i 832 mb łącznie. Oznacza to, że spełnienie progu długości posiada istotny zapas również przy założeniu bardziej stromego rozkopu.
KIO pominęła część opinii dotyczącą szacunków opartych na weryfikacji dokumentacją fotograficzną i kosztorysową - dokumentacja powykonawcza, bo sam biegły wskazał na braki informacyjne dla uznania tych wniosków, jako wiążące.
KIO pominęła także ocenę spełnienia wymogów za pomocą kubatury ze Stawigudy, bo ocena spełnienia warunku nie należy do wiadomości specjalnych wymaganych od opiniującego.
Wniosek:
9.W ujęciu łącznym obu zamówień można przyjąć co najmniej 694 mb długości w wariancie ostrożnym 1:1 albo 832 mb w wariancie 1:1,5 oraz co najmniej 4 069 m³ robót ziemnych bez doliczania kubatury Słupska.
Dowody zamawiającego do pisma z 4 października 2026 r.:
Opinia 1
Przedmiotem opinii jest techniczna ocena dokumentacji dotyczącej zadania pn. „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku - część nr 3: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku", wykonanego przez DREW-KOS Sp. z o.o. na podstawie umowy nr GD/130/2023/0.3, oraz zadania wykazanego w Stawigudzie.
Celem opinii jest ustalenie, czy przedstawione dokumenty potwierdzają wykonanie robót odpowiadających warunkowi

doświadczenia obejmującemu remont i/lub budowę i/lub przebudowę wałów przeciwpowodziowych i/lub skarp na łącznym odcinku co najmniej 500 mb oraz przy łącznej kubaturze robót ziemnych co najmniej 1000 m3. Opinia ma charakter techniczny i dokumentacyjny. Wnioski prawne zostały ograniczone do zakresu koniecznego dla prawidłowego rozumienia pojęć technicznych występujących w dokumentacji.

Zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy - Prawo budowlane remont oznacza wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji. Tym samym nie każda ingerencja mająca na celu usunięcie uszkodzenia istniejącego obiektu stanowi remont w rozumieniu Prawa budowlanego. Konieczne jest każdorazowe ustalenie rzeczywistego charakteru, zakresu i celu wykonywanych czynności.

W analizowanym przypadku zasadnicza część prac nie obejmowała remontu określonego, ciągłego odcinka wału przeciwpowodziowego. Roboty wykonywane były punktowo, w miejscach wystąpienia lokalnych uszkodzeń spowodowanych działalnością bobrów, rozmieszczonych na odcinkach wałów o łącznej długości ewidencyjnej 12 202 m. Wartość 12 202 m określała zatem długość odcinków, na których znajdowały się uszkodzenia, a nie długość wału poddanego robotom.

Celem wykonywanych czynności było bieżące usunięcie miejscowych uszkodzeń korpusu wału: odsłonięcie nory, usunięcie znajdujących się w niej gałęzi, chrustu i innych elementów, wypełnienie powstałej pustki materiałem gruntowym, jego zagęszczenie, wyrównanie miejscowo naruszonej powierzchni oraz odtworzenie pokrywy trawiastej. OPZ przewidywał właśnie ręczne rozkopanie nor, ich oczyszczenie, zasypywanie warstwami z zagęszczaniem, plantowanie oraz obsianie powierzchni. Roboty te nie prowadziły do odtworzenia stanu pierwotnego wału, zmiany przebiegu istniejącego wału ani zmiany jego zasadniczych parametrów technicznych lub użytkowych. Nie podwyższano korony wału, nie poszerzano go systemowo ani nie zmieniano jego funkcji. Usuwano natomiast miejscowe ubytki i pustki powstające wskutek działalności zwierząt, aby zachować istniejący wał w stanie umożliwiającym dalsze pełnienie funkcji przeciwpowodziowej. Taki charakter czynności odpowiada funkcji bieżącego utrzymania i konserwacji istniejącego urządzenia wodnego, a nie realizacji odrębnego przedsięwzięcia remontowego obejmującego określony odcinek budowli.

Za takim rozumieniem przemawia również systematyka Prawa wodnego. W art. 176 ust. 2 ustawodawca posługuje się pojęciem robót związanych z utrzymywaniem wałów przeciwpowodziowych, wymieniając utrzymywanie odrębnie obok odbudowy, rozbudowy i przebudowy. Oznacza to, że wykonywanie robót ingerujących nawet w korpus wału nie przesądza samo przez się, że mamy do czynienia z przebudową lub innym przedsięwzięciem inwestycyjnym.

W przypadku wałów przeciwpowodziowych usuwanie lokalnych uszkodzeń ma szczególne znaczenie dla ich prawidłowej eksploatacji. Nory zwierząt stanowią uszkodzenia powstające w trakcie użytkowania urządzenia i wymagają bieżącego usuwania, ponieważ pozostawienie pustek w korpusie może wpływać na jego szczelność. Z technicznego punktu widzenia zabudowa takich lokalnych uszkodzeń stanowi więc element bieżącej konserwacji wału. W konsekwencji sam fakt rozkopania miejsc występowania nor, uzupełnienia gruntu oraz miejscowego odtworzenia powierzchni wału nie daje podstaw do automatycznego zakwalifikowania tych czynności jako remontu w rozumieniu art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego. W odniesieniu do typowych, punktowych zabudów nor opisanych w OPZ ich zakres, cel i sposób wykonywania przemawiają za kwalifikacją jako czynności bieżącego utrzymania/konserwacji istniejącego wału przeciwpowodziowego.

Uwzględniono w szczególności następujące materiały:

• SWZ i treść Warunku I postępowania B.ROZ.270.2.63.2026;
• wykazy robót i wyjaśnienia DREW-KOS Sp. z o.o.;
• OPZ ST-ZZGd/03 dla zadania Słupsk;
• przedmiar robót dla zadania Słupsk;
• kosztorys powykonawczy zadania Słupsk;
• protokół odbioru końcowego i referencję wystawioną przez RZGW w Gdańsku;
• stanowisko RZGW w Gdańsku z 17 września 2026 r.;
• odwołanie DREW-KOS, odpowiedź Zamawiającego i replikę Odwołującego;
• opinie techniczne mgr. inż. W.K. z 21 i 25 września 2026 r.;
• dokumentację fotograficzną oraz materiały dotyczące zadania Stawiguda.

CHARAKTER ZADANIA SŁUPSK W DOKUMENTACJI INWESTORA

Dokumentacja źródłowa sporządzona przed realizacją robót ma szczególne znaczenie, ponieważ pozwala ocenić charakter zadania niezależnie od stanowisk formułowanych później na potrzeby sporu. OPZ posługuje się określeniem „Wymagania dotyczące wykonania robót konserwacyjnych", a w dalszej części określa prace jako „roboty utrzymaniowe wałów przeciwpowodziowych" (pkt 2.4 OPZ). Dokumentacja przewiduje również prowadzenie „Dziennika realizacji zadania utrzymaniowego". Wskazuje to, że zasadniczy zakres zadania został przez Inwestora zaprojektowany i organizowany jako utrzymanie istniejących urządzeń przeciwpowodziowych i usuwanie lokalnych uszkodzeń.

Stanowisko RZGW w Gdańsku z 17 września 2026 r. pozostaje w tym zakresie zgodne z pierwotnym OPZ: Inwestor zakwalifikował typowe punktowe prace jako bieżącą konserwację i eksploatację urządzeń wodnych. Z technicznego punktu widzenia późniejsze stanowisko nie tworzy zatem nowej kwalifikacji, lecz potwierdza sposób opisania zadania w dokumentacji źródłowej.

TECHNOLOGIA TYPOWYCH NAPRAW NOR

Typowe naprawy obejmowały ręczne rozkopanie uszkodzonego miejsca w rejonie nory, oczyszczenie, wbudowanie mieszanki piaskowo-gliniastej, warstwowe zasypywanie i zagęszczanie, plantowanie oraz obsiew powierzchni trawą. Są to realne roboty ziemne ingerujące lokalnie w korpus wału. Nie można jednak utożsamiać technicznej ingerencji w pojedynczym miejscu z wykonaniem remontu całej długości wału pomiędzy kolejnymi uszkodzeniami. Z dokumentacji wynika punktowy charakter robót: czynności wykonywano „w rejonie nory", a nie w sposób ciągły na całym kilometrażu danego obiektu i przekroju poprzecznym wału.

SZCZEGÓLNY ODCINEK WAŁU C - 20 MB

Odcinek Wału C jeziora Gardno w km 0+025-0+045, o długości 20 mb, różnił się od typowych punktowych zabudów nor. Dokumentacja przewidywała tam m.in. rozbiórkę i odtworzenie umocnień z płyt ażurowych, roboty przy materacach gabionowych i geowłókninie, uzupełnienie palisady oraz wykonanie ścianki szczelnej PCW. Zamawiający uwzględnił ten konkretny 20-metrowy zakres. Jest to istotne, ponieważ pokazuje, że ocena nie polegała na automatycznym odrzuceniu całego zadania Słupsk z powodu jego nazwy, lecz na rozróżnieniu rzeczywistego charakteru i mierzalnego zakresu poszczególnych prac.

12 202 MB NIE JEST DŁUGOŚCIĄ WYKONANEGO REMONTU

Wartość 12 202 mb powstała przez zsumowanie długości odcinków wałów, na których zlokalizowano poszczególne uszkodzenia. Nie oznacza ona, że każdy metr tych odcinków został rozkopany, odbudowany, zagęszczony lub w inny sposób objęty robotami. Z punktu widzenia obmiaru robót należy odróżnić długość obiektu lub odcinka ewidencyjnego od długości rzeczywiście wykonanej strefy robót. W konsekwencji 12 202 mb nie może być traktowane jako 12 202 mb wykonanego remontu. Ocena wartości dowodowej obu opinii łącznie Obie opinie Wykonawcy odpowiadają na dwa różne pytania. Opinia z 21 września argumentuje za remontowym charakterem technologii, natomiast opinia z 25 września próbuje ilościowo odtworzyć długość ingerencji. Pierwsza nie zawiera obmiaru długości; druga tworzy długość na podstawie modelu i parametrów, które częściowo nie wynikają z pomiaru powykonawczego. Z punktu widzenia eksperckiej oceny dokumentacji nie należy kwestionować poprawności prostych działań arytmetycznych 69x6,69 x7 czy 69 x 8. Zasadnicze zastrzeżenie dotyczy statusu danych wejściowych i utożsamienia szerokości modelowej strefy rozkopu z długością kwalifikowanego remontu. Wynik matematyczny może być poprawny w ramach modelu, ale model nie jest równoważny z obmiarem rzeczywiście wykonanych metrów. W konsekwencji obie opinie mogą wspierać tezę, że typowe naprawy wymagały ingerencji w bryłę wału i miały wymiar przestrzenny większy od samego wlotu nory. Nie wykazują jednak w sposób bezpośredni i powykonawczy, że suma kwalifikowanych odcinków wynosiła co najmniej brakujące 220 mb. Fotografie mogą potwierdzać, że w części lokalizacji ingerencja była większa niż samo powierzchniowe zamknięcie otworu. Nie posiadają jednak skali ani geodezyjnego odniesienia pozwalającego ustalić długość poszczególnych stref z dokładnością wymaganą do wykazania progu 500 mb. Z tego względu mają znaczenie jakościowe, lecz nie zastępują obmiaru. Ponadto na podstawie zdjęć nie można ustalić lokalizacji przedstawionych na fotografiach prac Bezpośredni Inwestor wskazał, że zasadniczy zakres zadania miał charakter bieżącej konserwacji i utrzymania urządzeń wodnych. Ocena ta jest spójna z terminologią pierwotnego OPZ. Należy jednak zachować precyzję pojęciową: brak zmiany parametrów użytkowych lub technicznych jest argumentem istotnym przede wszystkim dla wykluczenia przebudowy. O kwalifikacji remontu należy w większym stopniu wnioskować z celu, zakresu, technologii, punktowego charakteru robót i rozróżnienia ich od bieżącej konserwacji. W ocenie technicznej najsilniejsze znaczenie ma zatem nie samo późniejsze oświadczenie Inwestora, lecz jego zgodność z dokumentacją sporządzoną przed wykonaniem robót: określeniem prac jako konserwacyjnych i utrzymaniowych oraz punktowym sposobem ich wykonywania.

KONKLUZJA KOŃCOWA

W ocenie technicznej i dokumentacyjnej przedstawione materiały nie potwierdzają spełnienia przez DREW-KOS Sp. z o.o. Warunku I dotyczącego doświadczenia w wykonaniu robót obejmujących remont i/lub budowę i/lub przebudowę wałów przeciwpowodziowych i/lub skarp na łącznym odcinku co najmniej 500 mb. Do powyższego wniosku prowadzą dwie niezależne od siebie okoliczności. Po pierwsze - zasadniczy zakres punktowych robót wykonanych w ramach zadania Słupsk nie stanowił remontu w rozumieniu art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego. Zgodnie z art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego remont polega na wykonywaniu w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji. W analizowanym zadaniu typowe prace polegały na bieżącym usuwaniu miejscowych uszkodzeń wałów spowodowanych działalnością bobrów. Były wykonywane punktowo, wyłącznie w miejscach występowania nor i obejmowały ich lokalne rozkopanie, oczyszczenie,

wypełnienie materiałem gruntowym, zagęszczenie, plantowanie oraz obsianie powierzchni. Nie wykonywano ciągłego odtworzenia określonych odcinków wałów, nie zmieniano ich przebiegu ani zasadniczych parametrów technicznych lub użytkowych. Celem robót było zachowanie istniejących wałów w stanie umożliwiającym dalsze pełnienie ich dotychczasowej funkcji przeciwpowodziowej poprzez bieżące usuwanie powstających lokalnie uszkodzeń. Kwalifikację tę potwierdza dokumentacja źródłowa sporządzona przed wykonaniem robót. OPZ posługiwał się określeniami „roboty konserwacyjne", „roboty utrzymaniowe wałów przeciwpowodziowych" oraz przewidywał prowadzenie „Dziennika realizacji zadania utrzymaniowego". Także bezpośredni Inwestor - RZGW w Gdańsku - zakwalifikował typowe punktowe prace jako bieżącą konserwację i eksploatację urządzeń wodnych. W konsekwencji zasadniczego zakresu typowych, punktowych zabudów nor nie można zaliczyć do wymaganego doświadczenia jako remontu tylko dlatego, że czynności te wiązały się z miejscową ingerencją w korpus wału. Techniczna ingerencja w istniejące urządzenie wodne nie jest sama w sobie wystarczająca do uznania wykonywanych czynności za remont. Odmienny charakter miał szczególny odcinek Wału C w km 0+025-0+045, obejmujący 20 mb, na którym wykonano szerszy zakres robót dotyczących m.in. umocnień, materaca gabionowego, geowłókniny, palisady i ścianki szczelnej PCW. Ten konkretny odcinek został przez Zamawiającego uwzględniony. Po drugie - niezależnie od powyższej kwalifikacji charakteru robót, dokumentacja nie potwierdza spełnienia wymaganego warunku długości co najmniej 500 mb. Zadanie Stawiguda potwierdza wykonanie 260 mb kwalifikowanych robót. Po dodaniu zaakceptowanego szczególnego odcinka Wału C o długości 20 mb bezpośrednio udokumentowany zakres liniowy wynosi 280 mb.

Wniosek końcowy

W świetle przeanalizowanej dokumentacji Warunek I nie został wykazany z dwóch niezależnych przyczyn:

1. zasadniczy zakres typowych punktowych prac wykonanych w zadaniu Słupsk miał charakter bieżącego utrzymania i konserwacji wałów przeciwpowodziowych, a nie remontu w rozumieniu art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego, wobec czego nie odpowiada rodzajowi robót wskazanemu w Warunku I; 2. niezależnie od powyższego, nawet przy hipotetycznym przyjęciu odmiennej kwalifikacji tych prac, nie został udokumentowany wymagany zakres liniowy co najmniej 500 mb. Bezpośrednio udokumentowany zakres wynosi 280 mb. Oznacza to, że brak spełnienia warunku nie wynika wyłącznie ze sposobu obliczenia długości robót. W pierwszej kolejności typowe punktowe prace utrzymaniowe w Słupsku nie odpowiadają wymaganemu rodzajowi robót, a dodatkowo - nawet przy założeniu przeciwnym - nie wykazano wymaganego minimum 500 mb. Z technicznego i dokumentacyjnego punktu widzenia ocena Zamawiającego polegająca na uwzględnieniu 260 mb zadania Stawiguda oraz 20 mb szczególnego odcinka Wału C, przy niezaliczeniu typowych punktowych prac utrzymaniowych w Słupsku jako wymaganego remontu i przy niezaliczeniu 12 202 mb długości ewidencyjnej wałów jako długości wykonanych robót, znajduje uzasadnienie w analizowanej dokumentacji technicznej.

Opinia 2

Ocena charakteru prac ziemnych w kontekście definicji remontu oraz odtworzenia stanu pierwotnego

• Stanowisko autora opinii prywatnej: Pan Kaczor - autor opinii wskazuje, że nakaz rozkopania wału w rejonie nory o 1 m od osi aż do jego podstawy oraz wbudowanie mieszanki piaskowo-gliniastej warstwami to czynności służące odtwarzaniu budowli hydrotechnicznych, co w jego ocenie nadaje tym pracom charakter remontowy.

• Wyjaśnienie techniczne i prawne: Przyjęta w opinii prywatnej interpretacja art. 3 pkt 8 ustawy Prawo budowlane pomija kluczowe kryteria konstrukcyjne oraz celowościowe, które decydują o kwalifikacji robót budowlanych. Sam fakt zastosowania określonej technologii robót ziemnych, użycia materiału gruntowego czy urządzeń zagęszczających wewnątrz korpusu nie jest czynnikiem przesądzającym o rodzaju realizowanego zadania. O kwalifikacji decyduje cel, skala oraz przestrzenny charakter prac w odniesieniu do całego obiektu. Zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy, istotą remontu jest realizacja robót polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego istniejącego obiektu budowlanego. W analizowanym przypadku obiektem budowlanym - w myśl art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego - jest wał przeciwpowodziowy jako całościowa, liniowa budowla ziemna posiadająca określone globalne parametry techniczne (takie jak wysokość, rzędne korony, szerokość podstawy czy kąt nachylenia skarp).

Podczas realizacji prac w Słupsku nie zaistniała konieczność odtwarzania jakichkolwiek pierwotnych parametrów technicznych czy konstrukcyjnych wału jako budowli. Zarówno przed przystąpieniem do działań, jak i po ich zakończeniu, globalne parametry geometryczne oraz strukturalne wału pozostały dokładnie takie same. Prace polegały wyłącznie na miejscowym, powierzchniowym zlikwidowaniu punktowych ubytków (nor) i przywróceniu lokalnej szczelności gruntu.

• Biorąc pod uwagę znikomy nakład rzeczowy, gdzie średnia objętość ręcznego wykopu wynosiła dokładnie 1,60 m3 (suma 110,4 m3 / 69 pkt), średnia objętość ręcznego zasypu z zagęszczeniem wynosiła 5,60 m3 (suma 386,4 m3 / 69 pkt), a średnia powierzchnia plantowania i obsiewu zamykała się w obszarze zaledwie 7,0 m2 na jeden punkt rozliczeniowy (suma 483 m2 / 69 pkt), naprawa odizolowanego ubytku w korpusie wału w żaden sposób nie modyfikowała, nie naprawiała ani nie odtwarzała konstrukcji ani parametrów geometrycznych obiektu budowlanego w ujęciu globalnym. Działania te miały charakter czysto zachowawczy, mający na celu eliminację bieżących uszkodzeń

eksploatacyjnych powstałych w wyniku bytowania zwierząt. Tego typu czynności wyczerpują ustawowe pojęcie bieżącej konserwacji, która na mocy art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego stanowi negatywną przesłankę bezwzględnie wykluczającą możliwość zakwalifikowania tych robót jako remont. Stanowisko pracownika Wykonawcy: Autor opinii twierdzi wprost, że: „Miejscowy lub rozproszony charakter napraw nie zmienia rodzaju wykonanych czynności. (...) Remont może dotyczyć uszkodzonej części istniejqcego obiektu".

• Obalenie inżynieryjne: Teza ta rażąco narusza logikę obiektów liniowych w prawie budowlanym. Remont części obiektu liniowego musi generować mierzalny w metrach bieżących front robót wzdłuż osi budowli.

• Przedłożony Kosztorys Powykonawczy (Działy 2-6) w sposób absolutny obala liniową teorię Wykonawcy. Łączna powierzchnia plantowania skarp i korony wału po naprawie wszystkich 69 typowych nor wyniosła zaledwie 483 m2 (suma pozycji 2.5, 3.5, 4.5, 5.5, 6.5 kosztorysu). Dzieląc ten obszar przez 69 lokalizacji, uzyskujemy średnią powierzchnię naprawy na poziomie zaledwie 7 m2 na jedną norę.

• Wymiar 7 m2 darni (np. pas o szerokości 2 m wzdłuż osi wału na 3,5 m długości skarpy) to wyłącznie punktowy styk z budowlą. Rozproszenie 69 takich plam na przestrzeni 12 202 metrów bieżących wałów oznacza, że średni fizyczny styk prac z obiektem wynosił mikroskopijne 0,039 m2 na jeden metr bieżący wału. Z inżynieryjnego punktu widzenia proces budowlany na obiekcie liniowym w ogóle nie zaistniał. Było to wyłącznie rzemieślnicze, punktowe łatanie ubytków powierzchniowych, które w żaden sposób nie stanowi remontu obiektu budowlanego. W toku szczegółowej weryfikacji dokumentacji powykonawczej i rozliczeniowej zadania w Słupsku ujawniono nową, kluczową okoliczność o charakterze formalno-prawnym, która w świetle przepisów ustawy Prawo budowlane ostatecznie przesądza o braku możliwości zakwalifikowania tych robót jako „remont".

• Reżim prawny remontu budowli ziemnych (Art. 29 Prawa budowlanego): Zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, wał przeciwpowodziowy stanowi budowlę. Analiza art. 29 ust. 3 i ust. 4 Prawa budowlanego wskazuje, że ustawodawca zwolnił z jakichkolwiek formalności budowlanych jedynie drobne remonty obiektów, których budowa nie wymaga pozwolenia na budowę. Ponieważ budowa wału przeciwpowodziowego (jako strategicznego obiektu hydrotechnicznego bezwzględnie wymaga uzyskania pełnej decyzji o pozwoleniu na budowę (lub decyzji o realizacji inwestycji przeciwpowodziowej w trybie specustawy), to planowany remont takiego obiektu budowlanego obligatoryjnie wymaga przeprowadzenia procedury administracyjnej (co najmniej zgłoszenia robót budowlanych do właściwego organu).

• Stan faktyczny w Słupsku: W dokumentacji powykonawczej zadania w Słupsku nie istnieje jakikolwiek ślad wszczęcia procedury budowlanej. Inwestor nie dokonał zgłoszenia budowlanego dla robót na dystansie 12 202 mb, nie powołał Inspektora Nadzoru Inwestorskiego w reżimie Prawa budowlanego, a Wykonawca nie prowadził Dziennika Budowy, lecz wyłącznie „Dziennik realizacji zadania utrzymaniowego". Charakter techniczny wskazuje na utrzymanie/konserwację, dokumentacja Inwestora wskazuje na utrzymanie/konserwację, a sposób formalnego prowadzenia zadania jest z tym wnioskiem spójny. • W polskim porządku prawnym nie jest możliwa realizacja legalnego remontu budowli hydrotechnicznej o długości 12 kilometrów przy całkowitym pominięciu i zignorowaniu procedur ustawy Prawo budowlane. Fakt, że roboty te zostały wykonane bez żadnego zgłoszenia budowlanego, jednoznacznie dowodzi, że zarówno Inwestor publiczny, jak i sam Wykonawca w trakcie realizacji kontraktu doskonale wiedzieli, iż prowadzone działania nie mają charakteru remontu w myśl Prawa budowlanego, lecz stanowią wyłącznie bieżącą konserwację eksploatacyjną w reżimie Prawa wodnego, która jako jedyna jest całkowicie zwolniona z rygorów zgłoszeniowych Prawa budowlanego. Stanowisko autora opinii prywatnej: W przedłożonym opracowaniu firmy „BUILDER" przedstawiono model oparty na założeniu, że wykazana w przedmiarze liczba 69 (w kosztorysie 59) odnosi się bezpośrednio do pojedynczych, fizycznych obiektów (nor), z których każdy generował strefę robót o określonej szerokości poprzecznej. • Wyjaśnienie techniczne na podstawie danych z Nadzoru Wodnego: Przyjęta w opinii prywatnej metoda obliczeniowa nie uwzględnia specyfiki systemu obmiarowego, jaki zastosowano przy realizacji i odbiorze zadania w Słupsku.

Zgodnie z informacjami od Kierownika Nadzoru Wodnego, który nadzorował te prace, mechanizm rozliczeniowy wyglądał następująco: V Charakter jednostki obmiarowej: Wykazana w dokumentacji rozliczeniowej wartość 69 nie odzwierciedlała dokładnej liczby usuniętych nor zwierzęcych, lecz stanowiła tzw. punkty rozliczeniowe służące do obliczenia kubatury robót ziemnych.

V Przelicznik technologiczny: W celach kosztorysowych przyjęto zryczałtowany parametr, w którym 1 punkt rozliczeniowy odpowiadał odcinkowi 2 metrów bieżących wykopu nory prowadzonego w poprzek korpusu wału. V Sposób kalkulacji: W przypadku, gdy pojedyncze uszkodzenie (nora) charakteryzowało się większą długością - na przykład 6 metrów - w kosztorysie powykonawczym było ono ujmowane jako jedna lokalizacja, na którą składały się trzy punkty rozliczeniowe (3 pkt x 2 m = 6 m). Wniosek: Powyższe dane wskazują, że parametry te służyły wyłącznie do matematycznego wyliczenia końcowej kubatury gruntu niezbędnego do uszczelnienia ubytków. Nie odnosiły się one do faktycznej liczby interwencji ani tym bardziej do mierzalnej długości wału przeciwpowodziowego wzdłuż jego osi głównej. Z tego względu sumowanie punktów obmiarowych wykopu poprzecznego i traktowanie ich jako osiowej długości remontu

budowli liniowej nie znajduje uzasadnienia w dokumentacji źródłowej tego zadania. Stanowisko autora opinii prywatnej: W opinii technicznej z dnia 25 września 2026 r. przedstawiono inżynierską rekonstrukcję długości stref robót ziemnych w Słupsku, wskazując wartości 434 mb, 503 mb lub 572 mb w zależności od przyjętego nachylenia skarp wykopu. Autor wywodzi, że teoretyczne szerokości górne trapezowych przekrojów rozkopu można zsumować jako liniowy wymiar zrealizowanych robót. • Wyjaśnienie techniczne i formalne: Analiza założeń konstrukcyjnych tego modelu wykazuje, że uzyskane wyniki stanowią wyłącznie matematyczną symulację geometryczną, a nie rzeczywisty, powykonawczy wymiar liniowy robót w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane. Przepisy ustawy oraz standardy kosztorysowania w hydrotechnice wymagają, aby stwierdzenie zakresu wykonanych prac opierało się na twardych danych obmiarowych, a nie na teoretycznych szacunkach.

Przedstawiony w opinii prywatnej model opiera się na uproszczeniach metodologicznych, które nie posiadają potwierdzenia w dokumentacji powykonawczej:

a) Modelowy charakter wysokości (\(H = 2,0% m): Przyjęcie jednej, stałej wysokości wału dla wszystkich lokalizacji na podstawie danych z jednej reprezentatywnej lokalizacji w portalu EWID stanowi uproszczenie. Dokumentacja powykonawcza nie wykazuje, aby każda z napraw była prowadzona na wale o identycznej wysokości geometrycznej ani że każde uszkodzenie wymagało otwarcia korpusu na pełną wysokość budowli.

b) Interpretacyjny charakter dolnej szerokości strefy oraz systemu punktów rozliczeniowych (2,0 m): Wskazana w Opisie Przedmiotu Zamówienia (OPZ) średnia szerokość nory wynosząca 2,0 m została w modelu przyjęta jako podstawa trapezu. Sam autor opinii prywatnej wprost wskazuje, że dokumentacja nie definiuje kierunku pomiaru tego wymiaru względem osi wału. Założenie to pozostaje w bezpośredniej sprzeczności z informacjami od Kierownika Nadzoru Wodnego w Słupsku nadzorującego tamte prace. Wykazana w kosztorysie powykonawczym liczba odnosi się bowiem do tzw. punktów rozliczeniowych służących wyłącznie do kalkulacji końcowej kubatury robót ziemnych, a nie do fizycznej liczby nor ani tym bardziej do osiowej długości wału. W reżimie tamtego kontraktu przyjęto zryczałtowany przelicznik obmiarowy, w którym 1 punkt odpowiadał odcinkowi 2 metrów bieżących wykopu nory prowadzonego w poprzek korpusu wału (w celu pełnego odsłonięcia uszkodzenia od osi nory do podstawy wału). Przykładowo, jeśli pojedyncze uszkodzenie (nora) miało długość 6 metrów, w kosztorysie rozliczano je jako trzy punkty po 2 metry wykopu poprzecznego. W związku z tym sumowanie punktów obmiarowych wykopu poprzecznego i traktowanie ich jako osiowej (podłużnej) długości remontu budowli liniowej wzdłuż rzeki nie znajduje uzasadnienia w dokumentacji technicznej i całkowicie obala założenia przedstawionego modelu geometrycznego.

c) Spekulatywny charakter nachylenia skarp rozkopu: Brak uwzględnienia nachylenia skarp w dokumentacji powykonawczej a system rozliczeniowy: Wykazane w opinii prywatnej warianty nachylenia ścian rozkopu (1:1, 1:1,25 oraz 1:1,5), z których autor wyprowadza rozszerzanie się stref robót ku górze do wymiarów 6, 7 lub 8 metrów, stanowią wyłącznie teoretyczną symulację geometryczną, która nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w dokumentacji rozliczeniowej. Zgodnie z wytycznymi Nadzoru Wodnego w Słupsku, przy odbiorze robót nie mierzono i nie rozliczano kątów nachylenia skarp rozkopu poprzecznego. Całość zadania została oparta na sztywnym systemie punktowym, w którym każdy punkt rozliczeniowy oznaczał dokładnie 2 metry wykopu poprzecznego niezbędnego do dotarcia do korzenia nory, bez względu na układ geometryczny skarp wykopu. Próba budowania przez autora opinii prywatnej wirtualnego modelu trapezu i wyliczania na jego podstawie dodatkowych metrów bieżących generujących sztuczne różnice w wynikach jest technicznie bezprzedmiotowa. Kosztorys powykonawczy rozliczał wyłącznie zryczałtowane punkty obmiarowe służące kalkulacji kubatury, co ostatecznie obala zaprezentowaną w opinii prywatnej teorię o liniowym przebiegu remontu na dystansie ponad 500 metrów. Mnożąc 69 wykazanych punktów rozliczeniowych przez sztywny przelicznik technologiczny wynoszący 2 metry, otrzymujemy łączną długość wszystkich wykopów poprzecznych na poziomie dokładnie 138 metrów.

d) Teoretyczny charakter progu średniego (3,19 m) w zderzeniu z faktami obmiarowymi: Wykazanie w opinii prywatnej średniego progu geometrycznego na poziomie 3,19 mb na jedną naprawę (wyliczonego jako matematyczny iloraz brakujących 220 mb i 69 lokalizacji) stanowi wyłącznie teoretyczną symulację liczbową. Wartość ta (3,19 m) określa wirtualny warunek konieczny do matematycznego osiągnięcia progu z SWZ, a nie rzeczywisty wynik pomiaru powykonawczego w terenie. Powyższa teoria upada całkowicie w konfrontacji z rzeczywistymi zasadami odbioru robót stosowanymi przez Nadzór Wodny w Słupsku. Jak wykazano powyżej, w reżimie technologicznym tamtego kontraktu obowiązywał sztywny, zryczałtowany przelicznik obmiarowy, w którym na jeden punkt przypadało dokładnie 2,0 metry wykopu poprzecznego prowadzonego od osi nory do podstawy wału. Skoro rzeczywisty, udokumentowany i rozliczony przez Inwestora wymiar technologiczny wynosił niezmiennie 2,0 m na punkt rozliczeniowy, to przypisywanie tym pracom wirtualnej długości 3,19 m na lokalizację nie znajduje żadnego oparcia w dokumentacji źródłowej i powykonawczej. System obmiarowy Inwestora wprost potwierdza, że każda jednostka rozliczeniowa zamykała się w granicach 2,0 metrów wykopu poprzecznego, co uniemożliwia wykazanie brakującego liniowego odcinka osiowego wzdłuż wału na poziomie postulowanym przez Wykonawcę

e) Wpływ niespójności danych wejściowych (69 vs 59): Model wykorzystuje jako stały mnożnik liczbę 69 typowych uszkodzeń. Tymczasem w nagłówkach działów Kosztorysu Powykonawczego, stanowiącego końcowy dokument rozliczenia finansowego podpisanego przez Wykonawcę, ujęto łącznie jedynie 59 typowych napraw (różnica wynosząca 10 sztuk na prawym wale rzeki Grabownicy). Zastosowanie do tego samego modelu rzeczywistej liczby 59 napraw obniża wyniki matematyczne odpowiednio do wartości 374 mb, 433 mb lub 492 mb, co dodatkowo obrazuje, że wynik końcowy jest wyłącznie funkcją doboru zmiennych wejściowych, a nie odzwierciedleniem faktów powykonawczych.

Wniosek:

Obliczenia arytmetyczne przedstawione w opinii prywatnej są poprawne wyłącznie w ramach przyjętego schematu trapezu, jednak ich wynik zależy od parametrów całkowicie hipotetycznych. W świetle rygorów Prawa budowlanego wirtualne modelowanie przestrzenne nie może zastąpić bezpośredniego pomiaru zrealizowanych metrów bieżących robót. Dokumentacja powykonawcza oraz kosztorys rozliczeniowy jednoznacznie wskazują, jak te roboty były faktycznie liczone w terenie: podstawą odbioru był sztywny system punktów obmiarowych, gdzie każdy punkt odpowiadał dokładnie 2 metrom wykopu poprzecznego od osi nory do podstawy wału, co dla wykazanych pozycji dawało sumarycznie dokładnie 138 metrów przekopów poprzecznych, służących wyłącznie kalkulacji końcowej kubatury materiału ziemnego. Skoro w rzeczywistości roboty były liczone i rozliczane jako zryczałtowane, 2-metrowe techniczne punkty w poprzek korpusu, to teoretyczna rekonstrukcja rozszerzania się wykopów ku górze do wymiarów 6, 7 czy 8 metrów bieżących wału nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w faktach powykonawczych. Ponieważ dokumentacja powykonawcza (w tym Kosztorys Powykonawczy) nie zawiera bezpośredniego obmiaru wykazującego wykonanie robót budowlanych na łącznym odcinku minimum 500 mb wzdłuż osi budowli (poza uznanymi 260 mb w Stawigudzie i 20 mb na Wale C, co daje łącznie 280 mb), brak jest jakichkolwiek podstaw technicznych do uznania, że Wykonawca spełnił wymagany w SWZ parametr liniowy. W Dziale 1 (Zabudowa uszkodzeń na Wale C w km 0+025-0+045 w miejscowości Rowy) dla udokumentowanego, 20-metrowego odcinka Inwestor nakazał ręczne rozkopanie o kubaturze 45,00 m3 oraz wbudowanie i zagęszczenie 180,00 m3 gruntu nasypowego. W przeliczeniu na jednostkę długości daje to 2,25 m3 wykopu oraz aż 9,00 m3 zasypu z zagęszczeniem na każdy jeden metr bieżący wału. • W Działach 2-6 (pozycje typowe) łączna objętość wykopu dla całego zadania wyniosła 110,4 m3, co po odniesieniu do najmniej optymistycznego modelu Wykonawcy (414 m) generuje średni nakład rzeczowy na poziomie zaledwie 0,26 m3 wykopu na jeden metr bieżący wału. Z kolei łączna wartość ręcznego zasypywania i zagęszczania w tych działach wynosiła 386,4 m3, co w przeliczeniu na ten sam wariant długości daje zaledwie 0,93 m3 zagęszczonego materiału gruntowego na jeden metr bieżący.

• Analiza techniczna: Nakład mas ziemnych przypadający na jeden metr bieżący w Dziale 1 był ponad 8- krotnie większy w zakresie wykopu i blisko 10-krotnie większy w zakresie zasypu niż wartości liniowe uzyskane z modelu dla pozostałych pozycji kosztorysowych. Tak znikoma objętość (około jednej czwartej metra sześciennego wykopu i niecały metr sześcienny zasypu na metr bieżący wału o reprezentatywnej wysokości 2 metrów) w pełni potwierdza czysto powierzchniowy i rozproszony charakter prac w Działach 2-6, drastycznie odbiegający od masowych nakładów budowlanych zrealizowanych na Wale C.

• Różnice w zakresie elementów konstrukcyjnych i technologii powierzchniowej:

a) Roboty ujęte w Dziale 1 odtwarzały strukturę techniczną budowli hydrotechnicznej poprzez zaawansowane roboty budowlano-montażowe: rozbiórkę i odtworzenie 120 m2 płyt ażurowych, rozbiórka i montaż gabionów oraz przede wszystkim wbicie ścianki szczelnej PCW w podstawie wału na głębokość 2 m.

b) W Działach 2-6 technologia prac ograniczała się wyłącznie do prostych czynności ziemnych (uzupełnianie ubytków). Łączny obszar plantowania i obsiewu darni dla tych działów wyniósł 483 m2, co w przeliczeniu na modelową długość 414 m daje zaledwie 1,16 m2 wykończenia powierzchniowego na jeden metr bieżący wału. Potwierdza to brak stosowania jakichkolwiek ubezpieczeń inżynieryjnych czy elementów konstrukcyjnych na dystansie podłużnym.

• Analiza ekonomiczno-kosztorysowa (Kryterium wyceny robót):

a) Wartość końcowa brutto robót budowlanych w Dziale 1 wyniosła 67 965,06 zł, co dla udokumentowanego 20-metrowego odcinka daje rzeczywisty koszt metra bieżącego remontu na poziomie 3398,25 zł brutto za jeden metr.

b) Z kolei łączna wartość brutto wszystkich pozycji typowych z Działów 2-6 wynosi 64 689,27 zł. Po odniesieniu tej kwoty do najmniej optymistycznego modelu geometrycznego Wykonawcy (wariantu 1:1, dającego teoretyczną długość 414 metrów) uzyskujemy wirtualną stawkę jednostkową na poziomie zaledwie ok. 156,25 zł brutto za metr.

c) Analiza techniczna: Rzeczywisty koszt metra bieżącego kwalifikowanego remontu budowlanego na Wale C (3398,25 zł/mb) był ponad 17-krotnie wyższy niż stawka liniowa wyliczona z modelu dla pozostałych pozycji kosztorysowych.

Konkluzja:

Powyższa analiza ekonomiczna i technologiczna, oparta na przeliczeniu mas ziemnych i kosztów na metry bieżące najmniej optymistycznego wariantu Wykonawcy (414 m), w sposób niebudzący wątpliwości potwierdza prawidłowość i rzetelność oceny zamawiającego. Ustawa Prawo budowlane w art. 3 pkt 8 wyraźnie rozróżnia remont (roboty budowlane

polegające na odtworzeniu stanu pierwotnego obiektu) od bieżącej konserwacji. Dział 1 kosztorysu, ze względu na liniową masowość (2,25 m3 wykopu/mb, 9,00 m3 zasypu/mb), użycie zaawansowanych technologii konstrukcyjnych (ścianki szczelne) oraz adekwatną do standardów rynkowych wycenę budowlaną (3398,25 zł/mb), w pełni wyczerpywał ustawowe znamiona remontu i został przez zamawiającego prawidłowo zaliczony. Z kolei Działy 2-6, charakteryzujące się znikomością nakładów liniowych (0,26 m3 wykopu na metr) oraz mikroskopijną wyceną na poziomie 156 zł za metr, stanowiły wyłącznie rozproszone usługi utrzymaniowe mające na celu doraźne zabezpieczenie struktury przed degradacją eksploatacyjną. Ponieważ czynności te stanowią bieżącą konserwację, z mocy prawa nie są remontem budowlanym, co ostatecznie potwierdza, że Wykonawca nie wykazał spełnienia wymaganego w SWZ parametru podłużnego (liniowego).

III. WNIOSKI KOŃCOWE

1. Fakt formalny (Zgłoszenie): Remont wału jako strategicznej budowli hydrotechnicznej wymaga co najmniej urzędowego zgłoszenia. W Słupsku nie było żadnego zgłoszenia, nie było Dziennika Budowy, Kierownika Budowy ani zaplecza. To była usługa utrzymaniowa, a nie proces budowlany.

2. Fakt merytoryczny (Konserwacja): Sam Inwestor publiczny (Wody Polskie w Gdańsku) w oficjalnym piśmie z 17 września 2026 r. potwierdził, że zakwalifikował i rozliczył te prace jako konserwację bieżącą (art. 188 ust. 1 Prawa wodnego). Zgodnie z art. 3 pkt 8 Prawa budowlanego, konserwacja jest wprost wyłączona z definicji remontu.

3. Fakt matematyczny (Matematyka 1:1): Nawet w najmniej optymistycznym wariancie Wykonawcy (414 m), po przeliczeniu kosztorysu powykonawczego wychodzi zaledwie 0,26 m3 wykopu na metr bieżący wału. Wykopanie jednej czwartej metra sześciennego ziemi na metr wału o wysokości 2 metrów dowodzi, że były to wyłącznie drobne, powierzchniowe i rozproszone naprawy.

4. Fakt ekonomiczny (Cena): Teoretyczna stawka Wykonawcy wynosząca 156 zł brutto za metr wprost dowodzi, że to nie był remont. Dla porównania, na odcinku Wału C, który prawidłowo zakwalifikowałaś jako remont (Dział 1), koszt metra wyniósł 3398,25 zł brutto (ponad 17-krotnie więcej!). Za 156 zł nie da się przeprowadzić remontu budowli hydrotechnicznej.

KIO oceniła, że dowody z opinii technicznych złożonych przez strony stanowią nie tyle dowody w sprawie i ile rozwinięcie stanowisk procesowych stron i przyjęła je jako element argumentacji procesowej odpowiednio odwołującego i zamawiającego.

KIO oddaliła wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w zakresie budowli hydrotechnicznych na okoliczność ustalenia wiadomości specjalnej czy zadanie w Słupsku stanowi remont czy bieżącą konserwację. W ocenie KIO prawidłowo ustalony zakres sporu powinien sprowadzić się do tego, czy zamawiający powinien wziąć pod uwagę wyjaśnienia wykonawcy w zakresie wykraczającym poza zakres wezwania w trybie art. 128 ust. 4 ustawy. Z tego względu rozstrzygnięcie sprawy sprowadza się w swojej istocie do sporu prawnego i jest możliwe do rozstrzygnięcia wyłącznie w oparciu o dokumentację postępowania, bez konieczności sięgania po wiedzę specjalną.

KIO w związku z tym pominęła także dowody mające na celu wykazanie kompetencji zawodowych osób wydających opinie techniczne, a także korespondencji mejlowej odwołującego z RZGW Gdańsk, gdyż data i zakres pozyskania dokumentacji dla zadania Słupsk nie są potrzebne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Rozważania Krajowej Izby Odwoławczej (KIO):

KIO nie dopatrzyła się zaistnienia przesłanek odrzucenia odwołania, o których mowa w art. 528 ustawy.

KIO oceniła, że odwołujący wykazał przesłankę materialnoprawną dopuszczalności odwołania, o której mowa w art. 505 ust. 1 ustawy.

Odwołanie należy oddalić.

Poza sporem jest, że zamawiający pierwotny wykaz złożony na wezwanie w trybie art. 126 ust. 1 ustawy i obejmujący usuwanie skutków powodzi na ciekach i infrastrukturze będącej w administracji PGW Wody Polskie 2025 - RZGW we Wrocławiu ocenił jako niespełniający warunku udziału w postępowaniu i odwołujący z tym stanowiskiem zamawiającego nie polemizował. Istotne jest jednak stanowisko zamawiającego zawarte w wezwaniu do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych, bo już wówczas zamawiający zwrócił uwagę na to, że wykazane zadanie obejmuje wyłącznie prace utrzymaniowe stanowiące bieżącą konserwację, ale także odniósł się do deklarowanej długości odcinka, którą odwołujący określił na 16 300 mb, a zamawiający ustalił, że była to łączna długość utrzymywanych cieków wodnych, podczas, gdy jedyne prace polegające na konstrukcyjnej naprawie/ukształtowaniu skarpy i brzegu (zasypanie wyrwy i wykonanie narzutu kamiennego na lewym brzegu rzeki Nysa Szalona w km 4+380 – poz.1.2.3.kosztorysu powykonawczego) potwierdzały warunek udziału w postępowaniu i objęły odcinek wynoszący zaledwie 110 mb.

Tym samym już w ramach wezwania do uzupełnienia podmiotowych środków dowodowych odwołujący miał wiedzę, że zamawiający jako odcinki akceptuje wyłącznie prace polegające na konstrukcyjnej naprawie/ukształtowaniu skarpy i brzegu, a nie akceptuje łącznych długości odcinków, na których trwały prace. Tym samym odwołujący już wówczas nie zgadzając się z taką interpretacją warunku udziału w postępowaniu, jaką przedstawił zamawiający w wezwaniu w trybie

art. 128 ust. 1 ustawy powinien był skarżyć to wezwanie. Na obecnym bowiem etapie nie może skutecznie podnosić, że całe długości odcinków, na których trwały prace powinny być przez zamawiającego zaliczone, a zamawiający wykroczył poza granice postawionego warunku. Odwołujący tego wezwania nie zakwestionował odwołaniem, co więcej nawet w ramach składanego uzupełnienia nie podjął z zamawiającym polemiki w tym względzie tak samo, jak nie bronił tego, że zadanie dla RZGW we Wrocławiu stanowiło remont, a nie - bieżącą konserwację.
Drugi wykaz złożony na wezwanie w trybie art. 128 ust. 1 ustawy obejmował:
Zadanie 1 Przebudowa zbiornika retencyjnego wód opadowych na działce dz.141/11 przy ul. Warszawskiej w Stawigudzie z wykazaną długością odcinka 520 m i kubaturą 4069 m3 oraz
Zadanie 2 „Naprawa uszkodzeń wałów przeciwpowodziowych na terenie Zarządu Zlewni w Gdańsku — część zamówienia nr 3: Zabudowa wałów przeciwpowodziowych na terenie Nadzoru Wodnego w Słupsku" określone jako remont, które dotyczyło wałów przeciwpowodziowych na odcinku 20mb oraz kubaturze robót ziemnych 665 m3.
Z tego wykazu wynikało, że odwołujący spełniał warunek na podstawie wykazanego zadania nr 1, natomiast sam w zadaniu 2 wskazał wyłącznie 20 mb i 665 m3 – czyli wartości zakwalifikowane przez zamawiającego jako spełniające wymagania dla remontu – Wał C na jeziorze Gardno.
Tu KIO przywołuje art. 7 pkt 18 ustawy zawierający definicję postępowania o udzielenie zamówienia – przez które należy rozumieć postępowanie wszczynane przez przekazanie albo zamieszczenie ogłoszenia, przekazanie zaproszenia do negocjacji albo zaproszenia do składania ofert, prowadzone jako uporządkowany ciąg czynności, których podstawą są warunki zamówienia ustalone przez zamawiającego, prowadzące do wyboru najkorzystniejszej oferty lub wynegocjowania postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego, kończące się zawarciem umowy w sprawie zamówienia publicznego albo jego unieważnieniem, z tym że zawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego nie stanowi czynności w tym postępowaniu. To co najistotniejsze z tej definicji, to to, że postępowanie o udzielenie zamówienia to uporządkowany ciąg czynności, to oznacza, że zamawiający musi prowadzić procedurę w sposób przewidziany ustawą, ma niewielki zakres swobody decyzyjnej, a wykonawcy nie mogą dowolnie decydować o składaniu dokumentów i doborze, czy składać oświadczenia, do których nie byli zobowiązani przez ustawą jak i zamawiającego.
Wezwanie zamawiającego w trybie art. 128 ust. 4 ustawy odnosiło się wyłącznie do zadania 1 - Stawiguda i zamawiający wskazał, że badanie złożonych dokumentów dotyczących zadania nr 1 (przedmiar robót oraz treść referencji) oraz dokumentacji źródłowej (link do postępowania https://platformazakupowa.pl/transakcja/927251) wzbudziły uzasadnione wątpliwości zamawiającego. Zamawiający weryfikując przedmiar robót dla tej inwestycji ustalił, że fizyczna liniowa długość skarp przebudowywanego zbiornika wynosiła 260 mb co potwierdza poz. 18 przedmiaru: KNR 2-11 0502-10 bazująca na wyliczeniu 2*260 m. Ponadto obwód zbiornika z wyliczeń na podstawie danych z platformy www.geopartal.gov.pl wynosi ok. 280 mb. Wykonawca w Wykazie zadeklarował natomiast odcinek 520 mb. Zamawiający oczekiwał precyzyjnego wskazania sposobu obliczenia wykazanej długości 520 mb i poinformował, że mierzy długość liniową samego obiektu budowlanego (skarpy), a nie sumę długości ułożonych w kilku rzędach materiałów faszynowych.
Odwołujący odpowiadając na wezwanie przyznał, że takie określenie było nieprawidłowe, ponieważ wskazana wartość 520 m odnosi się do łącznej długości dwóch rzędów wykonanych płotków faszynowych, a nie do długości liniowej samego obiektu budowlanego. W związku z tym sprostował wskazaną wcześniej wartość 520 mb i przyjmuje dla tego zadania 260 mb długości liniowej skarpy objętej robotami.
Dalej odwołujący złożył wyjaśnienia w zakresie wykraczającym poza skierowane wezwanie i dotyczącym zadania 2 jednocześnie złożył nowy wykaz zmieniający informacje o długościach odcinków w obu zadaniach.
Strony błędnie zdiagnozowały, co w tej sprawie jest istotą sporu. Strony skupiły się na wykazaniu, czy roboty budowlane wykonywane w ramach zadania Słupsk poza niespornym Wałem C na jeziorze Gardno stanowiły remont czy bieżącą konserwację. Podczas, gdy istota sporu powinna być w tej sprawie sprowadzona do tego, czy zamawiający powinien był w ogóle dokonywać oceny uzupełnionego wykazu robót w zakresie wykraczającym poza skierowane do odwołującego wezwanie.
W ocenie KIO na tak zadane pytanie należy odpowiedzieć, że zamawiający nie powinien był poddać analizie wyjaśnień odwołującego w zakresie, w jakim nie kierował do odwołującego wezwania. Takie wykroczenie poza granice wezwania bowiem w przypadku korzystnej dla odwołującego oceny tych nadmiarowych dokumentów i wyjaśnień prowadziłoby do naruszenia zasady równego traktowania. KIO nie podziela stanowiska odwołującego, że wskazanie w miejsce 20 mb w nowym wykazie 12 200 mb było dopuszczalne, bo zadanie się nie zmieniło, a nowa wartość wynikała z dokumentacji zamówienia „Słupsk". W ocenie KIO dopuszczenie takiej sytuacji prowadziłoby do obejścia ugruntowanej w orzecznictwie zasady jednokrotności wezwania w trybie art. 128 ust. 1 ustawy, bo odwołujący zmieniłby po raz kolejny wykaz w zakresie parametrów istotnych poddawanych ocenie w tym przypadku w zakresie długości odcinków. Tym samym zamawiający, skoro wyjaśniał tylko zadanie 1 i przyjął wyjaśnienia wykonawcy w tym zakresie ustalając, że odcinek na zadaniu 1 miał długość 260, a nie 520 mb powinien wyłącznie w tym zakresie dokonać oceny wyjaśnień i ocenić zadanie 2 na podstawie danych z wykazu przekazanego na wezwanie w trybie art. 128 ust. 1 ustawy.

Zamawiający nie powinien był analizować i poddawać ocenie dokumentów i wyjaśnień, których nie żądał. Tu jeszcze raz KIO podkreśli, że odwołujący nie kwestionował definicji odcinka z wezwania w trybie art. 128 ust. 1 - odcinki - wyłącznie prace polegające na konstrukcyjnej naprawie/ukształtowaniu skarpy i brzegu. To oznacza, że zamawiający dokonując oceny czy 12 200 mb, to odcinek, o którym mowa w warunku nie jako dopuścił do polemiki z własnym stanowiskiem zamawiającego, którego odwołujący pierwotnie (odpowiadając na wezwanie w trybie art. 128 ust. 1 ustawy) nie kwestionował i nie skarżył. W efekcie odwołujący chciał wykorzystać tę sytuację jako przyzwolenie na przywrócenie mu terminu na wniesienie odwołania na wezwanie w trybie art. 128 ust. 1 ustawy. To wszystko pokazuje, że zamawiający nie powinien i nie może oceniać informacji i dokumentów, których sam od wykonawców nie żądał, a które oni sami przedkładają w celu polepszenia swojej pozycji w postępowaniu i w konsekwencji wywarcia na zamawiający presji oceny tych dokumentów i oświadczeń, których inni wykonawcy nie mieli szans złożyć. Takie działanie bowiem prowadzi do naruszenia zasady równego traktowania, ale także przejrzystości postępowania. To w dalszej konsekwencji powoduje, że jedyną prawidłową oceną była ocena, że w zadaniu 1 odwołujący wykazał 260 mb i 4069 m3, a w zadaniu drugim zgodnie z deklaracją wiedzy 20 mb i 665 m3. To powoduje, że zamawiający prawidłowo ustalił, że odwołujący nie spełniał warunku udziału w postępowaniu w zakresie wymaganego remontu na łącznym odcinku nie mniejszym niż 500mb i w konsekwencji prawidłowa była czynność zamawiającego polegająca na odrzuceniu oferty odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b jako złożonej przez wykonawcę, który nie spełnił warunków udziału w postępowaniu. KIO nie uznała także, że zamawiający dopuścił się naruszenia art. 112 ust. 2 pkt 4 ustawy, art. 116 ust. 1 ustawy, art. 128 ust. 4 ustawy oraz art. 16 pkt 1–3 ustawy przywołanych w podstawie zarzutu 1 odwołania. W szczególności zarzut naruszenia art. 128 ust. 4 ustawy jest nie zasadny, bo jak już wielokrotnie KIO podkreślała, zamawiający w trybie art. 128 ust. 4 ustawy nie wzywał odwołującego do wyjaśnienia zadania 2 uzupełnionego wykazu, trudno zatem przyjąć, że popełnił błąd w ocenie wyjaśnień, których odwołujący nie powinien był złożyć.

Zarzut art. 128 ust. 1 ustawy w zw. z art. 16 pkt 1–3 ustawy oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy również jest nie zasadny, bo zamawiający nie ma obowiązku zastosowania art. 128 ust. 1 ustawy w sytuacji, gdy oferta wykonawcy podlegałaby odrzuceniu bez względu na złożenie, uzupełnienie lub poprawienie podmiotowego środka dowodowego jakim był dokument potwierdzający należyte wykonanie zadania 2. Skoro zamawiający ustalił, że odwołujący nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu, bo nie wykazał się doświadczeniem w realizacji remontów na odpowiednio długim łącznym odcinku, to nie miało w tym momencie znaczenia dla odrzucenia oferty odwołującego, czy odwołujący wykazał prawidłowym co do formy dokumentem prawidłowość wykonania jednego z wykazywanych zadań. Niezależnie od tego czy zamawiający wezwałby odwołującego do uzupełnienia tego dokumentu w prawidłowej formie, to i tak oferta odwołującego podlegałaby odrzuceniu. Tym samym zastosowanie art. 128 ust. 1 ustawy było wyłączone, co wynikało wprost z brzmienia tego przepisu. Skoro KIO oddaliła ten zarzut, to rozpoznała również zarzut ewentualny naruszenia art. 128 ust. 4 ustawy w zw. z art. 16 pkt 1–3 ustawy oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy i również uznała go za niezasadny, z analogicznych przyczyn, jak w zarzucie podstawowym. Byłaby to czynność zamawiającego, która nie prowadziłaby do uzdrowienia oferty odwołującego, a zatem była zbędna dla postępowania i nie miała wpływu na jego wynik. Dodatkowo tylko należy dostrzec, że w przeciwieństwie do art. 128 ust. 1 ustawy, art. 128 ust. 4 ustawy stanowi uprawnienie zamawiającego, a nie jego obowiązek. Poza tym zamawiający nie ma obowiązku dociekania w jakiej formie odwołujący otrzymał składany dokument, skoro z formy tego dokumentu wynikało, że był to dokument sporządzony w formie elektronicznej. Również z tego względu zarzut należało oddalić.

Zarzut naruszenia art. 255 pkt 3 ustawy w zw. z art. 16 pkt 1–3 ustawy był zarzutem wynikowym opartym na tezie, że oferta odwołującego została nieprawidłowo odrzucona z postępowania i mieści się w budżecie zamawiającego. Jednak skoro KIO ustaliła, że czynność odrzucenia oferty odwołującego była prawidłowa, to zamawiający prawidłowo wskazał, że kolejna oferta niepodlegająca odrzuceniu przekracza kwotę, którą zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia i że zamawiający nie miał możliwości zwiększenia tej kwoty. Tym samym zamawiający unieważniając postępowanie nie naruszył normy art. 255 ust. 3 ustawy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 557, art. 574 oraz art. 575 ustawy, a także w oparciu o przepisy § 8 ust.2 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stronę przegrywającą, czyli odwołującego. KIO zaliczyła w poczet kosztów wpis, wydatki pełnomocnika odwołującego z ograniczeniem do maksymalnej kwoty dopuszczonej przez rozporządzenie oraz wydatki pełnomocnika zamawiającego. KIO nakazała odwołującemu zwrot na rzecz zamawiającego wydatków jego pełnomocnika na podstawie złożonego rachunku.

Przewodnicząca: …….